

11 СЛОВО ВТОРОЕ НА НЕДЕЛЮ /
ПО СОШЕСТВИЙ СТГФ ДХА.

Запре́тъ и́ма Іс́а гла́са: блудъ и́мъ да нико́где не бъдъ.

Слово съпѣ Хбъ 8 Спѣш Евангелия Мѣдѣа в Глаголѣ д. написаны

 Гдѣ Тобіѧ Спѣшиль Аггасъ Галанасъ за добродѣтель, къ ѿтвѣтии съновнѣ єгѡ, тѣ провадъчи єгѡ, до Гаваїла въ Рагиѣ гла Меджитѣ, тѣкштѣ нѣштоль до него, ходъ въ наѣздахъ вдѣчништи на городъ, иако въ смихъ отъѣхъ, да пти, Слѹхъ чудесъ православній. Непрѣимѣннѣ ѿнонъ Аггасъ Спѣши, тѣ едино прикасаѣ Тобіѧ, и съновнѣ єгѡ, и всѣмъ домашнимъ єгѡ, ако западеши дщеродѣтель, Гла прѣбѣгни проглашающи, рѣкаль або вѣмъ до иихъ тѣлъ: Хвалѣте Гдѣ Гла Нѣнагъ, и прѣвѣсими живѣшиими исповѣдате єгѡ, тѣкшъ сотвори събѣ мнѣ малъ свою, тѣмъ ешъ чрѣвъ токривати вѣго єстъ, дѣло же Божіе тѣкшъ и и сповѣдати, чисто єшти. Кто не вѣдѣнъ тѣлъ, же тѣперь въ Капернаумѣ великомъ съвѣтъ Аггасъ Хсъ Си въ Бжѣи двоимъ слѣпымъ килѣкамъ, болѣючимъ донего: помѣди имъ ѿвѣзлъ очи: а за тое, шо бы побуждали иихъ, до вѣселіеня тѣкъ великомъ добродѣтель, реши мѣ донихъ тѣмъ словъ, къоторые Аггасъ Галанасъ рѣкъ до Тобіѧ: Хвалѣте Гдѣ Гла Нѣнагъ, и прѣвѣсими живѣшиими и сповѣдате єгѡ, тѣкшъ сотвори събѣ мнѣ малъ; тѣ противъ иако вѣсомъ, мочати имъ приказуетъ: вѣдѣлъ тѣ Слова Бѣлки: запре́тъ и́ма Іс́а Гагашъ: Блюдуше да никогдѣ не бъдатъ.

Тѣлъ

Гдѣ Тобіѧ Спѣшиль Аггасъ Галанасъ за добродѣтель, къ ѿтвѣтии съновнѣ єгѡ, тѣ провадъчи єгѡ, до Гаваїла въ Рагиѣ гла Меджитѣ, тѣкштѣ нѣштоль до него, ходъ въ наѣздахъ вдѣчништи на городъ, иако въ смихъ отъѣхъ, да пти, Слѹхъ чудесъ православній. Непрѣимѣннѣ ѿнонъ Аггасъ Спѣши, тѣ едино прикасаѣ Тобіѧ, и съновнѣ єгѡ, и всѣмъ домашнимъ єгѡ, ако западеши дщеродѣтель, Гла прѣбѣгни проглашающи, рѣкаль або вѣмъ до иихъ тѣлъ: Хвалѣте Гдѣ Гла Нѣнагъ, и прѣвѣсими живѣшиими исповѣдате єгѡ, тѣкшъ сотвори събѣ мнѣ малъ свою, тѣмъ ешъ чрѣвъ токривати вѣго єстъ, дѣло же Божіе тѣкшъ и и сповѣдати, чисто єшти. Кто не вѣдѣнъ тѣлъ, же тѣперь въ Капернаумѣ великомъ съвѣтъ Аггасъ Хсъ Си въ Бжѣи двоимъ слѣпымъ килѣкамъ, болѣючимъ донего: помѣди имъ ѿвѣзлъ очи: а за тое, шо бы побуждали иихъ, до вѣселіеня тѣкъ великомъ добродѣтель, реши мѣ донихъ тѣмъ словъ, къоторые Аггасъ Галанасъ рѣкъ до Тобіѧ: Хвалѣте Гдѣ Гла Нѣнагъ, и прѣвѣсими живѣшиими и сповѣдате єгѡ, тѣкшъ сотвори събѣ мнѣ малъ; тѣ противъ иако вѣсомъ, мочати имъ приказуетъ: вѣдѣлъ тѣ Слова Бѣлки: запре́тъ и́ма Іс́а Гагашъ: Блюдуше да никогдѣ не бъдатъ.

ДЛЯТОГО ЕСТЬ ХС ПРИКАЗАТЬ МОЛЧАТИ, СЛЕПЫМЪ ОТ ПА
ЩЕЛИКОМЪ ЕВОМЪ ДОБРОДѢЙСТВІЕ, А ТКШ ВСЯКІН ДѢЛА
ДОБРЕ, НЕДЛЯ СЛАВЫ ПОРОЖНЕНИ, АЛЕ ДЛЯ СЛАВЫ БЖЕН
ЧИНИТИ ПОВИННОМО, И ТІСЬ СПЫН БЖІН ОУХОДНІИ ПОРО
ЖНЕНИ СЛАВЫ, ОТ ПОМЪ ЕСТЬ БДІТЬ СЛАВО.

X ОГЛАУН ХС СПІСІТЕЛЬ САМЪ З ІСІЕ НАМЪ ПОКАЗАТИ
ТОЕ, ЖЕ ПОРОЖНАЛ ХВАЛА, ВІДХЪ ЦИЮТЬ ЄСТЬ
НЕПРНІАТЕЛЕ И ЗГВЕЦЕМЪ, ДЛЯТОГО ШВЕРДШИ ОЧИ
СЛЕПЫМЪ, ГДМ ВЕДЛУГЪ СЛАВЫ БУЛІКИХЪ ПРИ
КОСИВІА ОЧИ ЕІІ ГЛГША: ПО ВЕРБЕ ВАЮ БДІ ВАМА, И
ШВЕРДШАСЯ ОЧИ НМА; САМЪ ОУХОДЛУН ЩНОЙ МОВНІТЪ
ДО ННХ: БЛЮДѢТЬ ДА ННІСТЮЖЕ ОУВКЕСТЬ. СЛВХАУВ ПРАВО:
ЧИНЕ ЄСТЬ ЖЕ ПОРОЖНАЛ ХВАЛА НЕ ПРІДТЕЛЄ ВІСТЬ ЦИЮТЬ,
ІКОЛІ ЩНЫХЪ НАЛЕЖНІОН Ш БГА ПОСлавЛІЕ НАГОРОДИ
ШЕЛВНІЛ ТВЕ ВАСЛАЙ СПЫН, РІКШН: СЛАВНЕ ЗАНІСТЬ
БЖІНХ НАГОРОДВ ПОСлавЛІН БІГВАЕМЪ, КОТОРЫИ НЕ ДЛЯ
БГА ПРАЦІ ПОДОЙМЕМЪ, АЛЕ АРДЕМЪ ЗА ДѢЛАТЕЛЕМ НА
САМАХЪ НАЙМВЕМЪ. ТОЕ И ХРІСТОЇО: ПРАВДА КОТОРОЛА
ІСІЕ ОУСЕМЪ ЛІКІСИМЪ АРЕНДВЕТЬ, Ш БГА ѕЦА НЕМОЖЕ
НАДѢЛНІСЯ ЗАПЛАТИ, ХОДѢЛА БІТН ВІДНІМОЮІ ВІДНІ
ЄІІ ТО, ХОТЂАСЯ АРДІМ ОУПОДОБАТИ, И ОУПОДОБЛАСЯ,
МАЕГУ ТЕДЫ ЗАПЛАТЬ КОТОРОН ХОТЂАСЯ НАГОРОДИ
КОТОРОН МІСТИ НЕХОТЂАСЯ, МІСТИ НЕБДІЕ. ДО ЗНА ТВ
НАІІЕК ѡНАІІ ЗВѢБАЛІИ ФАРІІН, Ш КОТОРОБ АЛКІ СПІ
ПНІШЕ: ТОЙ МНІWГШ В ІСІЕ МІСЛЬ ЦИШ, МІСЛЬ ПОБОЖНО
ЕО ДО ЦРКВИ ЧАСТО ХОДІІ, АЧНЕГОГІВ КОХАВ, ЧУЖОМЪ
МІЕМЛЗ РА, ПОСТАІ ХРАНІЛZ, ІМЛВЖНІ ДВАЛА; А НІЖА
ЗГІМУ ЦИЮТЬ, И ДОЕМІХЪ ЕВОНХЪ ОУЧІНІКО ШЛІБНІ.
И ЖЕ ЩНІІЛЗ НЕДЛЯ СЛАВИ БЖЕН, АЛЕ ДЛЯ СЛАВЫ
АЛІСОН; ДЛЯТОГО ЖАНОН Ш БГА ЗАНІХЪ НЕШДІРЖАЛ
НАГОРОДИ, И ШВЕШМЪ ВАВЕЧНОЕ ПОПАЛZ ШІВДЕНІЕ з
ВЕДЛ СЛОВЪ БУЛІКИ: СНІДЕСІІ ОУПРАВДА ПАЧЕ ѡНАГО.

ПРИГЛАДАНІУН ХС ПРІ ОЧИ ѡЧІНІКІМЪ ЕВОНІМЪ, ЖЕ
ПОРОЖНАЛ ХВАЛА ПОСЛАВЛІТЬ ЦИШГУ НАЛЕЖНІОН
БЖІН НАГОРОДИ, РІКЛZ ДО ННХ: БЛЮДѢТЬ ШКВАСА ^{МІСІ.}
ФАРІІІНІКА, ГДЕ ЧРЕЗ КВАСІ ФАРІІІНІКІИ НЕТЫЛКО РОЗ
МІСІІА ОУЧІМІЕ ФАРІІІНІСІШЕ, ВЕДЛУГЪ ЕІІ СЛАВ БУЛІКИ:

АЛКІ.

^ї УСЛАВА
ІІНОЧЕС
ГЛАСЛ.
СЛОД.

Луна Місі
Побожності
Додеріви
Часомъ ходить
Послухуваніе
Мистичну
Слава від Богороди
Чисто то
все дедалъ
це толко
законочес
закономъ
Алкі. то
Доступъ
Чистота
то ето
тюю
закономъ
закономъ
закономъ

Сказаю
Алкі
закономъ

Ікш нерече Хранітисѧ ѿвѣа хлѣбнагѡ, но ѿучи-
ніл фарісеніка; але ѿ глаꙗ порожніл, икъ съмъ хс
Мѣск.
бѣрадна вѣгши: Всѧ дѣла ісѹа творатъ, да видими
свѧтъ члѣбъ, порожніи славъ на землю хс івасо
Фарісеникъ, икш ео вѣмъ івасъ смѣщеніе надимае,
и вгорѣ подноинтъ, таикъ порожніл глаꙗ надимае тъ
члѣбъ, и вгорѣ вѣкою ѿ икш росѹмъ на подноинтъ,
чѣ ѿ побавлѣ єш вѣчнои Кїженагороди, бѣдлѹгъ
Лѣ. и.
Слово Хбмъ: Бѣж бознога смѣрити. икш івасъ ведлѹгъ
Ко. и.
Пабла Стѣгъ, лю малыи, вие смѣщеніе івасъ, таикъ по-
рожніл глаꙗ, вѣкъ дѣла добре и циѣти, хотъ бѣдлѹтъ
наицацнѣншіе, півегъ. икш івасъ бѣстадо Законъ
прѣчъ. ѿ Олтара бывалъ ѿверженъ, таикъ члѣбъ, малъ
порожніи либлѹи, зъчнікш вѣи сюніхъ добрахъ хлѣ-
буніка, ѿ Чрѣвіи Незнагѡ ѿверженъ бѣдетъ. ѿ
таикъ мінъ зъ Пнема Стѣгъ, икъ Исторій ѿблїненія
можетъ прікладами. Дѣви проридыи длачоєш ѿ
верженъ зоштѣан ѿтертога ѿблїненца Ка Спінегла,
аудан недлжоєш, же зъциної сюи и добрахъ оуніи, и
не Кїженъ, але апікон ѿблїненіи глаꙗ вѣи ѿ земли: Гднъ,
Гднъ ѿверженіи съмъ: оўглишали ѿ нега, не вѣмъ вѣгъ.
икоби вѣгъ: жеспери дѣвіко и Покоръ, и Поклонъ,
и Посты и Мѣтвы, и иишие дѣла добре захобанъ,
не дла глаꙗ Кїженъ, але дла глаꙗ апіконъ, преого не-
знаю добра, ани починіа вѣгъ за ѿблїненца
моихъ, таикъ мѹнітъ Григорій Стѣні: Юродыи вѣл
заправы вѣтъ дѣвіко, єш таіко преходащеніи апікон
хвалы ищутъ заплаты.

Что же Исторій: Оумерль єдногѡ члѣбъ вѣрми
побожныи, и вѣнітати когатай иконостаси слуга,
Кнаձа, Глазареогѡ, котоrogѡ вѣи дворжне и пода-
ные чого Кнаձа, дла єш побожношти и мѣрдныхъ
оунікш вѣи, икъ за Стѣго члѣбъ. тои иоци єшон
рѣхло по емѣрти сюи, зъ величимъ затраженіемъ домъ
которо жена єш вѣла, погадаи, котоrogо ѿна
ѿблїненши, ѿбенъ сїнъмъ дѣвіло пытала? ѿблїненіи
же бѣко съе, бомъ прѣвѣтъ зоштѣ на вѣчнѣ ѿвѣденіи

на Европѣ
шнкніи.
и бг.

в Спин-
жариф-
пурлабу
ка.

мъки. И рекла до неғшъ жена вшакъ бѣлеиъ посожниъ, и мѣрднай, пришелаца и сѹгагин сиршты, и ѿгды з дому твоего не выходити в порожни. Корынле и хъщебаляе и хъ, матиню значию давале и мъ; и пасижа доброты не помогли тебе и не утеша? и побѣти, не помогли. Спытала, и дѣлчогѡи шка-
зала: для того, жемъ оним чинилъ не злоби иле з порожной хвали; которая гдь болѣ єго пытати хотела, рече донеи: Поздблено мнѣ показаніемъ твоимъ иле долгш бѣнтиел не поздблено: еш дѣаболъ наподборѣ стоячи южнастя ма. И тое тебе жено мѣлъ мѣблъ: Ихъ венѣ листвѣм древесиѣ южнастя въ азкѣи, ткѣи монѣ вѣтъ мѣки, вѣрасиити не могутъ. И пакъ и сеи чре дѣабола вѣдаваніи єста зѣардо жа-
ложныи въ спрашныи въ крикѣи: Овожъ з тихъ дво
прѣладовъ твоемъ показуетъ же чѣвѣкъ хочъ бы не
знать ткѣи чинилъ доброты твои, гдь з нихъ не бѣнъ,
иле лидисон ищетъ славы, не будетъ принятъ до цѣла
Нѣнагш. Прето єсли хотимъ абы наши добрыи дѣла
належитъ и себѣ ѿбѣи дѣржалъ нагоршъ, и наизѣ въ
цѣло Нѣное въ провадии: не твориши онимъ з та-
кимъ намѣреніемъ, абы з нихъ лиде наше хвалианъ,
иле бѣга. Шо сѧмъ Христосъ вѣражаныи рече: Тако да
просветиши свѣтъ вашъ прѣчѣки, ико дѣвідѣ ваша
добрая дѣла и прославятъ. Оца вѣши иже є на Нѣсехъ.
то є, и не дапрославъ вѣсъ сѧмъ. Исподни тое цѣль-
ніи Прѣокъ дѣдъ, который що колье доброе чинилъ,
и не постыдалъ, любъ молїа, любъ матиинъ творна
любъ самоого себѣ рѣдко оѣмершблъ, з вѣсю тогш
не ікои иле бѣнъ шокѣа славы, мѣблъи: Не на мъ Гдѣ
не на мъ, но йменнъ твоемъ дѣждъ славъ.

Съ занѣтие щасливый, съ багровѣніи то чѣвѣкъ,
который з євионъ добрѣхъ оѹтиишишъ, не лидисон иле
бѣнъ ищетъ славы! Фважаныи тое же слава лидисон
и бѣардо малакъ и ѿглаж съ слава засъ бѣжалъ єстъ не зми-
нал и прѣвала, бо и сѧмъ бѣга є не змиришай, и въ вѣки
прѣвѣланіи, вѣлъ сѧ ѿлѣоніка: Гѣко вѣкъ пребывае.

Мѣ: є-
христосъ
Годориста
ищетъ таинъ
Дѣлаетъ ико-
ната въ
царѣ вѣдѣ з
Дѣлаетъ
Издѣліе иконы
постыда
Молѣасъ
Издѣліе иконы
Угри. Дѣлаетъ
Дѣлаетъ
Сѹтии бѣи
Кодасъ
Чесъ бѣи сѧ
Бѣдскіи
Чесъ сѧ
Чарѣтвѣи
Чакицие сѧ
Вѣсъ
Дѣлаетъ
Сѹтии бѣи
Часъ бѣи сѧ

Слаба ліпікал єїтъ, не вѣрил и не щірал, бо ша-
кихъ єїтъ многш що чавѣка є очи хвалац, а за очи
са з него наемъванихъ; Слаба за Бжак вѣчна ліпітъ
и щірал. Слаба ліпікал не статична ліпітъ, з малон
принчны Шмѣніетъ, бо которыи теперъ чавѣка хвá-
латъ, оупрш єгѡ гаїната, которыи теперъ вѣ вѣ
оупажанія, оупро з тогожъ смѣхъ егролтъ; Слаба
за Бжак вѣчна ліпікал не статична ліпітъ. Слаба ліпікал
єїтъ коробка, бо хвала твін которыи теперъ ліш
оупро оумрѣти могутъ: а таک з юниранішими оумрѣ
и слаба. Гдѣ запытаетъ, где похвалы Юлиуша
Чесара, Помпіея, Аугуста, и прочіи славни Чесарен
предоша и га оумираниюши оумрѡша; Слаба за Бжак
долголіпікал и вѣчна ліпітъ, и ѿ єдиного Бога ста-
рается славъ; не хай вѣдаешъ, же ѿ Царя и Неба
не будетъ широкенъ. и для тогѡ мѣнитъ Павѣ стайн:
Хваланія ѿ Гдѣ да хвалитъ, не хваланіи ѿ нее син
искусенъ, иш єгѡже Богъ вохвалите.

Але со місъ многш єїтъ на землі таіови вікіждо
єтанѣ людіи, которыи бардїи етариши лбіи и хвали
ли людіе, а нижеліи Богъ! й которыи ж бы то было твін
що творятъ добромъ дѣла да видимы будуть чавки.
Вілітноєтъ алговѣма порожнен слави єїтъ таі, же
чавки з добромъ дѣла іконъ, не Бжаніи але ліпікалон
швіклетъ слави таіку мѣнитъ Аугустінъ: Порѣнамъ
[праві] хвала мѣнитъ, чинні доброе которое може,
покази чїю чиннішъ, аємъ за доброго ѿ вѣхъ быль
почитаній, аємъ за сподівогѡ и честногѡ ѿ людій
бѣль проповѣданій, аємъ Бжаніи юзераиніи емъ наречи-
наній, аємъ жаденъ тогому непогоржалъ, але вінъ таєкъ
належитъ ѿ дабали почесть. Несиши таісімъ стайн
Бжані, которыи гдѣ щокольвейзъ доброе чиннілан, поро-
жен слави, иш непрійтъ вѣхъ циностъ и добрыхъ
оучиншвъ, ітерегланъ. Тасімъ быль Ісова стайн
который з добродѣліемъ ікона, не ѿ людій але ѿ Бога
Зуяна іспѣ похваленъ быти, гдѣ рікала: бе єїтъ на

шпогі:
трехъ:

Ів. 51.

нѣихъ

и сеихъ послыхъ мои, свѣдните же мнъ на вышинихъ.
 Вѣдлъ албовѣмъ добрѣ же ктѡ добрѣхъ сюй оучаніи
 квѣзъ на Нескѣ маєтъ свѣднителѧ, то, икона мовитъ
 Григорій Стѣй, съдовъ ліндскѣ на землѣ болгариа ^{С: Григо}
 немѣстъ. Нехай вен гаматъ члвка, еслѣ сѹвѣсть єго ^{Кин: д:}
^{Бѣглад} не вѣждаетъ, болнии єштъ. Нехай вен хвалѣ, коли
 сѹвѣсть єгѡ шеджаетъ, болнии сѹти неможетъ.
 Назадовѣла въ помѣ ѹсова Стѣгаш и Павелъ Стѣй.
 Гдѣ засвѣхъ сюонихъ добрѣхъ оучанікѡ нешукѣ члвкон
 Славы, але бжєн, моблучи: Чю вѣкѣвъ, не глагленомъ. ^{Такъ}
 не видніомъ, єдніомъ премромъ бѣгчить, и слава.
 Похваленіе ише не єштъ, свѣднителѣ сѹвѣсти ишѣя. ^{Ко:}
 Шожъ бы то было засвѣднителѣвъ которое Павелъ
 Стѣй, въ добрѣхъ сюонихъ оучанікахъ бралъ засвѣдніе
 иейшое, тѣкш сѧмъ бѣгвѣдлѹгъ Слава Прѣсвѧтой
 Багинѣ свѣднителѣи и ѿзвѣднителѧ, гдѣ бѣгъ. ^{Іамъ.}
 Такими были въ япокалифи двадесѧ четвѣри Старци,
 которыи засвѣднителѣи оучанікѡ сюонихъ не шчлвка же-
 лали сѹти похваленіи, вѣднучи же члвка похвалѣ-
 ла сѹтинаа єштъ; але ш єдніогш бгѧ, гдѣ корона сюон
 пре Прѣтольмъ Сѣдлажаш на Прѣтольскіи, по свѣ-
 днителѣвъ Іоанна Стѣгаш: Падаю двадесѧ четвѣри ^{Апо:}.
 Старци пре сѣдлажи и на Прѣтоль, и клянчуюся жи-
 ввшему въ вѣки вѣкѡмъ, и полагаю вѣнца сюон
 пре Прѣтольмъ, що Григорій Стѣй викладаны таєвъ
 мовитъ: вѣнца [правѣ] сюон пре Прѣтоль полагати, ^{Гл: є:}
 єштъ побигшвъ сюонихъ побѣди не сегдѣ, але бѣгъ при-^{Нрабо:}
 читати, абы до него шдавали славу похвалы, ш ко-
 горогш възали сѧм на пѡднїи.

Тѣже оубажмо що Стѣймъ было побѣдено до-
 хроненіемъ въ сюонихъ добрѣхъ оучанікахъ порожнен слави.

Наперѣдъ, же оубажнали шиѹю сѹти збояцю вѣхъ
 добрѣтелей, и не прѣтелеи циѡтъ, вѣдлѹгъ
 словъ вѣнчѧ Стѣгаш: порожна [правѣ] слава єштъ
 збояцю дхѡвниихъ бшгатетвъ, лагѡдніимъ дѹшъ
 чепрѣтелѣ, которала помедовнѣ на мацаиемъ здради
 вен прѣтѣи перепѣлѣ, и пѣтїе смертное подаетъ.

Слово на Нашъ.

Ангел
народу
Руси

Повторе, же оўражали онѹи быти на вѣтъ тиранъ
шкротиційши тиранъ, бо жаденъ тиранъ не прѣпинъ
такъ івоігш раба, иже івоігш прѣпнъ порохъ слава.
Шо вѣрадна в Златоветны стынъ, речши: Волхвъ бы
быти не зднченыхъ тириищъ небомицомъ, а иже ли
единъ порожнен славы; албогъмъ онъ івой небомицомъ
такъ рѣчи творити неприскаждъ, иже івой приказъе
творити порожна в слава. Онъ мовитъ, вѣдь вѣкъ
славои либъ на пѣве івти засиційши ми, либъ полѣній-
ши ми, нестонъ в дѣло, нестонъ в циѣло, за ииупѣ
важъ вѣности твои и спїи твои; а еланѣи чти дѣ-
бре чинити хотѣль, недлжногш чини, либъ ся един-
номъ бѣ подобаъ, але либъ тое дѣбре івто дѣло
мишгимъ покладаъ, и коронъ которамъ дѣбре тво-
рчимъ єста нагодана, оутратна. и елан мати
ни даси, але постнити вѣдешъ, праѹ подоймъи,
а зыкъ оутратнити етаранъ. а чтиожъ [правѣ] моя-
житъ быти, на пѣве приказанъ шкротиційшогш?

Читаемъ в Стому Агременю, же члвѣка порожнен
славо либъ оугш ровналь до члвѣка вѣдъ чѣрплигш
а в дѣрабъи бочи вланбаниогш: чи що вѣражалъ тое,
же івти той юоторий вѣдъ в дѣрабъи бочи вланблѣтъ,
надаремне праѹетъ, надаремне члѣ прѣбъ; та и члвѣкъ
порожнен славо либъ атѣнъ, гдѣ чти дѣбре чинитъ,
надаремне праѹетъ, надаремне члѣ прѣбъ; бо гдѣ
затѣн івой прѣды, в дѣи сиднии. вѣдъ вѣдъ оупо-
минати заплаты, оутѣшни: Амінь гдѣ тиесъ, ико
всепрѣаъ єнъ мѣдѣ івой.

Поутрѣ, была поводкою людемъ бѣгобони до хра-
ненія имъ порожнен славы, и оутѣшаніе грѣховъ івой вѣ-
гніихъ. чти таїнъ вѣжина фестія прикладомъ.

Пыталъ єдиногш Стобаніогш Стѣца оученикъ,
тиесъ оутѣти могъ порожнен слави вѣдовѣдѣ, гдѣ
[правѣ] тиесъ дѣаболъ прѣпнъ на мѣслѣ порожнен слав-
ою, и привѣднѣ до тогш, либъ ся з івонихъ дѣбрнхъ
оутѣнію вѣжина хлѣналь; на той члѣ тиесъ самогш непрѣдѣ-
єланъ вен приказанъ бѣгіи заховаль, вѣланъ либншъ

непріжтелені твоіхъ. Есліс я тѣшишъ въ славѣ нѣ добре
побоженіи онъ, смѣтиша зъ въ пониженіи нѣхъ, Еслі
поздабаешъ ибѣ бытніи непотріеніи рабо нѣ грѣшникомъ.
Такъ оуходній порожненіи славы йевла Мойсей: гдѣ алеш-
вѣмъ тоєи дѣяловъ егѡ кѣнла, выносяти егѡ надъ
иинишихъ, онъ таіон дѣяволикон похвалы на мысль
непріущануи, за наигрѣніи шогу раба сеє почнітъ,
памятіючи на словѣ Хбі: бгда сокоритъ вѣрѣ повелѣніи.
Илъ бамъ, гдѣ тѣкш рабы непотріеніи єсмі, тѣкш
же доляни бѣхомъ сопвориши, сопвориши. для
чогѡ оуглашалъ голога дѣяловъ до негш мовачи:
Звѣтажнѣ на, бо гдѣ та вонеи, ти сеє смиришъ.
Же тѣды порожнѧя слава єстъ въѣхъ добродѣтеленіи
непріжтелемъ, нѣ онъхъ належитъ ш бгл по здѣвлѣ
нагороды; для тогѡ нѣ самъ Христоіз оуходяти онъ
нѣ на въ наѹчануи ш неи оуходити, запрѣтнла двомъ
слѣпцымъ, лѣни таіъ великиогѡ егѡ добродѣтва
нѣ въ проівѣщіи очи показаногѡ, нѣкому
непобѣдальнѣ ани роголошали, вѣдлугъ ии слѣвълкій:
Запрѣтнї ии ма. С: Гл: Блндеста даникітоже вѣтъ.

Але тѣтъ єстъ днѣно, чемѣдь то Хс вѣдануи добре,
жетыи два слѣпца не замолятъ егѡ добродѣтва,
нѣвшемъ бѣдѣтъ шное проповѣдати нѣ роголошатъ?
тѣкожъ нѣ таіъ было, гдѣ нѣзіша прославніта егѡ,
по вѣнѣ земли тон, какетъ нѣ въ молчаніи блндеста
даникітоже оуѣтъ. півне для тогѡ, лѣни на наѹчнѣ:
же таіи которми комѣ чито доброе чиняти нѣ добро-
дѣтва ібои показуютъ, для покори нѣ скромності
ібои побінини шные оутанбати; шви зась которыи
добродѣтва прѣимѹютъ, побінини затои на знатъ
едутноести, добродѣтва ібои хъ прославляти; тѣкш
иутинали ииѣшии Капернаумскіи два слѣпци, кото-
рорыи въѣши ш Кх проповѣщеніе очи, пршелавиша
егѡ побін земли свої.

Слѣхъ Прабоглавніи, на гдѣ дѣйможъ нѣ въ томъ
хъ спінтела, лѣни что доброго оуїннї, залеривамъ
тое нешукануи ш людіи, але ш бгл похвалы; еш єслі

Слово на Найтъ.

мы съвон дѣла добрые будемъ въсѧкъ пакти, и слави
пороожненъ знихъ икош непрѣжтелъ въсѧхъ циѹти
ходити; Христо Бѣзъ въ виторое съвоне Принесите въсѧ
свѣту ѿблѣкъ ѿнае, и пре ѿчѣми йг҃лами и спаси
съвоними къ велікоти иашенъ чести и славѣ прославиши.
А Колд.
такъ мобнитъ Павелъ Стѣмъ: Произѣтии пакти
тмъ, и ѿблѣкъ ѿвѣты сѹни, и тогдѣ похвалы
будетъ коемъждш ѿ БГа; и на ишомъ пишетъ
мѣцъ: Фаросте ѿш и животъ вѣшъ еокровенъ
Ешъ изъ Христомъ въ Бѣзъ, егда же Христъ и
животъ вѣшъ, тогдѣ и бы Синъ ивица и
въ славѣ, Которомъ изъ Оциемъ и
Стѣмъ єгѡ Ахомъ да будетъ
Ішъ, держава, и слава, и по-
клонъ, и ѿш и приш и въ
вѣки вѣковъ,
Аминъ.

П. С. Чистяковъ
1885. годъ

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ И. ПОСОШЕСТВИИ СТГРОДХА.

ЕИ, НЕЙМАМЫ ЗДЕ, ТОМО ПАХЛЕЕ И ДВЕ РЫБЕ.

Слово съ Апостола до Хръста спѣшъ Евангелиста Марка въ Глаголѣ, на писаны.

Когда хотѣлъ Христъ Спіителъ въ постѣнѣ
для нарадъ послѣдъ, когорѣй чреѣ
дни мало що имѣши, Немон єгѡ слѹхалъ
наикнъ, вакетъ спрѣвнти, и по дшевномъ
покармѣ, телеснамъ ѿнай на корми-
ти, Слѹхачъ Православныи. На тои часъ
бѣнци єгѡ, видѧчи же при себѣ баго мало мѧтъ
срѣшна, мѣбатъ до Хрѣта: ѿ постѣнѣ нарадъ и да шеше
въ бѣнъ, квѣтъ себѣ бѣшна. Але слѹханишъ ико-
нъ Христъ ѿ постѣдѣтъ? не пречѹшъ ѿнъ, дадѣте бы
и мѧтъ. Чѣточъ ѿнъ на тое? Гдѣ, неимамы зде,
тогомо пать хлѣбъ, и двѣ рыбѣ.

шѣ на 1925 годъ. На
запись сделана
въ 1925 году
въ г. Красногорск
въ домѣ № 11/11

СЛОВО НА ИАКОВА.

На иаковишинахъ Христомъ претавленомъ блжестѣ алѣ
наршдѣ буиненомъ, и мѣхъ хлѣбъ и рѣбл прѣложасѧ,
и вѣмобцѣ лидикой въ даваніи. Мѣтнѣ лидѣмъ зеоги,
на пѣредъ мѣтнѣмъ бѣдетъ.

Ико сѧхъ Хсъ Спаситель, єшъ кубицѣмъ лаикавимъ
и мѣрднѣ, таїкъ хоуѣ аѣи и бѣнци єгѡ смѣи
и вѣчѣмъ лаикавимъ и мѣрднѣ, слѹхъ тѣхъ Право-
славнѣй. Знахъ то, гдѣ наршдѣ до кѣи бѣ-
постыни, на слѹхѣ наїуки єгѡ Бѣсѣон собраниемъ,
ка же тѣ дѣти тѣти, мѣбачи? Нетребоитъ ширии
да дѣти ви и мѣ тѣти. Чи покажѹющесѧ тѣхъ бѣнци
и наршдѣ, на словѣ бѣтлемъ івоиши Христѣ, лаикавимъ
и мѣрднѣимъ и не тѣ. Со мѣбахъ: не и мѣамъ здѣ.

Амаложъ мѣтѣ лидѣи и ии прелестнѣи вѣкѣ, бѣ-
бѣнцишъ Христовимъ подобнїхъ, которыи гдѣ ви-
датъ лидѣи зеогиухъ просачнїхъ мѣтнѣ, зараѣзъ до
сѣон бѣнцишъ Христѣ, здамтѣ вѣмоби: не и мѣамъ
здѣ не оуважаючи тогого же Христоса Кевъ икш на онъ
чай въ постыни, веенланои івоиши Бѣскои рѣкѹи: нарш-
мѡгъ наiformиа; таїкъ и теперъ тои же веенланои
івоиши рѣкѹи Бѣскои, вѣкѹ зеогиухъ и оѣтрапленїи лидѣ
наiformиа можетъ, икш тои, и которомъ мѣбахъ

У. д. Чаломинъ: Тѣхъ щеглавлѣнъ єшъ иици, си рѣти евѣ
помощникъ. Ш єгѡ кубицѣмъ Каждѣ веенланои рѣкѹи, и
тѣлко чайкъ на обраѣзъ и подобиѣ єгѡ Каждѣ сопѣори-
мый; але скоты, птицы, рибы, и наименшіи рокачо,
серѣтъ поживи, вѣдлагъ **Чаломинъ** мѣбаху: Очи
вѣкѹ на тѣ аулованїи, и ти дайши и мѣ пишѹ въ бѣго
врѣмѧ. **Щ**вердѣши ты рѣкѹ твои, и наевишаши вѣ-
кѡ жибѣтио блговоленїя.

Сѣзѣмѣ иконо таїка! гдѣ трафнїа дѣлѣ прѣ-
телей, алео гостей бѣнкетѣ спроводати, то, єшъ здѣ;
а гдѣ въ и мѣ Христо, иксо го зеогого чайка на
коформиа, алео пришдѣти, то икшъ здѣ. Гдѣ дѣлѣ
пороожнїи хвалы, трафнїа гдѣ ископанїи покажати,
то, єшъ здѣ. А гдѣ дѣлѣ спасиа івоиши оѣзогомъ
и иицнѹ чайка, дѣти икшіи грошъ, то икш здѣ.

Чиали не вѣдѣ чѣвѣче, иже єсли ты альчуща чѣвѣкъ на-
ко миши въ имѧ Хбо, на корми твоемъ Хсъ хлѣбомъ лаки
твои бжени. єсли ты для любви Хрѣтѹи примиши
на го твою рѣзу, при ѿдѣнї твоемъ Хрѣтѹи рѣзу
слабы твои не боли. єсли ты ѿбогомъ и ненадѣномъ
чѣвѣкъ, да си твоимъ колѣвикъ матвию, да си твоє за-
тое Хрѣтѹи чѣтво твои не боли. єсли ты на вѣкъ бѣ
иа зъ не болѣ поганской, да си твои грошъ, быкъ пнѣ
та Хрѣтѹи за тое зъ не болѣ пекленой. Прѣто гдѣ ви-
диши альбо слышши твоего ѿбогого и низнаго чака,
прѣмѣтъ твоемъ матвию, не мовъ: не имамъ здѣ.
Але на слѣдѹи въ тоѣ Хрѣтѹи спаселъ которыи хотѧчи
такъ бѣнникомъ, твои и на рѣду покладати, же єсть
шедре имати въ Гдѣ, възвѣши пять хлѣбовъ ѿ
бѣннику, благослови же онъ, ломитъ, бѣннику въ
вонихъ и народъ мнозъ кормитъ, бѣдѣ слово бѣнникъ:
Богорѣбъ на Нѣо, благороди и преломи, и да въ бѣннико
хлѣбъ, бѣнници же на рѣду.

Приг҃упѹючи Хрѣтѹи Сиѣ Бжени до корми на рѣду,
на своемъ прѣстѣнномъ вѣнкѣти, напередъ вѣдѣгъ
змѣчу ли дѣскогѡ стародѣвнаго, преисладѣ имъ хлѣ-
бъ: да въ бѣннику хлѣбъ, бѣнници же на рѣду. Ато
для того, же хлѣбъ на ви ииши бѣнници на рѣду
чѣвѣка бѣнници посилѧти и змоцинастъ, твои мови
Фаломиникъ: Хлѣбъ срѣде чѣвѣкъ ѿкрѣпнитъ. До сїа Чл. 17.
тогѡ Прѣкѣтъ Ілїа, которай хлѣбомъ и водомъ посн-
дении, идѣ въ крѣпости иди тоѧ, четвердесѧтъ днї Чл. 18.
и четвердесѧтъ иоцей, до горы Бжени Хорнъ. Же хлѣ-
бъ бѣнници заховавъ и продолжаетъ животъ чѣвѣкѣи. Чл. 19.
А иже ли твои ииши хочъ на каштоби бѣнници побѣ-
ди, и для того мовитъ Сиѣ: На чѣтѹи животъ Сиѣ: Чл. 20.
чѣвѣкѣи хлѣбъ и вѣда.

Гдѣ же сѣй Прѣкѣтъ Абраамъ на вѣтѣ прѣхъ
аггелѣ въ персонѣ пелагію, ии пришло до потрѣмъ
ии, напередъ када Г҃ожи твои Саркѣ ѿголовати хлѣбъ.
рѣкѣ альбогѣ до неи: Бакори вѣдѣ Три ѿдѣи мѣки чѣтѹи, Бакори.
и твои потресники. Таже и вѣдѣ маны на вѣтѣ

Слово на Нашу И.

оубогомъ Родѣ, не преладаєтъ єй на перѣдъ тѣхъ
поправъ ѿ звѣрины, альо рѣни оуготованыиъ, але
хлѣбъ, мовачи: Прелажися оубеше иконо, да иинъ хлѣбъ
мой. Ово зголакто кольсѧ єдно мѧстъ когдъ оу
себѣ на вчите, на перѣдъ на столъ покладаєтъ хлѣбъ,
выражаныи тое, же бѣ хлѣба ни шеъда.

Тои стародавній звѣчай заховании и Хс Спителъ,
на перѣдъ наරшадъ собранныомъ до него на бѣнкетъ,
прелагаєтъ хлѣбъ, вѣдлагъ Слово Бѣлкинъ: Повелѣ
наරшадомъ во слезы на травѣ, и прѣмъ хлѣбъ и дѣлъ
рыбъ, водрѣбъ на Ибо и благослови. Чѣожъ бы то бѣ
за хлѣбъ, который Христосъ бѣнисомъ іоиномъ и народъ

на томъ іоиномъ прелагаєтъ бѣнкетъ?

Слово
отчинаш першии д: Пиршій хлѣбъ веществіи, ѿкоторий кождо дна
егѡ просимъ въ мѧтвѣ, мовачи: Оче ишь, хлѣбъ ка
наевшіи даждь намъ днесь.

Другой
хлѣбъ
покупка
саладъ д: Другій, хлѣбъ покояти спон, ѿкоторомъ. Улѣ
никъ: Питаети наре хлѣбо елѣднимъ; который хлѣ
кождомъ грѣшиникъ єстъ потребныи, абы чре онай,
знову вогрѣлъ сілъ бѣгодати Бжени, дочиниа до
бродѣтелен. и для тога Христосъ залечиши намъ тонъ
хлѣбъ, мовѣ: Соборите плоды, достоини поклоня.

третий
хлѣбъ
бѣлкинъ
бѣлкинъ д: Третій Хлѣбъ, Слово Кжие, которымъ дша иша пос
лалетса тѣ, тѣ же тѣло послали тѣхъ хлѣбо веществіи,
вѣдлагъ Слово Хбай: Несхлѣбѣ єдиномъ живъ въ десетъ
члѣбѣ, но ѿблѣко гаїкъ и ходаше и звѣтъ Бжінъ.

Четвертый
хлѣбъ
бѣлкинъ
бѣлкинъ д: Четвертий хлѣбъ самъ Христосъ ѿ Бѣлкинъ
спон, тѣкъ мовитъ оу Іоанна спшго: Азъ ємъ хлѣ
животный сошедвіи изъ Ненои. Тамъ хлѣбомъ дша по
слана и смочена енѣаєтъ, абы не оутѣлла на пѣти,
и дѹчи до ѿнѣи Ненои, и абы ѿнѣи билла на пѣке
и зъ онѣи вогдѣшиими нечнѣстыми дѣхами, и онѣ
погѣднла. тобо по хлѣбѣ достоинѣ и дѣшиимъ онѣи,
дѣлать живоѣть; аще кого ишеть ѿ хлѣба иконо жибъ
въ десетъ въѣки; а не достоинѣ и дѣшиимъ на носи
емерть, тѣкъ мовитъ Павелъ спшнъ: Идіи и пѣли
не достоинѣ вѣдъ ишеть ишеть и пѣти.

Пáтый хлбъ єстъ, обѣтъ овѣніе славы Нено, ко то
руи Хртога на івоемъ ииїешнемъ бѣнкетѣ, бѣнникомъ
своимъ, ии аршадъ, залнешвъ ииїемъ въ слуханю на
ѹсн єгѡ поклажаню, да пти ѿбѣцуетъ, мовачи до
нихъ: але з авѣщавамъ вѣ, ииїоже з авѣшл мнѣ ѡцъ мѣ
Чртога, да ииїте ииїе на трапезѣ мої, въ чреини мої.

Тыѣ пать хлбъовъ на ииїешней ѿчії преложивши
Хртога, бѣнникомъ ии аршадъ, да пти потравки не-
шь ииїон з авѣрини, але ѿрыбъ, ииїа мовитъ Магдѣн
стѣмъ: Повелѣ ии аршадомъ возглещи на трапезѣ, прѣемъ
пать хлбъ, ии дѣл рибъ; абы з самыихъ рибныхъ по-
трапашкъ, подналь ии аршадъ, же саргѣйка КС ко хлбѣ
въ людіихъ воздѣржніихъ, ани же ли въ рокощахъ саргѣи
твомъ доеростъ ии мѣдїе поклазуетъ тымъ, которми ии
рибки въ морѣ, живутъ на землї, въ оуствавнѣи ии обѣ
ии ѿгнисахъ, ани же ли пти, которми живутъ въ роко-
шахъ, не ѿзнаваюти жадныхъ ии ѿгненіи ии ѿгнисахъ.
идаа того мовитъ Хртога: Синимъ єимъ въ ии ѿгненіи,
ии змѣи, ии пршелавлии, долгштои дніи ии поини ии, ии
иблѣ ємъ спасеніе мое.

Пишаєтъ Амвросій Стайн, же єпть таїе риби, кот-
орми въ землї ииїе пожиратъ, ии бываєтъ рибки мѣн-
шия покармомъ ешліихъ. Але таїи мъ рибамъ ии
платаїти ѿважите? гдѣ таїа жа болшамъ, поїтъ ѿ
ииншон покаргон бываетъ.

Не подлеїтъ Хртога Спенстеръ на івоемъ бѣнкетѣ
бѣнникомъ ии аршадъ таїовон риби, кишл мовит
уред приточника: Не ѿкорай иища зане ѿбогъ єстъ.
Иищемъ просити рибъ Кою, да покардїа блглбеніе єве.

Але либо жадномъ Хртога на івоемъ бѣнкетѣ та-
кою риби не покладаєтъ звона; єднаїа мнѡго є
межи иамъ таїиихъ, которми таїовон риби въ рѣд
порванихъ звона, ии сми ииїе ѿнаие на таїа єръ покла-
даютъ; ѿбогіе, Сиршты, вдшбы, въ глѣдомъ єогати
ути єпть, єсли не рибки мѣншии въ глѣдомъ ешліи
амаложа таїиихъ людіи єсти, которми таїе рибки на
покармъ ииїе подыбаютъ; а то на той часъ чи на той

пчогдїй
хлбъ
одинъ вак
чарство
Чесе снаж
Лбъ.

+ йурокощахъ

уа: 5.

Присес
Сира: 5

Слово на Нашу И.

Где ихъ розмѣите оутыквѹтъ, и не справедливе іздѣ,
не помнѧти на обое цртвѹщіа прѣока дѣда на пом-
ніи: Судѣте си рѹ и ѿбогѹ, смиренна и ниша ѿпра-
дайнте. Не быль таикъ сѣй یовъ, которыи ѿсѧ-
тѣ. мѣни: Способ ѿбогѹго ѿрѹни сѧлаго, и сиропит
їѡнда. ємѹже не бѣ помошника, помогохъ, око вѣхъ сѧпѣ,
При: 5 нога хромыиъ. Не быль таикъ и Соломонъ црѹ, ко-
торыи мѣни таикъ: Ругалнія ѿбогѹмѹ, разражает
сопѣоршаго и, мѧдуже помилованъ вѣдетъ.

Сѣтъ рѣбки азбука мореїе, которыи мѧни: на
секе азбѣ твѣрдѹи и греши. Кто же в таикъ рѣбѣ
бѣрзѣи сѧлѣветъ, еслѣ не мѣра сего прѣелитнаго кохан-
їиша: Мѹвъ ты и мъ искъ хощешъ ѿцрѹи и ѿномъ,
и жиботи вѣчномъ, и пеклѣ и ѿмѣклѣ єгѡ; в по-
нѣтн виегѡ тогѡ твѣрдими вѣтъ, икъ азбѣ рѣбѣ мор-
исон. Таикъ мѣни таикъ сѣй азбогъ Павелъ: Дшѣбенъ
и азбѣкъ не прѣемлетъ иже бѣжі. Покачиши ты и мъ икъ
можешъ дорогу до Нѣа, и онъ икъ азбонъ твѣрдомъ,
и вѣдомашти очи дшѣбенныи мѧютъ заложеніе, вѣлог
Слова Хрѣбтихъ: ѿщѣ ли и вѣрѣзума єстъ?

Рѣбка поты здѣся быти сїною и рѹтою, поги зорта
в глауеникѣ; азборо з глауеникѣ на берегъ на пѣсѣ вмѣдѣ,
ажъ онѹи и малѧ птица порвѣти можетъ. Члѣбѣ
мѣзернинъ, на сѣмъ вѣрлѣвомъ ѿбѣта морю, что єстъ,
если не рѣбка на пѣсѣвѣ бѣгай ты икъ можешъ погла-
уеникѣ мѣра сего ѿцрѹи тогѡ, честнѣ и славы єгѡ,
икъ рѣбка погармѹ; прїдете кашнѣцъ житїл твоего
икъ хмѣрнинъ вѣчерь, ажъ ты икъ рѣбка на пѣсѣвѣ,
и птицы, и смѣрти вѣдѣ порвѣнинъ. Бѣгай ты погла-
уеникѣ твѣснинѣ рѣбкошней икъ можешъ, прїдете тон
чаръ, же вѣдешъ порвѣнинѣ ѿ смѣрти, икъ рѣбка ѿ
птицы. и для тогѡ мѣни таикъ фаломиникъ: Кто єстъ
члѣбѣ иже по живѣтъ и не ѿцрѹтъ смѣрти?

Тѣтъ можетъ злѣтати: что бы вѣдѣ злѣ-
тина, же сѣй ѿгненіи Матдѣи, валичаныи ѿдѣ
Хрѣбти, вначалѣ ѿгнѧ гвоѓш, жадного тамъ не полу-
жилъ в настоѧщемъ вѣменіи. але в прішломъ, пн-

шоїн: Авраамъ роди Исаака, Исаакъ роди Іакова, Іаковъ же роди Іудея брати єгѡ: хотѣлъ подобно чрею твоему складати, же хотъ бы кто на симъ свѣтѣ до тако пришолъ чисти, ико Дѣдъ; хотъ бы кто до такого пришолъ Богатстви, мрости и щастія, ико Соломонъ; хотъ бы кто до такого пришолъ рошнишія потоска, ико Авраамъ, Исаакъ Іаковъ; нехай вѣдале, же приидетъ твой часъ иже ѿ нѣмъ рече Господь: немашъ, немашъ и прахъ твійко зосталъ и пепелъ. Атакъ нехай и кто на симъ свѣтѣ прелестномъ, здѣснія хвіи наисланіе шимъ тицѣломъ; нехай и кто печателіи, ико Авраамъ Слнцемъ, мцемъ, и звѣздами: Приидетъ твой часъ не задолго, же вѣтъ твои въ пѣсокъ и пепель ѿ берненіи и самъ члвѣкъ порванай будеетъ ѿ смрти, блажне ико мѣка ѿ птицъ, вѣлагъ славы ѿслеги наявтеса мояго: Іаковъ раби ѿловляєми въ мрежи.

Епістола:

А-

Хрите Спіснителю! на твомъ твоемъ иїїшнемъ бакетѣ з пшеничніи хлѣбъ, и двоихъ рибъ ѿчимнено, по зостало ѿ хлѣба и збійтквъ ѿ крохъ двадцати кшша и споди. Енли тѣди для грѣхъвъ нашн иїїмы достойны цѣло твоегъ Ісусово мѣрдїя, зажити хлѣба; то принадлежи з позосталихъ ѿкрохъвъ, даждь намъ икіи ѿкрохъ въ лгти твоей Кжинѣ, а той не іїїшн нехай буде, твійко міръ и любовъ межи хріяніи. рци до наѧ Оте нашъ апостолъ и мѣрдїи тое, что ригль до народу на иїїшнемъ твоемъ бакетѣ собраниаго: Мѣрдїю ѿ народѣ имъ. Абсюмъ при преложенномъ наимъ на сей твой грѣхъ хлѣбъ и рибахъ, ѿкрохъ въ міре и любви ѿ тебѣ наформлены зоставши. Зиегъ твоегъ бакетѣ ѿншлай благодарѣнію, обіими тя твои Гда выхвалюнъ глашеси:

Щедръ и мѣрдїи Гда.
Аминъ.

18 СЛОВО Е. НАНЕДЕЛЮН
ПОСОШЕСТВІЙ СТГФ ДХА.

ВЪЗЛАИЦЫКИ ВЪРХЪ, ДВАНАДЦАТКОШАИСПОН.

Пишасть Свѣтій Еѵлгістъ Матдѣй в Глаубѣ.

УА: М.
Прип.

Словѣній и Кѣгословѣній чѣкъ, кото-
рый добра икона дочаеніи даётъ въ рѣцѣ
Хы, Слѹхачъ Православныи. тѣмовѣ
Чамнега: Блажій разумѣваемъ на ища
въ оукоагъ Соломонъ за: Многа ища
блаженъ. Въ первыхъ, щасливъ длаго,
же ємъ ХС Спаситель за дочаеніе добра икона
шдастъ вѣчные. Покоре длагогѡ, же тынжъ добра
дочаеніе въ рѣкѣхъ Хыихъ непорокнане ачавѣкъ и путь
на земли нагорожанть. Подали вѣдлугъ Еѵлгілнѣн-
наго Апостола Стѣнѣ въ рѣцѣ Хы путь хлѣбовъ и дѣл-
иже, дла насыщеня пати ти съмъ людѣй елханун
наики єшъ Кѣпон; чи не ѿдօралнѧ непорокнане
сѣмноженїя пати хлѣбъ? півне ѿдօралн, бо по на-
насыщенїи пати хлѣбами и двома рѣбами пати ты
слѹте людѣ, възланѣици оукоѣ дванадцаткошаиспон.

Бѣкъ добра наши въ рѣцѣ Хргоби дамнє нагорожан-
иа на мѣ вовитша, ѿ томъ сие Словѣнъ єздечъ.

Волкѣи ѿуть добра наши на сѣ єздечъ, Слѹхачъ
Православныи. єдни ѿ Позбѣрхонате, драгѣ
внѣтните. Шоимъ ткнѣти добра Позбѣрхонат,
тѣи на двоихъ дѣлѣ, єдни ѿ неѡдшевленіи,
драгѣи ѿдшевленіи. Неѡдшевленіе ѿуть, злѣто, грабро-

камъ

СЛОВО НА НАДЕЖДУ ПО СОШЕСТИЮ ХРИСТА

152.

камене дорогое розмайтое, перлы, грёши, хлебъ, винно, и иные паки подобенное. Одешевленные восьмь, отецъ, маика, братъ, сестры, женя, дѣти, приютелы, обца, болы, и проча. Щося ткнёт виагрилъ добръ нашихъ, твое суть: чиши ты и добре оучинися, икоша Покоря, Послушенствъ, Терпение, любовь, чистота, ветремежливоестъ, и прочимъ добродѣтелемъ.

Твоя же оуважиша, твое вси добре коли ктѹ да есть въ речѣ Хбнъ, чи нешибраетъ иихъ зъ великии иконы и зъ собитостіи півнеческии. та моби Притоми: Милость иница възлюбленъ да есть Кгови, по дланіи же е П. въздастъ ємъ. Оправъ за: даждь възнесиша, по дланію С. ёгъ, икоша Гдѣ въздалъ єстъ, и семицено въздалъ ти. Кто же бы то былъ, который добра свои въ речѣ Хбнъ даруетъ твой покоря и ѿбогти въмѣжъ дасть, кормъ, понъ, ѿдѣваетъ иихъ. та самъ Хсъ рекъ: Понеже собориша въ единномъ и въ братий мои мишихъ, мнѣ сътвориша.

Иле до добра Посвѣтъ хвіахъ неудешевленыи, икоша золата Сребра, перель, камене дорогое, грёши, хлебъ, вина, и прочи; твое если въздастъ въ речѣ Хбнъ подобенное, чи не бы ванътъ въ иихъ розмноженіи чи не бы ванътъ зъ великии иконы и собитостіи толъ ѿдѣшиши, который ємъ ѿнае ѿфѣретъ: занесиша ванътъ. та моби пнѧніе Стогъ: Добро сътвори блговѣрномъ и Сириги шерашенъ въздалъ мнѣго, да аще не ѿ негъ, то ѿ възшила гъ. Чѣожъ бы то былъ зъ въздалъ мнѣго: ѿ побѣдѣла гамъ Хсъ: Дадѣте, и да есть въмъ, мнѣ же добръ, на ткачъ и потрѣбенъ, и преливанища да въздастъ на лонѣ бѣше, икоша бы рекъ: Если свои добре посвѣти гъбніе, злато, сребро, перлы, камене и многи чистые, грёши, и проча: въ речѣ моя да есть, и мѣнѣте въръ, же ѿни съ собою ѿ менѣ ѿдерегутъ; речѣ бо моя та кіе въ, ке ѿко боленъ и перикъ людемъ ѿбогти бѣрагъ, тое чада дѣнчесъ зъ великии иконы и пожиткомъ, зъ великии иконы и лихвомъ ѿдѣши.

Быгъблѣнчи обличеніца црквиши, Христъ Ослепінца бои, зъ мочи рѣкъ, рѣла тое ѿ менѣ: въ речѣ є крѣль златъ.

П. 2
П. 3

ЗЛАТЫЕ МАСТИ РВЦКХ ХС, АЕЩЕ Н ОКРУГЛЫЕ, АЕМЕНЬ
ЗНАЛИ, НЖ ТА ИСТЬ ѢДРОБЛЕНIE РВЦКХ ХБЫ, ЖЕ КТО
ДАЕТЬ ВЪ ШНКЕ ПЧИДЬ АИЕВ МЕДЛАНЫИ, АЛЕШ ПОДЛУН
ШДІЖВИ ПРОЧАЛ ТАКОВАМ; ПЛАТЛ ЕМЪ ЗАГОЕ ЗЛАТЫ,
А НАПО Н ЖИБОТОМЪ ВѢЧНЫМЪ, КОТОРОГШ ВѢЧНОСТЬ,
ЗНАЧИ РВКЪ ЗЛАТЫХ ХБЫХЪ ОКРУГЛОСТЬ. АЧНГЫКОЖ
ЗА ПЧИДИ НЕГАЛКО СРЕБРЕННЕ АЛЕ ХОЧУ Н МЕДЛАНЫЕ,
ЗА БЫЛЫ, КОННІ, Н ОКЦА, ЧЛВЧКЪ МАЛТИВИЙ ШЕРИДЕТ
З РВКЪ ХБЫХЪ ЗЛАТЫ? НЕГАЛКШ; АЛЕ НАПО ШЕРИДЕТ
ДОРОГОЕ КАМЧНЕ. ІАКИНДИ, ДІАМЕНТИ, КАРЕВИ-
КУЛЫ, РУБННы, Н ПРОЧАЛ: ЕО МОВИТ ТАЖЕ ШЕЛАНІНЦА
ХБА: РВЦК ЕГО ПОНЯ ІАКНДОВЪ, ТО Є КАМЧНЯ ДОРОГО.

РВДНАЕ ТВГТЪ НА ЗЕМЛН ШЛДН МАЛТИВУХЪ РЕЧИ,
БЕРГИ РВЦКХ ХБЫ, ШКОГО БЕРГ ШЕЛЛГН, ШКОГО ТАЛЛРЫ,
ШКОГО ЧЕРВОНАЕ ЗОЛОТДЕ, ШКОГО КОННІ, БЫЛЫ, ОВЦА
Н ПРВ: А ТО НАПОИ ЧАСЬ, КОЛН КТО З ННКЪ ЧТО АЛЕШ
ОУБОГИМ ДАЕТЬ, АЛЕШ НА ОУКРАШЕНІЕ ЧРІСВІН ОБОРОЧАЕТ?
АЛЕШ НА ШПНЧАЛІЕ, НА МОНАСТІРІЕ ДАРВЕТ. ВЪ ЧТОМ
ИНОЕ ТВІН РЕЧИ ДАЮЧИХЪ ВРВКАХЪ ХБЫХЪ ШЕБОЧАНІ,
ЕСЛИ НЕ ДОРОГОЕ КАМЧНЕ? ЕО ГДЕ МЛ ЧНПАЕМЪ: РВЦК
ЕГО КРУГЛК ЗЛАТЫХ ТА НБКОТОРВІЕ ФУТЕЛЕІЕ ЧРІСВІН
З БУРЕНКОГШ ТІЗТВ ВКЛАДАЮ: РВЦК ЕГО МК ЦАЕРСУЛЫ
ЗЛАТЫЕ, ПОНЯ КАМЧА МНОГЩІТКОГО НАКШАТ ІАКНД.

ІАКОЖА ТВГТЪ ЧЛВЧКЪ, ВНДЛЧН ОУБОГОГШ, НЕМАЕТЬ
ШХОЧНМЪ БЫТИ, ДО ДАВАНА ЕМЪ МАЛТИНКЕ? ПОНЕВАЖА
ЧЛА МАЛТИНА ЧРЕД РВЦК ОУБОГАГШ, ДОСЛАВШНІЕ В РВЦКХ
ХБЫ, СОВІТОГА ВННХЪ РОЗМНОЖАЕТЬ, МІСЬ МОВИТЬ
ЗЛАТОБІСТН СТВІН: МАЛТИА ШЕГАЩАЕТ, СКВПОТЬ
ОУБОГИМ ТВОРНІТ, ЧТО ОУБОГОМУ ДАЕШИ, ИТАЖАБАЕШИ,
ЧТО ОУСЕВЕ ОУДРЖБЕШИ; ПОГЧЕЛАЖЕШИ, ПОДЛВАЛ БОГАІТВА
СЕГЕ ОУМНЖАЕШИ, ЕОКРУВАЛ ОУМАЛЖЕШИ.

СЛУХАЧУ ПРАВОБЛАВНІИ, ГДМ БЫ ДО МІСОГШ МЕСТА ЗА-
ВИЧАЛА З ІАКОН ДЛЯКОН КРАІННІ ТАКІИ ЧЛВЧКЪ, КО-
ТОРЫИ ЕМЕ ВЪ РВКАХЪ ЕВОННХЪ МЧЛЪ ТАКІИ МОЧЪ ШЕГЛ
СЕГЕ ДАНОВЮ, ЖЕБЫА ВННХЪ ДАИМЕ ШЕЛЛГН ШЕБОЧАЛН
В ТАЛЛРЫ. ТАЛЛРЫ, В ЧЕРВОНАЕ ЗОЛОТНЕ, ЧЕРВОНАЕ
ЗОЛОТНЕ, В ДОРОГІЕ ДІАМЕНТИ, В КАРЕВИКУЛЫ Н РУБННы.

АЛЕО В ДОРОГІЕ ПІРЛЫ, СЕРМАГН В ФАЛЕНДІШ, А ПІПІРЫ,
ПІРПІРЫ В ЗЛОТОГЛАВЫ, І ВЪ НІШІЕ ДОРОГІЕ МАТЕРІН; Слова Гдъ
ЧИ НЕДАВАЛНЕМІСТЕ ПАКОМЪ ЧАПЕН В РВЦЬ ДОБРА ТВОІГО
З ВЕЛІКОЮ ШХОТОЮ ЗАПРАВДЫ ДАВАЛНЕМІСТЕ. КТО БЫ
НЕМ'ЯЛЪ ТАЛАРШВЪ, А ТАЛІКО ШЕЛНГН, ДАЛЖЕМ' ЄМЪ
ЗШХОТОЮ ШЕЛНГН, АБЫ З РВСЬ ЕГУ ЗАШНІЕ ШШЕРАЛЬ
ТАЛЖРЫ, КТО БЫ НЕМ'ЯЛЪ ЧЕРВОНН ЗОЛОТЫХЪ АТАЛІКО
ТАЛЖРЫ, АШОЛБЫ ДО НЕГУ І ДАЛБЫ ЄМЪ ТАЛЖРЫ, АБЫ
ЗАШНІЕ ЄПОЖНТКО СВОІ ШШЕРАЛЬ ЧЕРВОНН ЗОЛОТЫЕ.
КТО БЫ НЕМ'ЯЛЪ ДОРОГОГШ КАМ'НІЛ. А ТАЛІКО ЧЕРВОНН
ЗОЛОТЫЕ, ЧИ НЕДАЛЪ БЫ ЄМЪ З ШХОТОЮ ЧЕРВОННХЪ ЗО-
ЛОТЫХЪ, АБЫ ЗАШНІЕ ЗРВСЬ ЕГУ ШШЕРАЛЬ МОГА ДО-
РОГОГШ КАМ'НІЛ ДАЛБЫ. И ГДЫ БЫ ТАКЪ БЫЛЪ ОУБОЕНИМЪ
ЖЕМ' І ЄДНОГШ ШЕЛНГА НЕМ'ЯЛЪ, ЗАПОДЧИЛБЫ Ж, АДА
БЫ ЄМЪ, АБЫ ЗАШЕЛНЕН: МОГА ЛШШЕРАЛЬ ТАЛЖРЫ, ЧЕР-
ВОНН ЗОЛОТЫЕ. Гданск Слонигорск
З ТАСНМН РВСАМН З ЖИВОТА
ПРЕЧТОН ДБЫ МРІН БЦН, НАЙ СВЕТЪ ЗЛІВТАЛЪ ХС
СПІСІТЕЛЬ, ЕШ КТО ВЪ РВЦЬ ЕГУ СТЫН ДЛІТШ ШЕЛНГН,
ТОЙ ШЕНРАЕТЪ ТАЛЖРЫ; КТО ДЛІТЪ ТАЛЖРЫ, ТОЙ Ш-
ЕНРАЕТЪ ЧЕРВОНН ЗОЛОТЫЕ, КТО ДЛІТЪ ЧЕРВОНН ЗО-
ЛОТЫЕ, ТОЙ ШЕНРАЕТЪ ДОРОГІЕ ДІАМЕНТИ, КАРБУНКЛЫ,
І РВЕНИЯ; А ШЕНРАЕТЪ З СВІТОВІГО. ТАКЪ МОВИТЬ
КАЖІННЫЙ АВСУГНН: ВШАКЪ ШМОЕСШ ІЩД МОВИТЬ Слова Гдъ
ГДЪ, ДАЙ МНІК ІВОДАМЪТИ, М'ЕЛЕГЕ МЕНЕ ДАВЦД, Гданск
ЮТВОРН МЕНЕ ГЕБІ ДОЛЖИНКА, ДЛІШД МНІК МАЛО, Слонигорск
МНІШО ТЕБІ ВОДАМЪ, ЗЕМНІЕ РЕЧИ МНІК ДЛІШД,
ВОДАМЪ ТЕБІ НЕННІЕ, ДЛІШД МНІК ВРЕМЕННІЕ, ПРИ-
ВЕРНД ТЕБІ ВЕЧНІЕ, МЕНЕ ГАМОГШ ТЕБІ ПРИВЕРНД.
ІКО БЫ РІСЛЪ: ЄІЛН ВЪ ІМЛ МОЕ ВЪ РВЦЬ ОУБОЕГОГШ
ІЛВІСА ДЛІШД ЄДНІНШЕЛНГА, І ТЕБІ ЗАТОЕ ВОДАМЪ
СТОЧЕРВОННХЪ ЗОЛОТЫХЪ; ЄІЛН ЧЛВКІА НАГОГШ
ПРИВДКЕ СЕРМАГОМЪ, І ТЕБІ ЗА ПОЕ ПРИВДКЕ ФАЛЕН-
ДІШОМЪ, ЄІЛН ФАЛЕНДІШЕМЪ, І ЗАТОЕ ТЕБІ ПРИВДКЕЮ
ІВРПІРОН І ЗЛОТОГЛАВО. ЄІЛН СТРАННАГШ ПРІЙМЕШД
ІДОМЪ ТВОІГШ ЗІНОГО, І ТЕБІ ЗАТОЕ ПРІЙМД ДО ДОМОД
ЛОІГШ НЕНГШ; ЄІЛН ІЛЧНАГШ ОУГТОЛЪ ТВОІГШ НАКОРНН
ІКОН ІДРІБННОЮ ХЛІБА; І ТЕБІ ЗАТОЕ ОУГТОЛЪ МОЕСШ

Нѣногш макормлю ѿблымъ слѣбы моѣмъ хлѣбомъ,
сіе самаго пѣсѧ дамъ за хлѣбъ. єсли єдинион чашею
студены воды оу еголѣ твоего напоинш жаждыаго,
тѣ пѣсѧ запое оу еголѣ моего Нѣногш потокомъ
Сладостнѣ Кжени напоин. За єдинѣ чашею студены воды
оубогомъ въ Ймѣ моѣ дѣнѹи, оупоин та шенеліа
домъ моего, видѣніемъ лнца моего икѡ виномъ
оубеселіицимъ Срце чавкое. Шо быражаныи Валентій

на ۴:
дл. сло-
в. прѣп.
Лѣваро

стѣнѣ мовитѣ таікъ: Коли оубогомъ даетъ въ Ймѣ
Гднє, то еж замоѣ и дарѣ єстѣ и лнхъ; дарѣ въ правдѣ
же шенебогаго не подѣвашемъ юдобратьи, позыченое
засъ, альо на лнхъ дѣное єстѣ, да же гоинон Гднє
шодроблагости, который малые речи трехъ оубогого
ш пѣсѧ вѣдѣши, великие пѣсѧ запаѣша водѣдатъ.

Доснѣли погѡ ѹпашве Стѣнѣ, дали ѿни на пѣчи
пѣть Хлѣбовъ и двѣ Рѣбѣ въ Рѣцѣ Хбѣ, чи неб҃жли
зъ нихъ непоровнане Собито? Коли запаѣ Хлѣбъ
и за двѣ Рѣбѣ, вѣжли пѣвие кнаканатѣ Тѣлумъ
Хлѣбешъ и Рѣбѣ, на препнитѣнѣ тѣ мнѣнаго нариуда;
а єщѣ на то вѣжла и зеїким оукрѣхъ Кшша дванаадесѧ
неполы. Доснѣль не поедиокрѣть и стѣнѣ Ішанъ
Мѣтнвии Патріархъ АлеѢандриїскіи, же ктѣ даетъ
въ Рѣцѣ Хбѣ Шениги, шенрѣстъ зъ нихъ Таллари. ктѣ
длѣ Таллары, то шенрѣстъ Червонные золотыи, а шенрѣ
Собито. єсли дали ѿни коли икѡмъ оутрапленому
чавкѹ, Талларѣ єдини, Червониин єдини, то зъ Рѣкѣ
Хрѣтвихъ шенрѣстъ Галларовъ, сто Червонихъ
золотыхъ; єсли комъ дали сто Галларен, сто Чер-
вонихъ золотыхъ, то шенрѣстъ запое зъ Рѣкѣ Хбѣ,
кнака сопѣ Галларен, кнака Сопѣ Червониин золотыи.
Инмъ таихъ по звѣрѣхъ речи не ѿдушиленныхъ
бѣшахъ въ Рѣцѣ Хбѣ давай, таимъ бѣшахъ всегда зъ нихъ
шенрѣстъ. и таіка чредъ пѣсѧ запали бѣлъ до шодро-
благости, же мовити звѣгловъ была: Нехайн вѣсъ сѣтъ
пїйдѣ до АлеѢандрии, побрешии доброчиниости, альо
икого поратока, ти икѣрѣш Кжіи николи не змѣнши.

Читаемъ ѿ Пакомомъ Бѣкопѣ, который повѣ-

ДАННІ СЛОВО КІІІЕ МЕЖН САРАЦІНАМН, НАВЕРНДЛ ЄНОГО
 ЗНІХЪ ДО ВѢБІЯ ХБІИ, Н КРГНЛЗ, ПОГІМЪ РДНЛZ ЄМД
 АЕМ ЧИНИЛZ ОУЧІНІКІН МЛРДНЫЕ, АЕМ ОУБЕВГН МЛМ8ЖНА
 ДАВАЛZ; ѿБЕЦ8ЮНІН ЄМД ЖЕ ВІЕ ЧІТШ ѿНЕГШ РОЗДАМІШ
 БДДЕТЪ НАОУБОГІ, ѿСЕРГТЪ СОВНТО ѿ ХА. Н ОУЧІНІН
 ТАКЪ ІІКЪ ЄМД БЛІКПЪ РДНЛZ, ВІЕ ШО МЧЛ, НАДЕВГІЕ
 РОЗДАЛZ; Н ЗЛЧАГОМЪ ОУМЕРЛZ НЕЧУГО ЗДОСРЗ ІВОНХЪ
 ПОТОМКО НЕЗОСТАВНВШН. ПОТОМКШВЕ БІЛЦЕ ЖАЛОВНЫ
 БДДЧН, ПОЗДІВАЮТЪ ѿНОГО БЛІКПА ПРЕ С8ДІЮ, Н ІКАР-
 ЖАПІА НАНЕГШ НЖХ ѿЩД НХХ ѿБЕЦ8АЛZ ТОЕ, ЖЕ ГДА
 ДОБРА ІВОН РОЗДАСТЬ НАОУБОГІ, ТО СТОКРОГНЕ ѿНІЕ
 ѿБЕРГТЪ; ѿЩЕЦ8 НАШЪ ОУВЕДШНСЛ єГШ ТАКОН ѿБЕЦ8-
 НІЦЕН ВІЕ РОЗДАЛZ, НАМЪ НЕЧУГО НЕЗОСТАВНВШН.
 ПРОСНІМ ТА ѿСІРВАДЛНВОЕГТЪ. ѿПОВЕСТЬ БЛІКПА: ЕСЛІ
 ЄМД Т8ТЪ СТОКРОГНЕ ХС НЕ ѿЩДАЛZ, ТО ѿЩДАЛZ ЄМД
 ВЪ ЖИВОПІЕ НЕНОМД. МОБАТЬ ДОНІГШ ПОТОМКШВЕ:
 ЧИМЪ ТОГШ ДОБОДНШ?: БЛІКОПЪ ХОТЛЧИ НМЪ ТОЕ
 ОУСЛАДАТИ, НДІТЬ СНІМН ДО ГРОБУ ѿЩІВІСОГО Н МОВН
 ДО ОУМЕРЛОГШ ѿЩД НХХ: Поприялгам тесе Йменем Гда
 моігш ІС Хріла, Повб'жь мні, чи ЗАПЛАУЕНО тесе
 ЗСОВНТОСТЬЧИ ВДЖЛІ СТОКРОНЧИ НАГОРОДУ? ѿПОВЕ
 ОУМЕРЛІИ: СТОРНЦЕЮ ПРИНАЛЕМЪ Н ЖИВОПА В'ЧНІЙ
 НАСЛЕПІТВОН. ѿВОЖЧ НЕГЫІСО ЗПНЕМА СТГШ, НЕГЫІСО
 ЗФЧТЕЛІИ ЧРКОВНАІ; АЛЕ Н ЗТЫХЪ ПРИСЛАДОВЪ ТЕНОГА
 ПОКАЗУЕТЬ, ЖЕ СТШ ДОБРА ІВОН ПОЗБЕРХОВНЫЕ НЕШ-
 ДШЕВЛЕННЫЕ, ДЛІТЬ ВЪР8ЧЕ Хріовц, ЗСОВНТОСТЬ
 ѿНІЕ, ЕСЛІ НЕ НАЗЕМЛІ, ТО Б НЕБ ѿШНРАЕТЬ.

СВАЖМОЖ ДОБРА ПОЗБЕРХОВНЫЕ ѿДУШЕВЛЕННЫЕ.
 ІІІШ ТО ѿЩД МАТІ, БРАТІЮ, СІГТРІ, ПРІАТЕЛЕЙ, УАДЛ
 ТВІЕ ЕСЛІ ДЛА ДОСКОНАЛШАГШ ЖИВОПА БДДЧТЪ ѿСТА-
 ЗЛЕНІА Н ІІССІ ВЪР8ЧЕ ХБІИ ѿЩДАИ; ЧИ НЕЗІВАЮТЬ
 ІНН РОМНІЖЕМНІЕ ЧИ НЕЗІВАЮТЬ ЗСОВНТОСТЬ ѿЩДАИІЕ?
 ЗАИЕТЕ БІЛБАЮ, ІІКО САМЪ ХС ДО БТНІКШ ІВОНХ РЕКЛЬ;
 ВІЛКВ НІЖЕ ѿШАВНТ ДОМЪ НЛН БРАТІЮ, НЛН СІГТРІ, М. д.
 НЛН ѿЩД, НЛН МАТІРЬ, НЛН ЖЕНД, НЛН ЧАДА, НЛН
 СЕЛА, Йменн моігш рдн, СТОРНЦЕЮ ПРИНМЕ, Н ЖИВОП
 НЧНІЙ НАСЛЕДНТ, ТФ єІТЪ, ІІШ МОВНТ ІМБРОНН

Спомін: **Ф**орма възаплатѣ самаго бѣла, который
емъ Сторицю спаинетъ за Фцѣ и Матеръ, за Братьи
и Сестры, и згола за бѣл непоровнаномъ. Собитион на-
городица. **с** щасливыи, съ благословеніемъ 18ти;
которыи для любви къ Христу, шевавлѣ родители,
Братьи, Сестры, и прѹчай віѣхъ прїѧтели и постоков
своихъ! Еслия тѣшатъ лиде свѣтлованіи з прїѧтели
своими з Фцѣ и з Макомъ, з Братьи и Сестрами еслі
зниими вѣта заживатъ; прїидѣ той чѣ, же шевавши
прїѧтели земныхъ, будуть въ непоровнане з Христомъ
Едк. Г. въ Цркви ешь Несномъ, икона Смѣши з Оцемъ, шигоже
блжое шчено именуетися, будуть въ иѣ Прѣстон Дѣонъ,
Мріен Бѣти икона з Мѣрии, и паче Братьи и Сестры,
зъ віѣми Спомын тѣшитиша, не намалыи чайда, але
навѣки вѣкіи. Прїидетъ той часъ же ХС Спомите
и земныи въ сююи на своемъ Несномъ Канкотѣ,
оуже не паки Хлѣбами и двома Рыбами, але Собою
самымъ чествовать и кормити ихъ будеетъ. и онъ
единъ дастъ имъ на той часъ, Сторици и Хлѣбамъ
все и на онъе рѣбы. и таѣ съмъ на симъ сеятъ
до сиютъ, же и то сюю добру подвѣрхованыи не ѿ-
дышевленыи и ѿдышевленыи ѿфѣрѣ въ Фцѣ Хбѣ, той
непоровнане Собито и з лихомъ з нихъ шенрѣтъ,
Прѣд. вѣдуга словъ Прѣстника: **М**акъ Ніша възімъ
дастъ бѣланъ, по даѣнію же ешь вѣдуга емъ.

Если ѿвѣжай добра въ Фцѣ и не спасетъ, и таѣкто дѣлъ
въ Фцѣ Хбѣ, то ежко для любви кнелъ, ане для по-
рожнен хбали, онъе исполняетъ. Собито з Фцѣ Хбѣ
шенрѣтъ. Але речетъ кто: икона можите кто
иконо циотъ ѿдати въ Фцѣ Христовъ таѣ; еслі
заховаетъ кто чисто, спротивитися тѣлѣной
покровѣ, исподвольнъ на онъе; нехай вѣдуга
же твою циотъ чистотѣ ѿдѣтъ оуже въ Фцѣ Хбѣ
шпрабнитъ кто икона на ліжитъ на покоженство икона,
любъ въ Цркви, любъ въ домѣ, з либви къ Христу
погонитъ годину икона алео драго и претитъ въ Цркви,
любъ въ домѣ на мѣтвѣ; нехай вѣдуга же твою з либви

и в Христу оутиненое наложено и в шдаль в Рыцкѣ Хбмъ.
Покажитъ и то по сей великомъ терпливиости, же се-
пнть для Христа, Гдъ и то егѡ обиуети тъ, зганиені,
кривдѣмъ тѣсни тъ, либо на добрахъ егѡ по-
свѣтъ хбмъ, либо на вѣтъ риахъ, зблажа на добромъ
славѣ; нехай вѣдатъ, же тво терпливиость твои,
шдаль в Рыцкѣ Хбмъ. Твже оубажиши, твє вѣтъ риахъ
добра, чиоты, чи неромноожаніемъ в Рыцахъ Хбмъ.
пївнєль розмножають; коли з собнгоєти онамъ
члвка ѿнѣраєтъ. ѿлавиа тое Павелъ Стайнъ, Гдай рѣлъ:
Въ неизлапномъ легково печали наше, попрѣмноженію въ ~~входъ~~
внегогъ вѣтнѹ тѣжесть славы подѣловаетъ на мъ.
Иконы рікашъ: ховашъ члвче для либви къ Хбмъ тоистъ,
хочайши онамъ ховала тридесѧтъ, шестъ десѧтъ.
Сто лѣтъ, и далѣй; ви то внесла пное, ви то таѣ
долго пребаєтъ ткъ онамъ мгненіе, а роднитъ твоє ро-
скоша и хвала не презъ онамъ мгненіе, не презъ тніику лѣ-
але на вѣки пребываючи. терпнша твже на земли
члвче для либви къ Христу ткъ оукориши, кривди, и
розмножи зблажибоити, бывъ твоє для Христа, з
добра влаганіи, доблена подаютъ, мѹчатъ;
хочайши тое ви терпѣль и чрезъ сто лѣтъ, алео и
далѣй. вѣданъ же ви то внесла пное, ви то на бѣдо-
малый часъ пребываешь, а праѣбетъ и роднитъ твоє
вѣтнѹ чистъ и славъ: со твоє Христою и Аггланъ и ви
Стайнъ егѡ, за твє ви оукориши, кривди зблажи-
боити, знеубаги, енглъ, вѣденія, мѹчнія, котормъ
твже для либви къ нему терпѣль, чисти и слави-
ти. Нѣтъ на вѣки вѣтъ вѣдѣть. Молиши твже,
твоє розмножи то постами, то вднїамми, прѣ-
диши, не добиши для либви къ Христу днь, драгій,
и претий; хочайши твже таѣ таѣ праѣна, презъ тво
алеши тніику лѣтъ, вѣданъ же ви то ви внесла пное, не
бояши пребываешь твоє единъ онамъ мгненіе; але праѣ-
ти, и роднитъ твоє в Цркви Нѣномъ Шпочинокъ
зѣтнѹ, же за тое ви на вѣки вѣтъ на ложи Нѣ-
номъ Шпочинокъ и рѣдовати вѣдешъ, ткъ мови

Слово є на Нашій.

ψι:
ртд.

ЧАЛОМНИКЪ : ВОСУГВАЛЖІА Прпенни въ СЛАВѢ НВО-
БРАДЧНТІА НАЛОЖАХЪ ЕВОНХЪ. ІПАКЪ З ТИХЪ СЛОВЪ
ПАВЛА СПОГШ ПОКАЗЧЕСІ, ЖЕ КОЖДА ЦНОПА ДЛЯ
ЛЮБІНІ КО ХРІТВЫ НАЙМЪ БЕЧТѢ НСПОЛНЕННАЯ, НЧРЕЗЪ
ТОЕ НСПОЛНЕНІЕ въ Р8Цѣ ХРІТОВИ ШДАНАЯ, З ВЕЛІКИМЪ
ЗЫПКОМЪ Н СОВНТОСТИ БНІХЪ РОЗМНІЖАЕТЬСЯ; ГДІ
БДАЧИ В СВОЕМЪ НСПОЛНЕНІИ ТАКЪ КОРОТКО, ТІКЪ
ЕДНІШ ШІГАМГНЕНІЕ, СПРАВДЕТЪ ЧЛВКЪ ВЧЧНОЕ ВЕСЕЛЕ,
ВЧЧНЫЙ ШПОЧНМОКЪ. Н ТАКСЯ СЛОВО ЙПЛКОЕ ВМПО-
НАЕТЬСЯ, ЖЕ ВМЕДДАПНОЕ ЛІГКОЕ ПЕЧАЛН НАШЕА, по пре-
емноженню въ вакотѣ, вччнью тажить. СЛАВЫ
СОДБЛОВАЕТЪ НАМЪ. ГДІ ПЕДЫ ОУЧНМОКЪ ЦНОПА ЙКОН
КОЛВЕКЪ НА ТАКЪ БАРДО МАЛІЙ ЧАРІ ВІКОНАННІЙ, ЧБКЪ
въ НЕБѣ СПРАВДЕТЪ ВЧЧНОЕ ВЕСЕЛЕ, ВЧЧНЮ СЛАВЪ з ПОЖЪ
Н ВЕДЛУГЪ ДОБРЪ БНІВГРНХЪ. ТАКЪ ТІКЪ Н ПОДБЕРХО-
ВНІХЪ СЛАВНЕЖ НАВЕСТИ МОЖЕТЬСЯ: ЖЕ ІСТЪ ДОБРА
ЕВОН ДЛІТЬ въ Р8Цѣ ХБМ, ТО Й СОВНТО Н ЗЛНХВОМЪ ЗНІ
ШНІЕ ШЕНРАЕТЬСЯ, ТАКЪ ТІКШ БЧННЦЫ ХБМ ТЕПЕРЬ НА
БАНКЕТЪ БУЛІСОМЪ ГОВНІТШ Н ЗЛНХВОМЪ З Р8Цѣ ХБМ
ШДОБРАЛН ХЛВЕТЬ, ВЕДЛУГЪ СЛОВА БУЛІСНХЪ: ВДЖА-
НЦЕВІТЕКІН ОУКРВХЪ ДВАНДДЖІТЬ КШША НІПОЛНЕ.

СЛОНЧУС ПРАВОСЛАВНЫИ, ЕІЛН Р8Цѣ ХБМ ТАКСЯ СПТЬ
ПЛОДОВНТІЕ, ЖЕ ІСТЪ ДАСТЬ В ШНІЕ ШЕЛЮГН, ШЕНРАЕТЬ
ТАЛАРН, КІШ ДА ТАЛАРН, ШЕНРАЕТЬ ЧІВОННІЕ ЗОЛОТНІЕ,
КІТО ДАСТЬ ЧІВОННІЕ ЗОЛОТНІЕ, ШЕНРАЕТЬ ЗНІ ДОРОГІЕ
ПЕЛЫ АЛГО КАМЕНЕ, А ЄЩЕ ШЕНРАЕТЬ З СОВНТОСТИ; ЕО-
ЗА ЕДНІШЕЛЖЪ, ЗА ЕДНІЦТАЛАРН, ЗА ЕДНІЧІВОННІЕ
ЗОЛОТНІ, ШЕНРАЕТЬ СТО ШЕЛАГОВЪ, СТО ТАЛАРН, СТО
ЧІВОННХЪ ЗОЛОТВХЪ. ЕІЛН ЗАЩА Н МАПІСЧ, БРАПІН
Н СІСТІМ, ШЕНРАЕТЬ СТОРИЦЕН, АЧШЕ ВЕСЕЛЕ З САМІ
БГОМЪ Н БЦЕЮ Н ВЕЧМН СПІВІМН. ЕІЛН ЗА ЕДНІ ЦНОПД
ДЛЯ ЛЮБІНІ КО ХРІТВЫ НАУГІЕ БДОКОРОТСІИ ВІКОНАННЮ
ШЕНРАЕТЬ ВЧЧНЮ РАДОСТЬ, ВЧЧНІЙ ШПОЧНМОКЪ;
ШФЕРВІМОЖЪ ТМІЕ ДОБРА НАШН въ Р8Цѣ ХРІТОВИ, ПІВНА
БДАЧИ, ЖЕ ЗНІХЪ З СОВНТОСТИ Н ЛНХВОН, ЕІЛН НЕ ПБ
НА ЗІМАІ, ТО В НЕБѣ ШЕРЕМІ. Й НЕ ТАКО ДОБРА НАШН
ПОДБЕРХОВНІЕ Н ЗЛІВГРНІЕ, АЛЕ Н ТІКЛА НАШН ШДА-

БАИМШ ВЪ РВЦѢ ХБЫ, ПО ЕСТЬ ТРАПЛШ ЩНЫЕ ПОСТОМъ,
МАТВАИИ, БДЕНІЯМИ ДЛЯ АНГЕЛІИ КЪ ХРІУ, ПІВНИ БВ-
ДЧИ ТОЕШ ЖЕ ШЕРЕМШ ОНЫЕ З СОВНІТОСТЮ НІЛІХВОН.
ЧИ ТРОЖА НЕ З СОВНІТОСТИ ШЕРЕМШ? ГДЫ ТЕПЕРЪ ВЪ РВЦѢ
ХБИ ДАМШ ДОБРА ВІСЛАДНІТЕЛНІЕ, А ШЕРЕМШ З НІХЗ
НЕ ВІСЛАДНІТЕЛНІЕ, ТЕПЕРЪ ДАМШ ЕРДНІЕ, А ШЕРЕМШ
З НІХ ЗВЕСТНІТЕЛНІЕ, ТЕПЕРЪ ДАМШ ТАЖІСТІ, НЕ СОРДЕ,
А ШЕРЕМШ БАРДО ЛЕГКІЕ, НЕ СОРДЕ; ТЕПЕРЪ ДАМШ
ЩЕМНІЕ, А ШЕРЕМШ БАРДШ ІСНІЕ НІ ВІСТЛІЕ, ІС-

САМЪ ХС ІСКЛЪ: ТОГДА ПРВНІЦН ПРОСВІ-
ТАЛІА ТІКШ СЛНЦЕ ВЪ ЦРТВІН ОЦІЛНХ.

ЧТВ ВІЕ ЗДАРЪ АБНІСМШ ЧРЕДЪ БЛГТЬ
ЧВОИ ХЕ СПІТЕЛИ МОГЛН ПОЛУЧНІТИ,
НІ ТЕБІ ЕВ ОЦІМ НІ СТЫМ ЧВОИМ

ДХОМЪ ЗА ЧАКОВОЮ ЧВОЮ
ІЗ НАМЪ БЛГТЬ ХВАЛНТИ,
ВЪ ЧРТВІН ЧВОЕМЪ,
ВЪ ВІСКИ ВІСКІВВЗ,
ДМНЬ.

Илл.

Радъ Богъ

19

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ.

ПОСОШЕСТВІЙ СТАГФА ДХА.
Корабль же бѣ по средѣ мора блѣскомъ болѣ-
ми, бѣ въ постѣбѣ кѣтъ.

Пишетъ Стѣнъ Евангелье Иоаннъ въ Глазѣ дѣ-

Иаковъ икона Христова на івоѣ пусты-
номъ сѧкепѣ въ прошлѹ Наси Іоаннѣкѡ
івоїхъ и на ѿдѣмѣ мнѡгъ, памѧхъ бамъ
и двома рѣбамъ, понудилъ Іоаннѣкѡ івоѣ
іаковъ воншили въ корабль, и ѿжидали єѡ
за моремъ, дондеже ѿвѣ ѿпѣти на ѿдѣмѣ, сѧкѣ
памѧхъ. Правда же не хотѣла сѧ и мѣ, икона Іоаннѣкѡ
іумъ Стѣнъ пишетъ, безъ Іоаннѣка въ морѣ
пѣшати за море, чѣтию зъ ливеніи къ нѣмъ, чѣти же
бонтипили, икона бы способомъ немѣкѹти при бѣздѣ
моремъ корабля, до иихъ повернѹль. Такъ пишетъ

Стѣнъ

СТЫНЬ ФЕСОФИЛАКСТЬ НА ОВЫЕ БУЛЛИСИЕ СЛОВА: ПОНУДИ
ІСЧУНИКИ. НЕХОПЧИ [ПРАВЕ] БУНИЦИ З ХРІГО РОС-
АВЧНІСІМ ДЛÀ АЛІСВІ КОГОРДИ ДО НЕГШ МІЛН ІІ ДЛÀ ВО-
ЧВЛІВОІГНІ КОГОРДИ МІЛН, РОЗДМІЧУЧИ ЖЕ БЕЗКОРАБЛЯ
ДО НІХЪ ЗА МОРЁ НЕМОЖЕТЬ ПОВЕРИВТИ. ЧАСТЬ ПІЖВ ІІ
ДЛА ТОГШ, ЖЕ ЛІ ШЕЛАЛЛН, АБІ ПОСТІВШИМ САМН БЕ-
ХА БУТЕЛА СВОІГШ КОРАБЛІМУ НА МОРЁ, НЕДОСНАЛН НА
НІМЪ НЕБЕЗПЕЧЕНІГВА ІІСОГШ: ІІКОЖ ІІ ТАКСА ЕГАЛШ.
СІКОРШ АЛГОВІМУ ІІ КОРАБЛЬ ВСІЛН ІІ БІХЛН НА СРЕДН
МОРЯ. ІІЖ ЗАРАДЪ ЗА ПОВІТРІНІМ ВІКТРІШ ПРОТИВНИКІ
НА МОРІ, КОРАБЛЬ ХВІЛЛІСІЛ ПОЧИНАЕТЬ ШВОЛНЪ МОРІКІЙ,
КІДЛЮХЪ СІХЪ СЛАВА БУЛЛІКІЙ: Корабль же етъ посередъ
моря влався болнамі, етъ сю пропівень віктрь.

ЧТОБИМ УРЕЗА МОРЁ ІІ ЧРІЦА КОРАБЛЬ РОЗДМІЛШ, ІІ
ЖНІШГ ДОБРОДЕТЕЛЕЙ ЗАХОВАТИ ПОВІНЕНЪ ЗНАНДВЮ-
ЧНІГА В ТОМЪ КОРАБЛІК: Ш ТОМЪ СІЕ СЛОВО БУДЕТЬ.

БУ ЧРІЦА МОРЁ БУЧІТЪ ІІЙ ШЕЛАДНІМ РОЗДМІСІЛ,
ПРИДНАЕТЬ ІІ ЧАЛОМНІСЪ, ГДІ МОВИТЬ Ш НІМ: **У**ЧРІЦА
СЕ МОРЯ ВЕЛІКОЕ ІІ ПРОСТРАННОЕ, СЛУХАЧУ ПРАВО: **У**ЧРІЦА
ВЪ ПІРВИХЪ, НЕСТАТЕЧНОЕ ЄІСТЬ МОРЯ, НІБОЛІ
ІІ ЕДНОМЪ НЕДОІГЛАЕТЬ СТАПІКЪ, ТО СПОКОЙНОЕ ЄІСТЬ,
ТО НЕСПОКОЙНОЕ. ІІ ДЛÀ ТОГО РІСЛЪ ЕДНІХЪ З ОУЧЕТЕЛЕЙ
ЦІКІВЩИХЪ: ВЪ МОМЕНТІК БОРОЧЛЕСІА МОРЯ, ІІ ГДЕ КО-
РАБЛІ ПЛАВАЮТЬ, ТАМЪ ЗАРАДЪ ПОГРУЖІНА БІВАЮТЬ:
ТАКЪ ІІЙ ШЕЛАДНІЙ СВІТЪ, ЄІСТЬ БАРДО НЕСТАТЕЧНОЙ
ІІ ШМІННІЙ; ЧТОБОЛВІКЪ АЛГОВІМУ В НІМЪ ЄІСТЬ, НА
МОМЕНТЪ ТЫЛІШ ЗОСТАЕТЬ В СТАПІКЪ, ІІКЪ МОВИ СТЫ-
СОЛНЦА БГОІЛОВЪ: МІРЪ ПРЕХОДНІГЪ ІІ ПОХОТЬ ЕГШ, ІІ
ІІСТОКРЮ ПРОТИВЪ СВОНХЪ ШМІННІАЕСІЛ КОУЛІСІВЪ, ГДІ
ЮРШ НЕШЕЦВЕТЬ ТО ДЛІТЬ, АУТШ ШЕЦВЕТЬ ТО ГІШ
ІІДЛІТЬ; ШЕЦВЕТЬ ЧЕТЬ, ДЛІТЬ НЕЧЕСТЬ, ШЕЦВЕТЬ
ІІГЛІТЬ, ДЛІ СУБОДІБО, ШЕЦВЕТЬ ІІГЛІТЬ, ДЛІ НЕЦЛІТЬ.
ІІПРІГЛАДЪ, СЛУЖНІЛ ІІКСОВЪ ПАТРІАРХА АЛАНСОВИ
СЕМЪ ЛІТЬ ЗА ГАХНІЮ, ПРИШЕЦАЛЪ ОНІЮ ДАГН ЕМЪ
ЗА ЖЕНІ, ГДІ ПРИСТАБАЛЬ ДО НЕГШ НА СЛУЖЕВЪ; А ГДІ ВА-
ЮДИЛНІСІМ ДНІС ГЛІЖЕБІ ЕГШ, ДЛІ ЖЕ ЛІ ЕМД ОНІЮ
ІІННІМНІЙ. ЧТОЖА ЧІННІГЪ МІСТШ ГАХНІН ДЛІТЬ

Слово на Илью

Евангеліе. **С**вятъ Лію, чиннага венчаня, ажъ на здѣшніи Іаковъ по-
знаетъ ѿшуканіе. и мѣнилъ до лавана: Чѣмъ и вътво-
рьла єшь? азъ Рахиль роди работѣ твоїхъ, воинъ же
шеної мж? чѣдъ лаванакоторый твой вѣщалъ ѿблѣніе,
можетъ значити свѣтъ синъ, который тѣже маєтъ
двѣ дщерѣ, щатѣ, и нещатѣ, еогаєтъ, и неукоєтъ.
Здѣ и когдъ до себѣ вѣшилъ, ѿбѣцуетъ симъ дасть Рахиль,
то є щатѣ, але ѿгаєтъ; вѣшилъ ємъ та немалыи,
ажъ она ємъ даетъ Лію, то є, з нещатѣмъ и оубоївѣ
єго жійній. и чѣмъ мѣль привеселю спѣвати ѿвнѣ
Пѣснѣ: Соломоновон ѿблѣкінци пѣши: Ложе наше цвѣтѣ
пѣно, тѣ ѿвенъ жалюнонѣживат: ложе ише пѣно плачу.

Свѣтъ синъ ѿблѣдній, єстъ вѣшилъ ѿкъ Гупанеи, ѿкъ шатарскіхъ наизнаучнѣшамъ, чре-
себѣ чистамъ и блѣдамъ, але з жѣода мѣца єзѣмпен
наизваниогш, межи днѣпромъ, и Гупанемъ зоптанутого,
заряжаетъ; и тѣкъ з ѿногш жѣода зараснѣвшимъ,
к горюе ѿборочаетъ море, рѣвнамъ споююомъ свѣтъ
сий ѿблѣдній, з початку здаєтъ ѿнъ бѣти чистыи
и слакій, на концѣ засѣ в наизгорчайшое ѿборочаетъ
море. Вѣшилъ ѿкъ ѿнала Химера, Хамелішпардліи
наизваниамъ, шенъ покачаетъ конѧ, ногами и голеними
вола, головою вѣшилъ, ѿкъ тигренеа, але днѣкого
вепрѣ; тѣкъ вѣтъ синъ ѿблѣдній чудовѣка то в рѣ-
пѣсты кѣскіе, то в ѿбежиѣа волобне, то в ленѣтво
вѣблюже, то в грѣхѣ и запачнѣо тигренеовнѣ вправдѣ.

Покторе, свѣтъ синъ єстъ моремъ, и ѿтоль, и ѿ-
вречиусу ѿкъ вѣдъ морскіхъ болни побышанѣи ѹки ѿпали;
и чеснѣи, тѣкъ на свѣтѣ многш єстъ тѣхъ, которыи понишили
и вѣрою ѿгонориша, в єдномъ моменѣ ѿпадаю,
и ѿкъ мѣни ѿмѣста: вѣдѣ нечестивѣа преѣююкаша
и вѣнѣшася ѿко кедрови ливадіемъ, и мимо и до нее нее.

Потрите, свѣтъ синъ єстъ моремъ и для тогш,
ко ѿкъ море недержитъ виѣкъ жадногш прѣпа, але
єсли єнѣ ѿкъ єздѣ, то виѣндае ѿнъ на керегъ, живи
єднѣкъ людѣи поиѣкъ плыванчихъ ионитъ; тѣкъ синъ
юблѣдній свѣтъ, не ради вѣдѣнѣ тѣхъ людѣи, которыи

ЧРЕДЪ ПОДВИГИ ДОБРОДѢЛЕНИЯ СЕБѢ ОУМЕРЩВЛѢЮЩА ,
МОВНІТЪ АЛГОВЪМЪ: ОУЛОВНІМЪ ЛЕСТІЮ ПРВНІГО, ІКІШ
НЕСЛАМУНІМЪ НАМЪ ЄІРГъ . НЕНАВІДНІГЪ ШІНЪ ЛЮДІЙ
СТОГЛІВЫХЪ , ПОБОЖНЫХЪ , І ШІЕБІ ИХЪ ВЫКНДАЕТЪ ;
АЛЕ ЛЮДЕЙ ГРѢХЪ ЖИВІЩИХЪ В КОТОРЫХЪ ЗЛОТНІ ЖИВІТЪ ,
ШХОТНЕ ВІЕЕТЪ ДЕРЖНІГЪ . В МОРІ , РІБЛІ МЕНШІН ШІ
БОЛШІХЪ ПОЖИРАНІ СІВАНІТЪ , ТАКСЪ ВІВІТЪ ОУБОШІН
ШЕОГАРШИХЪ ПРЕСЛІДОВАНІЕ НОУТНІСНЕ ПОНІОЛІТЪ ,
ВЕДЛУГЪ СЛАВЗ ФАЛМЧІСТІ МОВАЧОГІ : СІЧДАМЩІ
ЛЮДНІ МОЖ БМЧЕСТО ХЛІБА . АЛЕ НЕХАНІ ВІХЛІІ ТАКОВЫІ ,
ІКІШ ВІНІХЪ МОВНІТЪ ХС В ЄУЛІН СПОМЪ: СІЧДАМЩІ
ДОМІК ВДОВНІЦЪ , САІН ПРІЙМУТЪ ЛІШШЕЕ ШЕДЖДЕНІЕ .

На моріо не можетъ члвкъ сійти бе не беспеченістба ,
А на сімъ шелодномъ вівітѣ не можетъ сійти бе
оутрапенія , біз оутніко ; бо ікіо вайшола з оутрбсм
маткіи своїи на сін прелемій міръ ; Зарацъ єгѡ бгъ
погрѣдѣ вітей постівна , ікіш мовнітъ Сірахъ :
По сівакані ікіо погрѣдѣ вітїи мінівшн , н по залерло
града ходнішн . ікіш си ресла : Відлін штому члвчє
мізбрній , же ледбо вай дешь на сін сівітъ з жибота
маткіи своїи , Зарацъ погрѣдѣ вітей ходнішъ . Кото
рю перегорогъ члвкови , Стайн Хреосто емакбючи ,
такіон бісідю шнін вайбоднітъ : Ізали праїтѣ не стѣ ?
Вай дешь на ріної , на ѿлніцъ , н поткаеша з не прн
жнімъ вівідомъ , ажъ Зарацъ горжнімъ гніевъ
аффіктѣ противко немає роепалнша . Пославшъ
шленжнімъ івоемъ же єгѡ хвачатъ , же мадмані ,
лакавыі , ліеквій н побожный члвкъ ; ажъ тебе Зара
проклата оуводнітъ зайндростъ ; же ти не ткє по
ткало . Осачнішъ оубогогш , ажъ шнімъ побожеша .
Поткаеша з еогатімъ , ажъ ємъ зайндростнішъ ,
ке в еогатітѣ н стайнѣ міеша ровногю сієтѣ . Але
тодоено речішъ , то при наамнї в домѣ покой , н
втій жадні немашъ . Ві н памъ ихъ полно . тоїже
бутель мовнітъ : н в домѣ вітїи , вінда не беспеченіїа
інда лестн . То при наамнї в стайнѣ малженікомъ
ікіи польвкъ шпочніокъ н сполнаж в чтоденіїахъ

Будівський
Світъ
Нагородова
Імія
РДЛ . Марк
Согласний
Індо-Сі

Прн-б .

Мінівський
Індо-Сі
надородніхъ
Чогоджі
Сімферополь
Балаклава

тарз узіве
Люди отъ
ФА: ти відець
Мілії .

Говорити
Спаси ти
Доброволії
Індо-Сі
Чогоджі
Часу

Сірск-А .

Окоро
Чиновника
Задородній
Чуприши
Васильєв
тозадразн
Богороди
Поставить
пострада
Симей

Нірванд
Сімферополь
Індо-Сі
Прозаводи
Молитва
Постъ Мар
Богороди
Чубрик
Побожній
Григорій
Симферополь
Сімферополь
Чиченті
Одесарені
Чуприши
Богороди
Чубрик
Чубрик

Індо-Сі

Сімферополь
Сімферополь
Чубрик

Індо-Сі

Чубрик

Індо-Сі

Чубрик

Індо-Сі

Чубрик

Індо-Сі

Чубрик

Індо-Сі

Чубрик

клопотахъ и фраudeахъ ѿборона и попечале личъ
и таmъ сбтени и оутрапенъ полно, и ѿвшемъ наиданы
всучони неболѣ. Бдннвіа тѣшитъ же мѧстъ многѡ
дѣтіе, личъ єшъ тоe оутрапицне трапитъ же ихъ
немѧстъ чимъ жиенити, немѧстъ чимъ оутрапити,
немѧстъ чимъ вѣпосажити. Другій вѣогатіахъ и
достатка що денега помножаетъ, личъ оутрапицни
гризетъ, же потомка немѧстъ, который бы тогѡ
по єго заживалъ смртни. Атакъ ѿтѣа покачути,
же икши на мори розныи граванити и вѣспечненити, таcкъ
на ѿмѣ ѿладно івѣтіе роные оутрапенъ и оутрапицни.

Чре корабль за на мори плаваніи, вѣдлѣ плавати
пнема Стгш, розумѣется Цркшвъ Вончул, а тѡ дла
кнлса прнчиинъ. Першаа, икш Корабль напоатку
єит прнчиинъ, посрѣдѣ широкий, на концѣ зновѣ прн-
чиинъ; таcкъ Цркшвъ Вончул, напоатку была прн-
чиинъ, ео мало было вѣнѣ вѣрный; посрѣдѣ здѣ ѿклада-
лия шаршаки, где зовѣтла напоиниа леми вѣрны-
ми, икш мобнитъ пненіе Стгое: Домъ неполнія
славы Гдна. Другаа прнчиина: єит в Цркшвъ Стгѣл
Кораблемъ и для тогѡ, бо икш корабль до голоднѣ
край в прнводитъ хлѣбъ, абы народъ вѣнѣ зовита
и чини небыралъ з голодѣ; таcкъ Цркшвъ Вончул на
юмѣ ѿбрившемъ свѣта мори, прнводитъ на мѣ бранши
негиблющее, но пренебиающее вѣ животъ вѣчный, а
тамъ єит в Слово Бжие, вѣдлѣ Саша бѣлкихъ:
Не ѿ хлѣбѣ єдиномъ жиевъ бѣдетъ члвѣкъ, но ѿ
всакомъ глаголѣ исходящемъ и вѣ оутѣ Бжінхъ.
Икш чрѣзъ море и наченъ немощи члвїкъ прнпади вѣтн
до наизнаночногѡ прнеганнша, хнелѣ в кораблѣ ѿцимъ,
таcкъ до ѿногѡ горногѡ прнеганнша, Нено єерлімъ,
хнелѣ в црквѣ Стгой ѣгобогони пренебиающемъ, прнпади-
вѣти можи, еиѣ которон икш беда ковчега Исѣева
прѣдни ѿтгна. Третяа прнчиина, же икш корабль
в ибѣ мѧстъ помаigъ добріхъ и злыихъ, чѣтырехъ и не-
честивыхъ людій, котоimъ провади до прнеганнша;
таcкъ в Црквѣ Стгой чѣтырехъ и нечестивыхъ, и вѣмінхъ

ИИИИХъ грѣшиліиша, икш ти ѿрепніківъ, поганъ,
флакіишихъ христіанъ, лицемѣръ, ейтъ полни. А икш
корабль манчи в ієспѣ нечестыихъ, штоль неможетса
наизбѣгти нечестії; таісъ цркви стаі манчи в ієспѣ
чітииихъ и нечестыихъ людени; неможетса дла нечестії
наизбѣгти нечестію, которамъ вѣдѣ красна ѿспѣ, и жа- Ііб: 4.
когш в ієспѣ немаєтъ порока. Зачинъ істѣ в то
цркви корабль зостанунъ, хочетъ абы приплыніль
щасливе до пристанища цркви иеногш, Ты доброте
дѣтели ємъ заховати потрѣба; Терпеніе въ исорбехъ
и ѿтрапіеню, Маніти до бгл., и вѣрь. Иле до сїкш
ен альо ѿтрапіеня, читѣ знатацъ оніе болны, кото-
роти кограбль хвѣмлн и порушали на морю вѣдловъ Ііл: 5.
Славъ буликихъ: Кограбль же етѣ посрѣдѣ моря влама
болныи; азажа неисорбен и ѿтрапіеня, которые
перпѣтъ вѣрныи, зостанунъ в цркви Стойи чи шко
дитже имъ тобѣ болныи. Ео икш болны ѿнівани-
чніи ѿ кограбль, чишии и еблашимъ оніи чинаѧтъ; Ііл: 6.
таісъ исорбен и ѿтрапіеня, чавѣка вѣрногш чишии,
и вдлнчншн чинаѧтъ бгл. Традиши кограблю на морѣ
еізъ неисорбеня, традиши чавѣка на землю ее исорбен,
и ѿтрапіеня. Таісъ мови Стойи Григорий: Икъ Ко-
рабль чредъ море преходачи, мнішнмъ полѣгаетъ неис-
орбеня, мнішнмъ болны, мнішнмъ разбоянікш,
и иніомъ бедпечнамъ быти неможетъ, поки приплы-
вѣтъ до пристанища; таісъ чавѣкъ бѣдныи чредъ ехр-
лівое івѣста море плаваючи, икшды бедъ исорбен и ѿ-
трапіеня быти неможетъ. С щасливи! С блаженныи
таісъ, которы на івѣтѣ поноги таісіе ѿтрапіеня, ако
исорбен! таісъ альо вѣдѣ аборинымъ зеогауасел цногами.

Пишетъ єдинъ з Историківъ, ижъ на граніцѣ
аланіїи пробѣнции Гишилакон, где перронъ ѿударнѣ
каре зеогою великии приноситъ, таймъ споюю: Ііл: 7.
'Ды впадетъ в землю, оиуши землю ѿверзаетъ злато,
котороега на ономъ знаидетъ мѣцъ. Аще тідь
которые ѿтому вѣдлють, з великонъ ѿхогонъ чекан
перониши, и за ѿударнemъ перона прибегаютъ, и злато

Слово на Илью

шебефитое земли земляютъ. Которыи злъ што не вѣдатъ, боятся бѣзды перенести, и прѣни дамеко супѣтъ. Ищожъ ешь вѣакое супѣрапіе на томъ изѣтъ єсли не перенести? бо таико перенести страшныи ешь людѣ таико супѣрапіе; таико перенести з Неба спадаетъ, таико и супѣрапіе Самъ Гдѣ Богъ подшалетъ. Таико перенести в поменой краинѣ Гишипаникои, гдѣ в земли впадѣ златомъ людѣ звогачаєтъ таико супѣрапіе хлобо скорбь, гдѣ в чѣвака вѣрногѡ супѣрнитъ, злато розныи цишиятъ и даршатъ, єгѡ звогачаєтъ. и длатогѡ моби Павелъ а Тиг. Стыни: Всѧ хоташин бѣгочешии жити ѿ Христѣ, [что є розными цишиами стыни и дарами звогачишии] гонимы бѣдуетъ. Моби еднъ з оратори: Славиши по гемѣтку венѣце на гемѣте, а по працы щпочинок, по розбенти корабль пристаннише и беспечеши въз; але томъ бѣздѣй которыи коплѧ, которыи в небезпечеши възставаъ. а гдѣ бы таико щасите по щаси на гемѣте, кито бы єгѡ хвалѧ? але гдѣ повелікои ненадѣк, и супѣрапіи чѣвака прїндетъ до вѣчнаго блаженства, съ таико виселю, таико міло ємѣ бѣдетъ!

Написалъ Софоклесъ филогобъ: Кто хотетъ быти щасливъ, попроба же бы єгѡ на перѣзд щасите коломъ притѣнило. Коломъ щасите филогобъ на сѣвѣль дла того, аби дѣлѣ знать, же клобопотъ, супѣнки, шорен, бѣдмы, некончати на земли, ажъ хнѣа по гемерти; биш таико в Коль едно дѣрево здрогнитъ вѣжетъ; таико тѣтъ на земли фракийокъ вѣжетъ з фракийкомъ, болѣдне з болѣднину, нещасите з нещасилемъ, клобопотъ з клобопотъ. а гдига зтѣла чѣвака прѣни розбажетъ, и до Неба достанетъ таико супѣхъ таихъ сундепъ звѣль, поневѣжъ таико щасите Богъ вѣакъ саси [что ешь вѣакъ скорбь и пичаль,] ѿ очи нашею.

Кто тѣтъ вклобопотъ, въ шарѣхъ, лгш в таикомъ ешь в супѣрапію; нехъ вѣдлете, же при немъ ешь Христъ, вѣдлете єнлиа и нѣшнажу: в чѣвѣртъже страшъ Ноши, и де кнѣмъ Иса ходя по морю. на морю вѣтре прошибнай, на морю Христъ въ свѣтѣ скорбъ, въ иоби

Апо: 5.
Иак.

ХС

ХС² ведаугъ слоўя Чаломица: Снімъ єсмъ во скорени.

Але речи можешъ и то: поне бѣжъ ХС Спинтель, в
натои чайѣ бѣлъ на Морю, гдѣ Корабль потопалъ, в
чевѣжъ не сарзъ рабовълъ Аптолишъ ѿпогестнія
можешъ. Напередъ для того, абы поснали Аптолове
своихъ Снль слѣбостъ, и жеси втерпленівостнія чесанучи
мѣрдія и помоющи Бжен, мѣжнимиа ѿкасаніи вно-
шено вѣхъ тайѣ небезпеченіи въ Морицехъ, пама-
тании на Слава Прѣка Абваакъма: йще оумедлітъ ^{Абваакъ}
претерпѣ ємъ, икш идѣй прѣидетъ, и не премедлі.

Повторе, абы ѿпомощъ Гра горлышеніи прашали.

Поупрѣте, абы вдаунѣшое ѿмѣашое ѿмъ било ѿ-
спасеніе морское, которое мѣлъ Христосъ ѿчиинити.

Бкораблю зная вѣчнія чайѣкъ, еслї хоче ѿгласи ве-
до замѣреніи ѿсвѣти вѣчніе припливнѣти пристаніша, по-
віненъ и сѧмъ мѣнтия, и инишъ ѿмѣніи просити;
и ѿ мѣтва и савалѣтъ чайка ѿвіка ѿвіка ѿвіка ѿвіка ѿвіка.
Дознайъ тосю Павелъ Стайн, который вѣчніи вѣ-
бесъпеченіи вѣбесъ, и сѧмъ молілъ, и драгіхъ засобон до
Гра ѿмѣніи проснагъ: Молю вѣтъ Гра Гдемъ ишиимъ ^{Ри: єг.}
ІС Христомъ, и любовіи АХА, Совоепрѣшествіи ми въ
мѣніи ѿмѣніи въ Бѣ, да и згѣблыка ѿпрѣніваша.

А икоожа маемъ мѣнтия на чайѣтъ илъ єдинъ Спинтель
Црквиный: Гдѣ же (правѣ) молі, болѣи не тѣ го лобо, в
икш Срцемъ, и ѿ молчаніи хъ Гра въ слухи вѣстъ, в
нетѣ ѿ ѿмогриданіе бѣлѣтъ на мѣтвѣ мѣице, икш
мѣлъ: Даній межи Абами радиуетъ, тає Отрощи въ
піцніскѣ, Ісѣя на гій въ гнои прѣблѣтъ, Рай зъ Крѣта <sup>Даній
Таїкетъ
Іш: б.</sup>
Гадѣони прѣмѣтъ, немѣшъ мѣца гдѣ бы не было Га. ^{Лѣжетъ}

Что за ти не тѣ вѣры, та же замыкаетъ въ словахъ
вѣликіхъ: Свящи же въ Корабли, пришѣше по склоннѣши
и мѣ глыще, въ нѣгнѣи Бжій Снъ єнъ, и пришѣдше
прѣдышла въ землю Геннафериску. Риказъ Стайн Іса:
Иже не исповѣдуетъ Іса Христъ волготи пришѣдши, Снъ єю ^{Іса:}
дистецъ, и Аптихриетъ єигъ въ иначенъ жаденъ чайѣ
неможе єгъ и исповѣдати, єигъ на піедѣ не оувѣрить
внего; и для тогъ мобнѣ ^{Іса:} Чаломицъ: Вѣровѣ, тѣмъ

и вограйх. Чго же въ гла: въ истиину сиа бжін єи.
 Земнии Гдє е пахъ за міліхъ іврі дрогші почні-
 танітъ, которыи до нихъ приходять з ієромомъ, або
 злітомъ; а Христосъ Спаситель пахъ за міліхъ івоні
 дрогшевъ маєтъ, которыи до него не з ієромомъ, або
 злітомъ, але з в'єромъ, добрыми душами о'украшенію
 приходять. И для того єдина з історіей цікви є
 рікль: Не тои ктò в зліто ешгатані, але тои ктò
 в в'єрѣ до иконіалшиї, єста бгъ мілішін. Той ѿнегò
 болшъ важитъ, ізотоїмъ не болшъ злата ні гріза ємъ
 приносять, але в'єри; єю з в'єри вшелакіє похода
 заслави. Власне тісъ в ікорінѣ дріва, либо жана зго-
 ла не покажутся. юздоба єдна что ковалекъ на дре-
 вѣ єстъ пісненості юздоба, ве тоє з ікоріна по-
 ходитъ; пакъ что ковалекъ заслави юзажитва дша-
 має, ве тоє з фідамету в'єри, тіко з ікореня походи.

Хріте Спасителя, гдіж в'чтіврітю страждъ ноши
 щучнікімъ івонімъ посадаля на мірі, ѿні розумін-
 чи та привидініє тікое бытишъ Стражъ водопіша.
 Что же пахшевъ не ииное побне пахако, гуру наімъ.
 И до толь в'стражъ великомъ зоставали, поясне не
 рікаш до нихъ: Дерданте, азъ ємъ, не боїться. В'сімъ
 юзажитвомъ в'єсъ, тісъ юзажитвомъ в'стражъ ноши, на
 єму морю св'єта, юмъ в'корабелъ Чесви Стож плава-
 чи розные придріки, або привидінія видимъ. Что
 юзажитвою в'єланіи агаране Кріта твоє стігш непріяте-
 ли, єсли не прідраки, лише привидінія: бо не майтъ
 правдівон христіаномъ в'єри, таи наісъ івонімъ о'укра-
 шають юзажитвомъ. Обожъ пахъ в'дачи вели
 множеитво на цікіовъ твоє стіги побитічихъ, тіко
 щчинци твоі юзажі, волеямъ: горен наімъ. Гакоъ
 теда на ѿні ч щучнікі ѹвоніхъ зостанчихъ в'стражъ на
 морю о'украшенніль юзажитвомъ; пакъ ю наісъ в'мірѣ ю
 зостанчихъ, в'стражъ всегда юзажитвомъ твоі, юзажитвомъ
 юзажитвомъ рікши: Дерданте, азъ ємъ івами не боїться.
 Слово.

это французское слово означает како просилъе пророка

и анонимное. Оно означает, что въ сущности, то же самое, что и въ

РОК.

СЛОВО БЫ НА НЕДЕЛЮ ДЕБОЛЮЮ ПО СОШЕСТВІЙ СТГФ ДХА.

Гдн, Спін ма.

Слово святаго Петра стгф до Хртла, ѿ стгф Евліста Мадем
в Глабѣ дѣ. написаніе.

Сегда по ембасії межи Хртіаны, же
натон часъ ко дній члвкѣ оудається до
Бга, гдѣ школъ на него наступає таа
трибога, Слухачъ Православный. По
казаюся тое въ Іллункахъ, ѿ которыхъ
мовитъ Фаломиницъ: Сегда убиваше ихъ
тогда възмисахъ егъ, и возвращахъ ся
и утреніахъ къ Крѣ. Ане тмако на Іллункахъ, але
и на стомъ берхъвномъ яїтатѣ Петре. Скоро лбо
вѣмъ на мори ѿ вѣтровъ великихъ зоста въ трюбѣ,
зараѣ почалъ мыслити ѿ Бѣкѣ, скоро и дающи до Хртла
поводаніе, почалъ оутопати. Зараѣ тежъ почалъ
днегѡ и болѣти: Гдн спін ма.

Ижъ кѹдай члвкъ въѣдѣ лбо оутрапіенію тіко
зоставленій, хотѧчи зъ нихъ бы ти въ болѣни, повиненъ
оудаѣти до Бга; и ткіе пожиткіи ѿнерти можетъ
зъ скорбей и отомъ си вѣдетъ слово.

Лѣтвѣніїи Прѣк. Дѣвъ, гдѣ въ иконѣ вѣдѣ
лбо оутрапіенію зоставалъ, недокогѡ и
шогѡ въ ѿутѣкаль, тмако до Бга. Слухачъ
Православный. таа съмъ мовите: Скорѣ

1609ъ въ амвонѣ и
иже шамѣи и гриши

Слово в на Илья

и болѣсъ ѿбрѣтъ, и Илья Гдн призвѣхъ. Вѣдалъ
алѣвѣмъ добрѣ, же ѿпроча. Бѣла жаденъ чѣбѣкъ
чѣбѣка иломъ своимъ зѣбѣды и ѿтрапіемъ бы зволити не
можетъ; икъ сѧмъ бѣзъ чрезъ Прѣка. Ісаїи мѣбѣтъ:
Спѣлѣ иѣстъ разбѣ менѣ. Паматѣли на тое Оѹчици
Хрѣти, гдѣ ѿтопаючи єдноши рѣзъ зѣкораклемъ въ
мѣрѣ, не до людикогш ѿдалѣмъ ратѣнкѣ, не людикон
ищутъ помошн, але бѣженъ мѣблати до Хрѣта. Спѣла:
Гдн спїи на погибѣемъ. А то для тогѡ, аби наѣгъ
наутѣли, же въ тоѣ чайзъ гдѣ икіе наꙗзъ ѿбѣимѣ икорен
алѣш ѿтрапіемъ, не докогдѣ иищогш побѣнии не мѣ
помоучи и ратѣнокъ ѿтѣбѣти, таико до бѣга болѣ-
кии зѣваломи икомъ: бѣже въ помошъ мои вѣнѣи,
Гдн помошн мнѣ потѣшилъ.

Тѣ є дѣвно! чему ѿплове Сѣмѣн, бѣдѹчи въ икорен
и ѿтрапіемъ на мѣру, аби хѣ лѣтѣнъ могли на ратѣнокъ
иѣбѣ призвѣти, не мѣблати: Гдн, спїи наꙗ, икш
иѣбѣмо твои. Бѣници, икш ѿтѣсмо твои. Елїжнинъ,
алѣ прости мѣблати: Гдн, спїи наꙗ погибѣемъ. Шпо-
вѣ даютъ на тое ѿчѣти цѣкѡнне: въ томъ прѣѣтъ ивой
и ишѣ потѣбѣ выражаютъ. Сѣ бѣженѣ! єжелѣ и то
коали билъ такъ потѣбнинъ твоего ратѣнокъ, твоемъ
помошн, икш мы твоїоръ! гдѣ икш Петръ въ водѣахъ,
такъ мы въ бѣдѣахъ и рѣнѣахъ ѿтрапіемъ ѿтопаимъ.
Болѣль до твои. Ісаиа Прѣка, и зѣрева Кнѣзова: Гдн
спїи ма; вѣслѹхалесъ єгѡ, икш сѧмъ оипѣ ѿѣди-
телетѣтѣтъ мѣблати: вѣзопицъ въ пеѧли моеи къ
Гдѣ бѣзъ моему и ѿслыша ма. Болѣ до твои цѣкѡнн
Прѣка. Дѣлѣ бѣдѹчи въ бѣдѣахъ; и ѿтѣнѣ. Гдн спїи
ма, и ѿслышалесъ єгѡ, ко мѣбитети: Къ Гдѣ виегда
икорѣхъ, въ звѣахъ, и ѿслыша ма. Прибѣлѣ твоїоръ на
ратѣнокъ и Петрѣ Сѣмѹ, єш зѣрасъ икш рѣкъ до
иѣбѣ: Гдн спїи ма, прости ирѣеш ємѹ рѣкъ помошн
ивой и спїиша єгѡ. прибѣдѣ же и наѣмъ въ икорѣхъ
иѣбѣ зестѣнн на помошн, и спїи наꙗ. поневѣ та
Помошникъ ишѣ въ икорѣхъ ѿбрѣтшихъ ии вѣлѣш.
Намалюбаль єднинъ зѣпремѣрицъ гольба, аоица

Хóрвій до гибель івоягш неї цвѣтъ лавровий, з та-
 кимъ написомъ: да спаси мя. Голубъ дикій значить
 члвѣка грѣшного, цвѣтъ лавровий значить бѣднаго
 оутѣшили, которые не должныши иишиши написалъ
 Кѣ въ начальника грѣшного, тылкш да спаси мя; и для
 тогъ мѣнитъ фаломине: Хвалѧ призовѣ Господа, и ѿ
 вѣтъ монхъ, [а затымъ и ѿ скорби и пеуленъ] спаси мя.
 Такъ лебединый цвѣтъ лавровий, відлугъ дишебора,
 помочнаго єйтъ на вісоченіе пчелъ и ѿръ; таіс бѣднаго оутѣ-
 шиши помочнаго мѣнитъ єйтъ члвѣка на ѿлѣченіе грѣховъ;
 и чтѡ бѣлая, до набитъ живота вѣчнаго. бо мѣ-
 ница ѿгубитъ: Имъ бѣзѣнъ ктю на симъ свѣтѣ
 преславѣ добнемъ, ѿбогатвомъ, непрѣтеллами лебеш
 робогти хорозъ, бываетъ ѿтнененіи; тымъ бѣлашю
 вътюре Пришествие Хро., заплату ѿдержи. и для
 тогъ Христъ въ градѣ Стѣомъ до люднѣ скорби и ѿтѣ-
 ши на симъ свѣтѣ терпачи мѣнитъ: Радищеся и ве-
 лѣтия, неш мѣдѧ вѣла многа на Него. Которыи
 засѣ жадныхъ бѣдъ и ѿтненіиша на симъ свѣтѣ не
 дознаваютъ, але засѣ же животъ шабліве; знакъ
 піевнаго иихъ ѿажденія. такъ мѣнитъ єдинъ
 з ѿтѣленъ црквищахъ: Грѣшинишико ѿтѣленіи на
 симъ свѣтѣ взвѣсъ добрѣ поводнитъ, нехай немають
 надѣнъ ѿдержати животъ вѣчнаги; але которыи пре-
 зучне на знатеніи єйтъ до Спасеня, тымъ на симъ свѣтѣ
 бѣдамъ и рознамъ ѿтрапленіи стѣненіи быванитъ.
 Шаславицъ члвѣкъ которыи можетъ речи: ѕтѣ
 деніе [то є, доброе на ёе свѣтѣ побожіе] Сократъ
 ѿтѣ мою. А щаславицъ для четырехъ причинъ:
 Грешакъ, же члвѣкъ и ѿтрапленъ, ѿтѣ на бѣже бываетъ.
 Грешакъ, же на дши ѿншаетъ. Третя, же ѿ грѣхѣ
 захвачетъ. Четвертакъ, же на Него подносятъ.
 Кета члвѣкъ гдѣ въ місіи бѣдѣ альбо ѿтрапленію зосталъ,
 бываетъ єго Кѣ; покачаетъ то єдинъ з ѿтѣленъ
 црквищахъ, мѣланъ: Коли ковицъ въ місіи бѣдѣ лебеш
 ѿтрапленію зосталъ, не розумѣнъ бѣти себѣ ѿстѣ-
 леніиамъ, але памятанъ на швое писаніе: Снимъ ємъ

въ скобен. Же члвкъ въ бѣдѣ нѣ оутропіи то, штишлєса
надши, пока збетъ ти Прѣсъ Малхїа, мѣбачи:
Сѣдеть разваржанѣ нѣ ѿчнішѧлѣ икш Срѣбро, нѣ икш
злато, нѣ ѿчнішитъ синіи левини. Жечлвкъ въ бѣдѣ
нѣ оутропіи, ѿ грѣховъ бывалетъ захованыи; вѣрасналь
тогъ Павелъ Стѣн на самомъ икш, гдѣ рѣка: Запре-
мнѣгъ шкровенія да не превозношаю, дамъ пако ип-
дѣстъ. На ѿстатаокъ, Жечлвкъ въ бѣдѣ нѣ оутропіи
зоступичи, възношитъ до Неба. Шблвнъ то съмъ
Хѣ Спінтель рѣки: Блаженъ нѣ згнани прѣвѣдѣ ради
икш тѣхъ єстъ цѣтво Неное. Гдѣ тѣды кого Кѣз
на сѣмъ Свѣтѣ честыни ездами нѣ скореми спицаке,
не хайи для тога не смущаєтъ, але терпеліве онѣ
зношитъ. Наперѣдъ ѿважаючи тое, же бѣзъ єгѡ
всичне карашти за грѣхъ не вѣдите, тѣсъ мѣбита
Григорій Стѣн: для тога прѣвѣдѣ Гдѣ тѣхъ нѣ сочоримъ
хочай нѣ грѣшай перебачаєтъ для тога, аби ихъ пото
на вѣки каралъ. для тога зась иишихъ караетъ не
перебачаючи, аби ии вѣки перебачиша. Повторе,
же въ бѣдѣ нѣ оутропіи зоступичи члвкъ шерашаєтъ
къ Кѣ, жалуетъ за грѣхъ иконъ, икш мѣбита Прѣкъ
Іак. Гдѣ, въ печали поманѣхъ та. Чть въ едини,
зѣтуеленъ Црквишихъ толквиши та въ шблвніетъ:
Едай ихъ Гдѣ, еш хнѣ въ бѣдѣ нѣ печали поманѣ
та, нѣ шераша та ктвѣ, Манасія Чаръ Іерлімскій
поки жадниихъ ездѣ нѣ оутропіи въ не до снабдалъ на
земля, поки икш въ всемъ щасливе поводило, чи
дѣла икш Гдѣ, чи ѿдулава икш коли до него? нѣ тѣ.
Икш вътори олтари Валламъ, икш вътори Лѣмъ нѣ покло-
нися въемъ множество Неніи нѣ почти ихъ; множа же
люди ава дѣла въторица єстъ пре Гдемъ, да прогнѣ-
баєтъ єгѡ. А икш є шенали ездми нѣ оутропіи, икш
въланцовъ и желѣзные зостѣ ѿхраняи, нѣ до вавуши
за проваженыи; ажъ зарауз поснѣ ии гнинагш Гдѣ,
нѣ до него Срѣмъ сокрушенныи, икш Пѣтъ до Хрѣла,
покали болати: Гдѣ, Спін ма. та въ мѣбите Пнімо

Слово: Икш ѿнинчий есіст, помалыж Гдъ Еркебеемъ, н сопвори покладиє ыкло прелнцे Бга. Шацк ивой, н помалыж кнёмъ, н оуслыша мать бд ёгш, н волль ёгш, н возврати ёгш въ Гермъ на Цртво ёгш. Школь Амброй Стый мовитъ тѣ: Принадлежитъ стихий Кни: ш Карапемъ Шбращаєтъ къ Кгъ въ Карапю постгановленїи поклоненїи Гл:етъ. Поздраваєтъ Бга, которогш претымъ зостанунь на Чарствіи не поднавалъ.

Пишутъ Историеве ѿ Винченцовѣ Чарк Ческомъ, же гдъ є не прѣтили възможніи кніволю, н доблесна дѣвша Запытала, чѣто бы ме жи неволиникомъ а Чаромъ была злодинца? Шпобѣдана; н жа жаднон немаша рѣчици, шпроча тои же Чарк ѿ земныхъ мыслей рѣчъ, неволиникъ за ѿ Нѣныхъ, въдуть Чаремъ жилемъ себѣ амомъ, а теперъ зоставши неволиникомъ живѣ Бгъ.

Гелимѣрѣ за Чарк вандалико пишетъ въ Исторіахъ, кѣ ѿ памятіи въ великихъ достапкахъ н ціасти а Чаргаликъ зъ цртвіемъ Римскогѡ, легце себѣ вѣжій Цезаря Остиніана, н ёгш ваденоигш Гетмана Велизарія, линтъ гдъ вайшолъ зъ вонкшомъ ивоймъ на поле, и сточіль енітвъ зъ Гетманомъ Велизаріемъ, програа, а поиманій ѿнего зосталъ. По ѿномъ звѣтажѣ Велизарій зъ Тріумфомъ вѣждяется до Римъ, не суть преднимъ ведаогъ звѣчанъ военнаго рицкимъ корнепти, а дѣтъ неволиникове, а ме жиннімъ въ полѣ ѿблаженій звѣтаженій н звѣданий зъ йншімъ Гелимѣрѣ, Юстиніанови Императори, н вимѣ Чарствѣ Римскому, а мѣстцѹ Гипподромъ избѣнномъ, зъ йншімъ нешанингамъ отрѣленъ бываетъ. Чѣто ж чини Гелимѣрѣ а таїсъ сурочнітомъ Тріумфѣ е таимъ н самъ очима юзиріюн, нѣчоигш невиднитъ, таїко ивой нещастие Гимесое шастіе, ивой побраніе корнепти, а Римскіе Тріумфыніе срѣди, таїко покладаній Юстиніанови Еварови, припомнѣвши ивой дѣвное шастіе, а настоюще нещастие, таїкъ далико ѿ тогш зосталъ чима ербѣ былъ; заболалъ; съ ѿбитѣа срѣткѣ, н вѣжескаа ѿбитѣа! тогш же ѿбажмо, гдися ѿнъ тои на ѿчнѣ.

Профо:
Кнік.
швонік
Гадас

Іоан.

на він єслі не вефдікъ н оутникъ зогтачнѣ бѣдлї
оутнегъ єгѡ привелї, же посналѣ бѣлї н шејатнїка
їнемъ, речши з Прріомъ Ісаїемъ: Гдн, вспечали мої
помажи та, н вспечали мої вефдї ктвєкъ. что ж
вефдалѣ? Гдн, спін ма. йкш алеобѣмъ Зеваръ єслі
вагами не вефдеть пштаганї жадногѡ не видаєть
гласъ, але цѣлкѡмъ не пожлитечнїи ѿ почиваєть;
такъ члвкъ єслі вагами бѣдлї н оутника на симъ
свѣтѣ не вефдеть потаганїи, гласъ івоїгѡ не поїнейт
къ нѣй, рѣдкѡ речеть з Петро Ствімъ: Гдн, спін ма.

Укр.

На шестації, побінїе перплівє зноснїти члвкъ веакїє
бѣдлї н оутникъ на сї свѣтѣ, іуважанїи н тое, же єгѡ
на вічнї Стоблівє жити, либнти бѣлї г҃цемъ, виї
дшею, виї міслїю; блїжнїаюш зл, йкш самогѡ іебе.
Нікогѡ не щенідати, не щеїдати, не щекетовати, н
прочај творити бѣгаль. та мовнї Чаломнїкъ: Бѣгаль
мнї ѹкш ємнї ма єн, да на вічнї аправданиї твої.

Епіст.

Рѣд. д.

Дѣдн.

Дѣдн.

Тві. а.

Чемъ жъ таїкъ мнїшнхъ добротїнїтв вѣгаль звѣгаль зтві.
Чемъ жъ таїкъ мнїшнхъ добротїнїтв вѣгаль зтві.
Бѣгаль не щеглови: бѣгаль мнї ѹкш вефнелї ма єн, але
бѣгаль мнї ѹкш ємнї ма єн? Ісайфа Кназъ вѣг
пту рїклъ до Чарл Фарасона: бѣгаль мнї ѹкш вѣ
нелї ма єн. Рѣдлї щеглови: бѣгаль мнї ѹкш
шегатнї ма єн. Бѣднїрѣ аргадзїхови рїклъ: бѣгаль
мнї ѹкш вѣнчалї ма єн. Рїклъ Мардохей Чеви:
бѣгаль мнї ѹкш почитї ма єн. Рїклъ Тсвія йглоби:
бѣгаль мнї ѹкш проівѣтї ма єн. Рїклъ Ніемані Кідъ
Ліенрїнїкїи єлннєви: бѣгаль мнї ѹкш ѿчнестї ма єн.
Рїклъ хромый Петроби: бѣгаль мнї ѹкш ніцблїлї ма
єн. Рїклъ Лазаръ Хрѣбови: бѣгаль мнї ѹкш веїкре
нїлї ма єн. А Чарл Дѣдн межи таїкъ мнїшнхъ

ДОБРОДѢНИТВЫ Б҃ІКНМН ПОС НАЙБАРГЕЙ ПРОПОВѢДАЕЧ
 КІ ЕІЛЪ ОУГНІМЕНІЙ НА ЗЕМЛН. МОВЛЧИ : Б҃ІГШ МНІЕ
 ІКШ СМИРНІА МЛ ЕІН . ЧЕМВЖА ТО : АЕМ ПОКАЗАЛЬ,
 КІ ЧЛВКІВ ВЪЧІСТИ, В СЛАВІ, В БОГАТРГВАХІ, В ШАСТИ
 КІНУН НАВЕМЪ СВЧЕТЬ, НЕМОЖЕТЬ ТАІСА СПОСОБНЫМЪ
 ДІТИ ДО ВІПОЛНЕНЯ ЗАПОВІДЕНІ БЖІНХІ, НЕМОЖЕТЬ
 ГАКІ СПОБАНІЕ ЖИТИ, НЕМОЖЕТЬ БГА ВІКМЪ СРЦЕМЪ.
 ЕІН ДІШІН, Н ВІЮ МАСЛІН ІВОІН, БЛІЖНЕГШ ЗА ІКО ГА-
 ЛОГО НЕЕ АЛЕНІТІ, ІКІ ГДЫ ЕГО БГЗ ЕБДАМН И РОНОМ
 ГТНЕКАМН СМИРЖЕТЬ . И ДЛ ТОГШ ПРИДАЛЬ : Да на-
 віві шпраданіемъ твой . ЧТШ ѿБЛІНДІЧН АУГДЕГІ
 А ОБІН ҃УЛОМНИКА СЛОВА : ВЪГНІВІ АЛДИ ННД-
 іешн, МОВЛІТВ ТАІС : ВЪ ГНІВІ АЛДИ ННДВЕДІШН .
 ЧОГОЖ ВЪГРБУА ДО ДОБРОДѢТЕЛЕЙ, ДО ПОКАЗНІЛ .
 ТЕІННІ ДО ЧАТВІЛ НЕНАШ . МОВЛІТВ АЛБОВІМ ННДЖЕЙ :
 И БЛАШІА И НДБОДНШІ, СРОЖНШІА И ЕПЕЧЕШІ, СПАА-
 НШІ, И ПРИЗБЛАШІ, НАПОМІШІ ПЕЧАДМН И НКБЕМН ВІСІ,
 И ВЪ ПЕЧАЛІ И ПСОРБЕ ВОІГАНЧІ, ВЕН ВДЛНІЛ ДО ПРЕБЕ .
 Слухаю Правобланіїй, єслі оуважати бдемш, же
 да и оутікні члвка за ходитв ѿгніогш карана, а
 шерашаме в єгш ктв Бгш, же на буданітв єгш спо-
 ніві жити, и віполніти заповідні Бжін, тільки
 ідногш омчініл, оніє перлінві зноітні бдемш .
 Оважн ісождні з на з ҃улоомнико ; Баго мнік йкш
 імрілз мл еін . Й єслі комб бедаха ілабогти на-
 бры лілісон, таіш на землн бедан оутікні зно-
 іти, таіс ѹкш . Петр в таіжш білш на морі оуті-
 кні з то некайя в мілтвахі єоніх іудаїтв до Ха-
 пенітеля, таіс ѹкш оудался до негш Петра спасії,
 іхан Срцемъ коіршеннімъ . И съ болемъ воліть
 о негш : Ган спікі ма . ѹкш ты еін прибужнще
 мої ѿгніогш держащія ма . заправда Бгш не-
 допуститв ємв в ніхі ѿгніогш , але ѹкш
 помоцнікв въ ісборіхі . проєстрить ємв
 8кв помоцн івоін Б҃ікон, и ндбілні
 єгш ѿгніхі . начечть и славу івоін
 лімін .

Нѣ́ по́оше ѿ Го́да Ехе́мъ Ги́и зи́ вѣ́ огъ
и нѣ́ дѣлъ Погла́ Малы́ Здѣ́мъ.

21 СЛОВО НА НЕДЕЛЮ 10^т.
ПО СОШЕСТВІИ СТГРОДХІЯ.

Гдѣ́, помѣлъ Сна моігѡ, икѡ на новы мѣлъ
єїнвѣтъ, и злѣ прајдитъ.

Словеса свѣтѣ Часія в Нинѣшии тѣ Евангелья мѣлкогоса за скончіи
до Христѣ Спасітелѧ, ѿ Матвѣя Стагіи написаніе в Глаголѣ 31.

Yи то Слѹчай Прѣблѣнїи, тѣвію в єну
и ижешии вспомінномѹ инишіи не добрало
бѣло вѣруєвъ зімніхъ, же в хоробрѣ Сна
Своігѡ новомѹ слуної ѿтѣкаетъ до
Христѣ Спасітелѧ мовачи: Гдѣ, помѣлъ Сна
моігѡ, икѡ на новы мѣлъ єїнвѣтъ, и злѣ прајді
мишкнїцу єѡ впадаїтъ в огнѣ и мишкнїци в боду?
Прѣблѣте, ембонихъ мишко, але паки, которыи не
сѹмоприналі здорова лаикогѡ, але зникъ икого.
Фина: мовачи Стѣй Апль Павла: бїн еѡ сюнхъ ін, ицилъ.

Слово на Німії по Соші С: Ах.

105.

Укр.

Ч. 5.

Добніль того юлімнега іди ріклав: Ненадбітіє на
самі члвческія, вініхъже неєсть спініж. Добніль
вінішнем вулін віпомненій члвків, же в члвків неєсть
спініж, для того юпчефівши брачевъ ігрю ів'єта до
Найвішшого брата, ишевш райди спінія гъшшаагш съ
неєз, з івоні юліческієтіл спомв, мовачи, Гді помії
самоіго, яко на нови мцл ебенівія н сліє іт райде.

Что быка розуміло д'ховне чре того ю на нови мцл
ебенівішагога? Что перешкодом было ютніком до
нецилінія єго? Что за лікіарстві подаіз Хс на єго
юліческіе, н что за подобенетві в'єти до горчіци?
што'н сіє в'єдети Слово.

Sлікъ нм'лій сіла на нови мцл ебенівішагога,
єсть то члвків нм'лій дшв телесніми гр'є-
хамі зм'заню, Сліх'ч Православный. єо
акш на нови мцл ебенівішіїл члвкъ не маєт
єгатіс, самъ себі юнажаєт; таікъ ктіо в телес-
ніхъ гр'єх'ю кох'єтіл, то оні в пріявліті своємъ
д'бромъ, не маєтъ ютлості; юб'єцвітъ что райд
попрадв жибота івоіго, алил' іди ємд принеєт д'х
нечиітій на памат гр'єхъ якін телесній, ажъ юнъ
зарядъ юб'єтъ івоні ламлетъ. Что райдъ юб'єцвітъ
попрадв, н что райдъ в тім'єж гр'єх'ю впадаєтъ. н для
того мови Сірахъ: юз'вмені яко луна н зм'їнєтіл. Сірахъ
На нови мцл ебенівішіїл юнажаєтъ себі з юд'єніз;
а гр'єшинікъ юнажаєтъ івоні дшв з д'брод'єтей.
Онай впадаєтъ въ ѿгні н б'одв, а гр'єшинікъ въ пожа-
длівогти телесніе, въ ѿгні любви непрнест'йної з
в'вадв зать паметва, н юб'єцвітва.

Гдіже юлікаржалъ члвкъ в вулін вінішнем віпом-
неній пр'яттом спінітелемъ, же не пр'ялкш нншме
з'ємніє брачеве, але нааетъ н літтлове Стайн, в той
з'єл'єдни, не могли Сінови єгш райдити: Приведохъ
ече ів ютніком твоімъ, н не в'зможаша єгш н
цибліти. Хс спінітель хотачи поясадити, что бы
стало за прнчина не юліческія юного, якош бы з гн'єбо
іслъ: юр'де нев'єрний, н р'вращений, до іол'євід

Свáми! докóль терплю ви: приведéте ми ёгѡ и́мо;
з тихъ сашвъ даетъ знáти же тогѡ не вулкунъ
былъ прíчнъ ионъ нгд обретвіе, а чиже? пíвни не влловъ,
тисъ розумѣетъ Оригénъ; але недовѣрѣе тогѡ
члвка и жидовъ, котóрыи відмѣнѣ Хртѧ Спíнтель
чуда чинѧтъ, не хотѣли прінáти нвѣрши, абы
была Мессиа, абы быль прадѣвимъ Сномъ Кжїнъ.

Гдѣ тѣди мовитъ Хртѹсъ: докóль бѣдъ свáми?
докóль терплю ви: тѣтъ вімовамѣтъ ихъ ненето-
стю, вікидаєтъ на очи не вдѣчностъ добродѣтѣвъ
своихъ Кѣкнухъ, котóрыи имъ покáзовалъ. Зажнѣлъ
тѣтъ ико віднмъ Хртѹсъ Спíнтель звѣчан брачевъ
сегѡ вѣтъ; со тисъ ионъ шеачнвши хорого члвка, же
на зáказъ ихъ чтѡ чинитъ, звѣчаніемъ оўражати н
мовити; поин до дому твоегѡ бѣдѣ ходити; поин
навѣн нáшен трапити бѣдемъ промыслъ; мы тѣтъ
зака́зъемъ абысь тогѡ не вживалъ, аты ннáти чини;
зака́зъемъ абысь вистерѣгалъ тогѡ транкъ пнти,
и тихъ потрѣвъ нстн, аты не слѹшашъ. таївъ власне
лртои Спíнтель чинитъ, гдѣ мовитъ: докóль бѣдъ
Свáми, докóль терплю ви! ико бы ріка: я приказъ
аїеете незнáли иного Кга расвѣ мене, н мован до
васъ чрезъ Прѣковъ монхъ: аще єйтъ Кга расвѣ мене?
а вися кламаете Ідолашъ. І фубъ васъ ходити путь
закона моего, же Клжени непорочныи к путь ходи-
ши, в зáконѣ Едини; абы ходите путь не прадѣи.
Але чи на догоже оѣ Хртѧ тон оўразъ и коли зáрасъ
и ласкаве мовитъ: приведeте ми ёгѡ и́мо. Овожъ
тѣтъ нехáй заветъ дающемъ гнѣванинъ, котóрыи за-
сардо малю прічнъ оўразншнъ на своихъ ближнїхъ,
гнѣванинъ на нихъ мало ажъ не до смѣрти, не памятá-
иши на тое чтѡ ви рекла Исаия Стпнъ: Гдѣш мѣжа ебл
и генвагтъ гнѣвъ. А не таїшь еблго, лічъ н наипре-
мѣдрѣшагѡ, гдѣ ємъ дѣгінъ, на сёмъ вѣтъ оўнимъ вен-
животъ, тисъ мовитъ Сирѣ: Рвніе н тирогъ оўмалай
дній, н приїде времени печаль н вѣроїтъ на волата.
Ктѡ з вѣтувъ земніхъ чрезъ тисъ сїлѧ н майтн

АПТНІКАРЕКІЕ, ТОГДА НА НÓБЫ МЦЛ ЕГЕНДЮЩАГОЯ НЕ
МОГЛА ОУЛЧУНІТИ; АХ СПІНТЕЛ ЄДИНАМЪ СЛОВОМЪ,
АЕМ ПОКАЗАЛЬ, ЖЕ ТРОЙ ЄСТЬ КОТОРЫЙ РЕЧЬ, НЕ БЫША,
ПОВЕЛІЕ НЕОДЛАШАІ, НЕЦІЛІ ЁГДА, ІКГА МОВНІТЪ СТЫН
БУЛНІСТ МАДЕЙ: ЗАПРЕТН ЁМДІ С, НЕ БЫЙДЕ ЗНЕГШ
СЕЧІЯ, НЕЦІЛІК ОТРОКЪ ШЧАСА ТОГДА.

ТВТА ЖЕ ОУЛАМО, ЧТУЩА ЗА ЛЕСАРІО НА ОУЛЧУНІЕ ЧАВІК
ДХОВНЕ ЕГЕНДЮЩАГОЯ БЫТИ МОЖЕТЪ АХ СПІНТЕЛЬ
С БУЛІН НЕБЫШНІМЪ НЕ БЫШОЕ НАМЪ БЫТИ ПОКАЗУЕТЪ,
ЧАЛКО ВЕРД, ГДА МОВНІТЪ: АЩЕ Н МАГТЕ ВЕРД ІКШ ЗЕНО
ГОРДШНО, РЕЧЕТЕ ГОРД СЕЙ, ПРЕЙДН ШІФД ПАМО Н ПРЕЙ-
ДЕТЪ, Н НИЧТОЖЕ НЕ НЕВОЗМОЖНО ЕДДЕТЪ ВАМЪ. ВЕРД
НЖЕ НЕЦІЛІК ЧАВІКОВЪ ДХОВНЕ ЕГЕНДЮЧНІА, ВАРАЗНА
ЧТВЕ СПІНІИ АПЛІ ПАВЕЛЪ, РІКШН: СИЛА БЖІЛ ЄСТЬ ВО РН: 2.
СПІНІЕ ВСЛІКОМЪ ВЕРДЮШЕМЪ. ЧТУЩА ЧАВІКА ПРИВОДИТЬ
ДОБІВЕИ Н СМІГН ВЕЧНОМ, А ВЕРДА ПРИВОДИ ДО ЖИВОГ
ІЧУНАГІУ. ТАКЪ МОВНІТЪ ІСІАН СПІНІИ: ВЕРДЛН В СИЛА ІШЛ: 5.
Н МАТЪ ЖИВОГ ВЕЧУНІИ, А НЖЕ НЕВЕРДЕТЪ СНОВН НЕ-
БУРНІТЪ ЖИВОГА, НІШ СНІЧВ БЖІЇ ПРЕБІВАЕТЪ НАНИМЪ.

ЧТУЩА ДХОВНЕ ЕГЕНДЮЧНІА НЕЦІЛІЛО МАГДАЛІНІ,
ІСАЖЕ НЕ ВЕРДА ТАКЪ САМЪ Х СМОВН: ВЕРДА ТВОА ІПІЕ АЛ: 5.
ТЛ: НДН ВЕМІРД. ЧТУЩА СОНІНКОВА ОТРОКА НЕЦІЛІЛО
ІСАЖЕ НЕ ВЕРДА С ВЕДЛІСЪ САВВА ХРГОВЫХЪ: НН ВАІІЛН М: 5.
ГОЛІСД ВЕРД ШЕРДТОХЪ.

ЧТУЩА ЗА ЕПЛА ВЕРДА Н ЧТІО ЗАДЛІО єн?: ВЕРДА ВЕД-
УГЪ ШПНЕАНА БІОСЛОВОВЪ. ЄСТЬ ДАРЪ БЖІЇ НІВЕРДЛО
КОТОРОЮ ПРОВІЛІШЕННІИ ЧАВІКА. СТАГІЧНЕ ВЕРДІТ ВІШ
ЕЧОМ КОТОРЫЕ ШВГА СВІТЬ ШКРАІПІЕ, НІШ ЦРКВН СТГОН
САМЪ ПОДАНІЕ; АЛЕ ОБЕМЪ ІКШ ПРИРОЖЕНАМ ВЕРДЛОГІТ
ІСУМА, ІСЛАНІЕТЪ ЧАВІКА, АЕМ НІШ ПРИРОЖЕНОЙ ПРАВДІ
ІСУДЯДАЛЬ; ТАКЪ ВЕРДА ЄСТЬ ДАРЪ, ЧРЕЗІ КОТОРУЮ ПО-
НІВШИ БГЛ, ЗЕЛІВНА ДОСТУПЕМЪ. ТАКЪ МОВН СТА
ПЛ ПАВЕЛ: БАГІТІМ ЄСТЬ СПІНІИ ЧРЕДЪ ВЕРД, НІЕ НЕ ЕФЕБ.
ІВЛ, БЖІЇ СО ДАРЪ, НЕ Ш ДЕЛЪ, ДА НЕКІТД ПОХВАЛІСА.

А ТБ ОУДНІНТЕЛН МОЖЕТЪ БЫТИ! ЖЕ ВЕРД, КОГО-
ДА ВЕДЛІВЪ ІМВРОСІА СТГШ, НАВІКІ СКАРБА ЄСТЬ ВО-
ЛІША, НАВІКІ ЧНОГІ ЄСТЬ СИЛНІКІША, НА ВЕРД

на Мѣ
Гл҃аси.о Слово
Апостол
Слово.

врачевъ полѣнѣшиѧ. Кото́ралъ вѣ́ла гла́зъ Златовѣтогѡ Ст҃піа, пы́мъ є́стъ въ дѣні чл҃вѣческой, чимъ свѣтлѣниє въ домѣ, ко́мъ свѣтлѣнику просятѣшаєтъ до́, та́къ вѣ́ра просятѣшаєтъ дѣнъ. вѣ́ра правдѣблю, и́кона мѹници Блжиниинъ Аугустинъ: А́кпшлъ є́стъ нежелнъ злата, нежелнъ грѣбо, а́кпшлъ нежелнъ се́ла, нежелнъ домъ, нежелнъ богоатѣба, и́вѣже досягати и́сѹшъ и́вѣта. А́хъ Ст҃пітель въ вѣ́лѣніи и́нѣшиемъ до зѣрна онѹю горчичногѡ природнаго, мѹиа: Іще и́мате вѣ́рѹ и́кона зѣрно горюши, и́реяте горѣ и́й, прииди въ дѣнъ та́мъ и́ прийдѣ. утѡ за мѹцъ? утѡ за пожи́то въ зѣрну горюшиомъ, же до и́сѹша К҃е природнаго вѣ́рѹ?

И напередъ, и́кона горчица є́з межи и́ншиихъ малыхъ зѣрна малое зѣрно, а́ пото́мъ въ та́къ великое росте́ти дре́во, шиблѣвевъ Суринъ, же на вѣтвіяхъ є́шъ, и́нныи птицы гнѣзда и́спѣ чи́нѧтъ; та́къ вѣ́ра и́ле на по́до зда́ети сяти малое, и́кона шиблѣвъ Ст҃піи А́піголовъ Павелъ мѹиа: Вѣ́ра є́стъ и́упокалемихъ и́звѣщеніе вѣщай, шиблѣніе и́евиднѣмыихъ. Зда́ети сяти межи ло́ми, и́кона бы є́н не былъ на земли. и́ для того мѹи А́ко́дъ: Павелъ Ст҃піи: Но́дора бѣ́хъ мірѹ, и́ а́гглѡ и́ чл҃ко. а́ле пото́мъ въ та́къ великое оу́ро́лѡ дре́во, же и́нныи птицы, то є́ въ кромѣланомъ жи́воти коханючи и́льде, и́кона то Пустѣникшве, Заткорникшве, Исповѣдникшве, чи́нѧтъ, на вѣтвіахъ є́шъ жи́вотъ и́онъ заложилъ. вѣтвіа зѣ́тогѡ дре́ва, вѣ́ры Ст҃піи, вѣтвь А́піголовъ Ст҃піи, и́кона мѹници Аугустинъ: Вѣтвю є́стъ Пітъ, вѣтвю Павелъ, вѣтвами Свѣтъ бы Ст҃піи и́ншии и́плюве. на та́хъ тѣди на вѣтвіахъ и́кона на вѣтвіахъ, вику Пустѣникшве, Заткорникшве, Исповѣдникшве, чи́нѧтъ, и́ простиручи Ст҃піи, шиблѣвъ Собрание.

Повторю и́тѡ є́стъ тіплемъ въ либнѣ къ Кѣ и́кона Елі́жнему, то́й въ руцѣ и́вомъ, ма́етъ вѣ́рѹ Ст҃пію и́кона горчицу; ко́мъ горчица є́стъ горячогѡ прироженна, та́къ и́ вѣ́ра. она́ и́кона въ руцѣ и́вомъ въ руцѣ чл҃вѣческѡ въ зги́шаша въ огнь, и́етъ и́кона є́же либнѣти Кѣ, и́ Елі́жне. Мѣ: є́. а́ле и́ врагѡвъ, вѣдлѣ сло́въ Христа: А́ибѣте враги́ вѣша.

Горчика лбчинтъ головъ, а вѣра дхобибо и ашглаб
которомъ єита Хс оулѣчаша, гдѣ оучинтъ алчуша
напитати, жаждушаша напоити, нагого пришѣти.
Странага в дѣзвеести, хорого и в темници сѣдлаша
навѣднти. тое ковѣмъ чѣвѣ єита: Еслѣ не пѣкарею
горчуное на главѣ нашъ Ха, которыи мѣнѣ: Поніже Малкѣ-
юкорнєте єдиномѹи брати мои мешн мнѣ соборите.
Жести оубогомѹи егриномѹи члвкѹ чѣвѣ добрѹи,
самомъ то Хс чнин, гасиша тое поклѣши прнкладо.

Были єдини малжонкове которыи оубогимъ працы е Годи ^{Кто же}
свои нежаловали, але вікождуи пѣннѹ єдногѡ на днѣ ^{Пасхи} ^{Лицо}
шебѣдѣ мѣвали на память мѣки Хы. Іздѣ оубогого ^{Сна} ^{Лицо} ^{Ници зви}
немѣли, жадли таїсъ долгѡ з ѿбѣдомъ, ажіа имъ ^{премату}
на Трафи. В єдинѣ пѣннѹ Трафиага, же немоли мѣтъ ^{Лицо}
оубогого, и рече тъ мѣжъ до жена: Годи прѣдкѡ ѿ-
бѣда, а тѣ вайидѣ з домѹ азали яко оубогого знайдѣ.
Никожъ быши по тѣлѣ з арадѣ оубогого на сѣннѹ ^{Чумно}
бѣдо иендиногѡ, болотномъ дорогон постѣднѹого,
и запроемъ єгѡ до дому, которогѡ жена витѣчи-
рече до мѣжа: тѣ [праѣ] оумыю носѣ тѣ оубогого оубо-
ложеніе, а потомъ ездемъ нести. Издѣ оногѡ оубо-
гого оумыбаетъ носѣ з болота, обачинтъ з дѣрѣвлѣ-
нага єгѡ носѣ, и рече до мѣжа: Але той оубогий маетъ
в ногахъ дѣреви на штальту вірапитога Ха Спинтела
на шегш. Издѣж оубогія Хс Снѣ Бжїй, которомъ
жена оумыбаетъ носи: Ви инишихъ дній служилните
ми, и пріимобалните мене в членкѣ мои, кормачи и
полунъ ихъ; але ти пѣра Саломогдѣ мене Гда и боткорн
твѣмъ вашегѡ гостемъ мѣли, защо и вѣзъ не пѣлкѡ
и до членыхъ потрѣбахъ поинаковати ездѧ, але и хва-
зю оударю не поконченномъ, и то вѣрекши не виднѣ би.

Потрѣте, таїсъ горчика икоштоба вишн члвкъ моци
тола, слѣзы з очей не покращаешь; таїсъ гдѣ исполнѧетъ
прнграды вѣри, фрлѣшти бѣдо искшибы могла покро-
вати загрѣхъ, и слѣзы покланѧ з очиъ иконъ
испещать, припомннанчи ие вѣхъ хѣтобы слыша:
Іщи не поклѣти, ви таїожде погибнете. Зѣрно ^{Лѣ. г.}

горѣшиш лѣчишъ болѣснѣ зѣнѹи, а то на той чарѣ,
коли якъное бывалеитъ, таісъ вѣра болѣсни котоїи
чѣвѣчъ зѣбнѹиша на глаїнїа н оутрапенїа походилъ.
лѣчишъ. а то на той чарѣ, гдѣ чѣвѣчъ оуважаєтъ же
жадна болѣсни, жадна искорѣ донайи неприходи,
если на перѣдъ непрѣндеитъ чрецъ вѣцъ бѣн. гдѣ
оуважаєтъ же жадногш межи наими немашъ, кото-
рий бы исимъ грѣхомъ не оуразилъ бѣа, н не сиа
дшетониша карана, если не наимъ тво на шномъ
свѣтѣ. гдѣ оуважаєтъ, же въ ииѣшиї вѣцѣ внеслаапное
н лѣгкое пекали нашея, по прѣмноженїи въ выигти
вѣчнѹи. Слабы тажеистъ годѣловалеитъ наимъ.

Почеитѣре, кто горчизъ въ поясармѣ оуживалеитъ,
справене потрѣбъ въ жолбкъ н лѣгкоеистъ виимъ мѣвѣ.
таісъ кто вѣра христіанскѹиша маєтъ, той виѣ рѣчи иго
свѣта за иието починяаетъ, н лѣгце иеє ѿнисевѣжни
ческии, ѿугатитви, н славони міра иегѡ лѣтво по-
горжаетъ, вѣром доходячи же въ Нѣѣ ємъ правдивыи
добра, правдивыи радости; правдивыи н наукии пре-
емножиши настоюаны іо чести, н моби фаломини:
Блажени живущии въ домѣ твоемъ, вѣбѣкъ вѣка
во іхвалѣ та. [то єстъ науки, славы, ѿугати
н чести и бѣдотъ.] то по горѣши зирно, вѣра спасла
справила въ Петре стѣ, же именемъ виѣхъ дѣла рикла:
Гдѣ, сема вѣкъ ѿтавиши, н възлеѣ твои н дшумы.
то по зирно горѣши вѣра спасла, дѣла спаси
нила въ Нѣѣ сѣдїши виегѡ народу аудиогѡ. икъ
іамъ ХС рикла: быши ѿдѣши помни въ паки бытие,
ეгда сиделъ сїи чѣвѣческии на Прѣтолѣ славы твоей,
сладете н бы на дванадесѧти Прѣтолахъ. сѣдїши
дванадесѧти соаѣни ѿльши. то по зирно горѣши,
вѣра спасла въ Павла спасомъ, же рикла:
Иижеини бѣхъ пришербенїа, сїи виѣни хѣта ради
тщетъ вѣхъ ѿщетиши, н виѣни бѣмъ оумѣти
быти, да хѣта пришербїи.

На штатокъ. Горчици оуживаемъ дш приправы
потрѣбъ иеи еланьスマчиїиши, таісъ чрезъ вѣрхъ христ-

Ангелу приправившемъ дѣла и циѣти наши тѣсъ, же
непрѣликъ чѣмъ иле и самому Ег҃у смѣкъ въ дѣтинѣ
прииша иже. и да итогъ Павелъ Стѣній, рѣкъ: Хбо и Ко. Е.
Благодѣяніе ємнѣ Ег҃и. єсли албовѣмъ дѣла наши
и циѣти не будутъ приправлены тѣмъ Горѣвшемъ въ
зѣрномъ. Вѣрою Стѣній, вѣдаймо же смиризюще жаного
смѣя не дадутъ Ег҃у, а намъ тѣсъ жадногъ неучини
пожѣтъ, жанон приловги, тѣсъ моя Павелъ Стѣній:
Бѣга еже не швѣры, грѣхъ єйтъ. Іаковъ за Стѣній: Рим. 4.
Бѣга еис, дѣла мѣртва єитъ. еш тѣсъ ющка еисъ смили
Кореня оѹшаха тѣ, тѣсъ венъ дѣла, [амбо и доброе
здѣшіе смили.] занинчтъ почнѣши бывалитъ, єсли
шилъ вѣры шалѣніи будутъ: Сама албовѣмъ правѣвал
єитъ таїа добротѣтель. копѣромъ Христіанскаго
вѣрою ѿдѣблена бывалетъ.

Если тѣди хочемъ Слѹчаю Православныи, абы дѣни
наши пожадливши тѣлеснами вѣнчаніи вѣл-
чими зостали шиныхъ, єсли хочемъ абы оѹжѣ болѣвъ
согонь амеби непрестойнон, гнѣвъ, троствъ, таїже
воду телесногъ и роскошнаго житѣя не въ паданіи
имѣймо бѣзъ тѣсъ зѣрно Горѣвшо. то єитъ правиль-
нога бѣдлуга вѣлесиенъ зѣрнъ Горѣвшемъ належачи
приходѣмъ до Ха Спінтела нашего Спікорои, прости-
ши дѣни наши што и нѣцѣли болезни. а ши вѣдѣ-
локору нашъ, тѣсъ крѣпокъ и смиленъ Где, запрѣти
томъ пожадливостей телесныхъ есіи, и дѣни

и ши и нѣмнѣ детъ и нѣцѣлѣютъ шчѣла

того чреца смила его Бѣкъи, ко-
торомъ изъ Оцемъ и Стѣніи.

Дѣомъ, да будетъ шнаса

чть, и слава, и покло

навѣки вѣкѡ,

амінь.

СЛОВО + КАДИ

20

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ 10 ПОСОШБСТВІЙ СТГФ ДКА.

Сей ріш не ніходи токмо мітви н посту .

Слово від Христа що сподіваний Мадре в Глаголі зі написанів

Святі причайні Христові Спітель нігнай-
ши б'єла з члка на ішви мця Ефенію
шагога , ріказ до Філіппів в іону ,
[дії єгш запитали : поутш має ні
воздухомъ н згнать єгш ?] Сей
ріш д' не ніходи токмо мітви
н постомъ . Слухачу Православний . Такіш лбм чр'ї
тое ділз знать , же ктò хоче зв'єтажити діаболо ,
ктò хотети на німи пріомфовать ; того доказати
без мітви н посту жаднамъ способомъ не можеть .

амін .
Такъ мівнти Златоустий Спій : На зв'єтаже б'є-
шевъ , не п'яліш пострига посту , але теж н мітви ,
н б'єшого бов'ємъ таїсъ небоїтса діаболъ , тіш мітви
н посту . Й для тогш мівнти Петръ Спій : Тріб'є-
тися , бодрствуйте , [то єш пост'єте н мін'тися .]
За не вупостягти віш діаболъ , яко лівъ риєка ходи ,
н скій когш поглотити . Такоже лбм ділз знать н
тое , же бы коядній грішнай члв'єкъ , котого зна-
читъ члв'єкъ кановы мця Ефенію ѹжнися , на нігнайне
гріх'ю в шрца своєгш , не нішагш шкіл вразеванія .
П'яліш мітви н посту , пам'ятаючи наше Слова

Хри

о то подају се како улакије босе

СЛОВО НА НАШИ ПОСЕЩЕНИЯХ.

рп.

ХБИ: акош СЕИ рѡд не искоди твоје мѧтве и поисто.

Что бы то была зарш, который зъявъка и скони
мѧтва и поисто, што в се бѣдетъ слѣво.

Инший рѡд оутрапенъ членско є роное дѣлбоное
искѹшеніе до грѣхъ, Словъкъ Пракослѣ. Ико то
искѹшеніе до нечестоты телесно, до шежир-
ства, пьянства, драпѣстя, злобиестя, гнѣву, низ-
года, злорѣни, и иной грѣхъ смртѣанъ. Той пышн
иша ежевикой и по искѹшении зъявъка. Если немѣтва
и поисто же и сконитъ мѧтва, върасна въ се сѧмъ
Христогъ Спасителъ, рѣки до бѣнишевъ синихъ: **Бѣти и мѧтися да не виниши сѧ искѹшеније.** Ико то

иже ико и по искѹшении рѡбо бѣдетъ трада паси тѣмъ рѡдомъ
въ ежевикомъ рѹснайхъ до грѣхъ искѹшениј, ико горѣ-
чи до бѣга оужиетъ мѧтвы, ащео ѿ иныхъ и скавалихъ
бѣдетъ, вѣдахъ словъ бѣнихъ до цѣвища о Прака
дѣла реченихъ: **Бо икоренъ придавалъ ма сѧ, и искѹ-
шнихъ тѧ.**

Ико се вѣмъ залечныи Гетманъ, пота-
гачиши зъ искѹшениемъ Чарѣ своєго, гдѣ ѿ него бѣде-
шъ лежишиемъ отиженъ тѧ, иже сѧмъ ємъ ѿпоръ да ли
не можеть; ико и икорѣнъ до Чарѣ своєго поглѣ ви-
правиши, а исти чрезъ ико пошилеши, простиши єго
и помоши. **Тако каждыи Христианий члвѣкъ, поти-
гачиши зъ рѹснини дѣлбонини искѹшениами,** гдѣ
иоихъ бѣдѣ лежиши, же іа ілонъ своіи спротиви-
тиши имъ не можѣ, ико и икорѣнъ до макета и
бѣлогъ выпрашешъ мѧтву, ико чрезъ онѹи ико
и се погла взышеши аисты, [то єитъ въ сѧмъ ико
зъ ца гокрѹшениаго и скониенногъ походиши,] и въ по-
моши єшъ простиши; **Ео сѧмъ мѹниш и Фадомника:**

Царюкъ ма въ днѣ пеклии Толи, и искавлю тѧ. **Тако**
уини и шафѣ Царь Гедикий, который видави и не-
може сѧ илонъ ико, простишиши ико и искѹшени-
и монитомъ и Молитвомъ, зарацъ ико и икорѣн-
иогъ и икорѣннишопш ившигъ поглѣ, выпрашешъ
о бѣга мѧтву, вѣдахъ словъ пизанія: **Іосифатъ**

тѣхомъ ищегаши, икошъ ико вѣдѣти комленин Г.

**І. Парас.
Л.**

ириките тогдја се вѣдѣ, и искѹшенија и
рѹснини зъгомити и искѹшенија и ико
и ико и ико и ико и ико и ико и ико и ико

184

Слово о наини.

Тытъ овѣямо; чимъ то Чръ ѿсифатъ відати на
себѣ таїсь велікое мишиенство единства непрѣятіїа
настѣпнѹю, [оутрашнѹю бного] нешдѣлѣншою
ратѹю. Але виправиша до бга мѣтѹ. Підне ѹемъ по-
касаѧ, иже иицѹши не єшь таїсъ иилю на збѣтъ-
жнє дішвиахъ и теленыхъ непрѣтенъ, иицѹши Мѣтѹ,
з чиого и щирогѡ сїца до бга посланая, и длатого
мѹнитъ Златоглавий Ст旣и: Нечуоги немашенли-
шогѡ на чѣвка щире мѣлѧгога. Чаре земни гдѣ
шкогѡ погла до себѣ виправленогѡ мѧнѹ міле и вда-
чне прїнѧти, звѣсли на ерѣтіи єшь, з добровою
Чаресогѡ, дборанъ івой виправодати. ѹемъ єшь з чи-
ти до плааду єшь провадили. Чи немноже и вдачне
и Чръ Ненай. з ѿста чѣвка прѣногѡ посланѹ до него
прїмвѣт мѣтѹ. коли на ерѣтіи. Онон шмалитъ-
тъ івоігѡ бѣкогѡ виправдѣтъ дборанъ івой. Агглѡ,
Архагглѡвъ, ѹемъ єнъ з велікомъ честіи и рѣдостіи предъ
Малѣтатомъ єшь бѣкимъ постѣни. таїсъ мѹнитъ
Бфемъ Ст旣и: Мѣтѹ іовершнѹихъ, волиешнїи бга,
шдѣлѣніи рѣдостию и веілемъ на Небо віходи, Агглѡ и Архаг-
глѡ рѣдѹти сѧ ѿній, и прѣ Прѣтоломъ Ст旣и виокнѣ-
ваки всѣхъ поетавлѧнту и, тогда ко рѣдости єшь
Ст旣и Аггломъ, єгда віоджатъ прѣблѣ мѧнѹ ви-
прѣніахъ волиешнѹихъ бга. З тиу сѧвъ бфемъ
Ст旣и покасуетелъ, икнѹи людіи Агглѡ и Архагглѡ
мѣтѹ споткѧнту, з рѣдостию и честію прїодатъ
прѣ Прѣтола Бѣкіи; и ви не наїху которыи єїркѣтъ,
а ве в домѣ еголичи на мѧнѹтѣ, оумыслѣ івой розбѣ-
аніи мѧнѹ тъ до рѣдѹніи рѣчнїи и веетѣ міра Сегш;
на прикладъ мѣвлажи икнѹиа могли на ѻемъ івѣтѣ
з еогатити, икнѹи бы где штѹки хлѣба неправелнѣ
наеати, икнѹи где славы и честіи достѣпніи. икнѹи
емъ тогѡ чиу же наїмѣожи поутратити, икнѹи бы
чиу таїе копнти, а дорогш з крѣдомъ елїжнѣ івоі
продати, икнѹи бы ронкошии іегѡ прелевтногѡ сїекта
зажнти! але тиу которыи в еграхомъ етомъ на
мѧнѹтѣ, ви сѹмисла івой шдлѧнту ш земни рѣчнїи

нівітв, а тылкш ѿныи до єдіногш простиюп' Бгя, а н беѓш єдіногш влєплакутв. н дла тогш мовнту тонже єфремъ Стмн: єгда престоини Бгови мажс, істрихомъ н трепетомъ престоин ємб, шеки ш Срца ікоігш помисль н печаль ш влєху земнї віцеи, єдинже ві самъ йгглъ Нбній в годніх манітвених; н пакш побуданія, да єдетв Матва твомъ Ст, чнєта, сізисберна н непорочна. да відлутв ю двери Нбнія н рідчнщеся швердзгтв, да відлук ѹ йгглъ, н йрхагглъ вен, н велакшеся еркшгтв ю; н пре Ствін н високій Протолъ Престогш влікн Хртлъ, приведгтв ю.

Другій рдз в єупрапінія таікже члкшогш єст рбзноє за грбхн країне бжіе на сім свѣтв, которое за попущеніемъ бжінмъ висоанівантв на члвккомъ нногда йггеліи лукавыи бжеви, по пнєаніномъ: Погла наана гнївз тростнівоіа. тростъ н гнївз н скбз поясланіе йггеліи лукавыи. й таікимъ рдомъ івть рбніе хороши, побѣтре моровог, прееледованіе ш ніпріялтелен з голодз, н нншие бжди, шкоториихъ самъ Бгв рісказ до людз Інлкогш: Не ішлі веі сеярашася о' мене, н запечатлешася в сокробицнхъ монхъ: в дні шмщенихъ віздам вврэмъ, єгда веялзинітвя нога нхъ. н ш таіхъ таікъ нзбавленіи бываш, єслн не чре Матв? таікъ мовн Златогорії Ствін: Матва не тіко шин цаетв ш грбхшв, але наїбоіше єупрапінія, н небезпечнітв шганажетв. Ктв зачай Монеада дла людз нлккомъ на Йноплеменникамъ победа, азаже не Матв? відлуга Слобз Пнєанія? Кмітв єгда віздвишаше Мсѹнен рвчк, ѿдолеваше Інлъ. Ктв зачай шон шважон Індиды виболнав ш неріялтелікаш небезпечнітвя ведчліїчніковв, азаже не Матв? таікъ мовнту Пнєаніе Стое: Всвла вісь Юдн: д Іолкъ кв Гдз Бгв на пояслаже велкш, н смириша яшами сюнии вв постаухъ н Матв лини н жени нхъ. єслн теда нмі хочемъ асы шна веікетв ѿ громпінія небезпечніза в которихъ зостаємъ, нзгнаніи еманія ресвіламо до Малестапу Бжогш Матвіи ншн читы,

Детеро:
лв.Кн: ѿ
проше
Бгл.

Нх: 5:

Іто зачай шон шважон Індиды виболнав ш неріялтелікаш небезпечнітвя ведчліїчніковв, азаже не Матв? таікъ мовнту Пнєаніе Стое: Всвла вісь Юдн: д Іолкъ кв Гдз Бгв на пояслаже велкш, н смириша яшами сюнии вв постаухъ н Матв лини н жени нхъ. єслн теда нмі хочемъ асы шна веікетв ѿ громпінія небезпечніза в которихъ зостаємъ, нзгнаніи еманія ресвіламо до Малестапу Бжогш Матвіи ншн читы,

Слово ѿ на Намії

непорочны и неисперни. Ає будтъ чиенъ непорочны и
неисперни; коли мысль наша потає мѧтвъ змѧдина
и розорвана не будетъ житейскими вѣшними печалими.

На ѿ таївъ мѹнїтъ Илья Ст҃бай: Неможетъ Мѧтвъ чиенъ
до БГА преслати, кто єстъ рѣчами и злаками зем-
лями шоводанъ, и оуетъ авчными печалими шетажи;

Мѧтва ѿ вѣма єстъ шлажине помышленій вѣши.

Лас съ горе! да иныхъ вѣкъ въ лиде богообиинъ, где
внѣдженъ наше настѣплюще таїе не буде печенетва,

таївъ были шуочими до ѿправована мѧтвъ, же не-
шылко шоено вдомахъ иконъ молитвъ къ Г҃ду БГВ;

але и на гобориинъ ходили мѧтвъ, икъ мѹнїтъ
Пиѳаніе: Собранъ же єстъ 18 да къ мленію Г҃да, иш и

въ ѿ посадахъ иконъ приидша къ ѿмленію єгѡ.
вѣдалъ ео ѿромъ, же Мѧтва Соборна мишаетъ

людіи, рыхлѣи БГА потягаетъ къ мадріи, а не же ан
Мѧтва шоено єдинаго чѣбѣка въ домѣ ѿ право-
вала. Таївъ мѹнїтъ Златовитай Ст҃бай: БГВъ праѣ

на Погашеніе чиенъ ѿ згодливо и єдиномыглное
въ Мѧтвѣ, же икшви веты домъ звѣтаженій, не-
имѣетъ имъ зборонжти того ѿчтѣ єгѡ прогата.

А теперъ єстъ немало таїхъ межи Хрѣанамъ, ко-
торыи ани на Собориинъ до Чркви хоѹтъ въ приходиинъ

мѧтвъ, ани въ домѣ шоено рѣди молитвъ.

Дѣвніихъ вѣкъ въ Хрѣане на Мѧтвѣ витавали въ

полночи, икш мѹнїтъ Златовитай Ст҃бай: Чркви

Бжѧ въ полночи ветайтъ, ветанъ и та. А тепереш-

него вѣкъ икшо гориин Хрѣане, и на івнїтъ ветайтъ на

Мѧтвѣ не хоѹтъ. Дѣвніихъ вѣкъ въ Хрѣане скоро

получали звонъ, зѣздъ витавали и ишли до Чркви; а

теперъ мишго єстъ таїи что пачи до полночи але

до свѣта, пилки смотратъ на звонки въ кѣртухъ

ш мѧтвание, а не же вѣдѣніи дзвѣновъ до Чркви

призвѣвальч. мишго єстъ таїи которыи пилки им

пытаяютъ при кѣртухъ вѣдѣніи, что таїи вѣкъ

а не же ли что сѧ въ Чркви свѣтѣ. Чогѡ дѣвніихъ вѣкъ

Хрѣане витавали вѣдѣнія, для тога таїи ѿправиенія

и небес

и не бесчестенъ. сълонъ Мѣтви вѣдомы бывалы.

Лучъ тѣлкоожа сима Мѣтви тѣкъ не вѣщена до грѣхъвъ, и скотіжъ карана заніхъ, рѣзные оуправленіа и не бесчестенъ въ ѿчѣса ѿгнелетъ не тѣлко, але и Погрѣ до Мѣтви приданыи; бш мѣнитъ Абгустинъ: Бѣсъ постъ жаденъ не свѣтлаяна дѣвола. Еслѣ и кто по Христу, икона Постъкождыи ѿ Чрѣви Сѣронъ постъановленыи, можетъ ѿбыихъ Хѣыхъ до на оужити слѣ:

Бѣсъ мене неможете творити и ичесо же. хочешъ члвѣче Іѡаннъ.

Мѣсерный быти члвѣмъ до набоженія постъ; хочешъ быти лѣскими до поклоновъ постъ. хочешъ заходить въелѣ вшелѣкѣ добродѣтели постъ. бш и кто постъ ѿсемъ рѣнѣи постѣамъ и напоѣми оугодеи тѣоритъ, таюовъ Еслѣ въелѣ икѣи добредѣтели маєти, таиги ѿныи, и для тогѡ на перестерѣгасѧ. Цѣбелъ Стѣй, мѣвачи: Плѣти оугодеи не творите въ тохъ, що таюовъ зъ Писмѣ и стѣо ѿблѣніемъ прѣладо.

Иавходоншоръ Чаръ Иавгулоскій, хотѧчи ѿрѣмъ зеврити, мѹри єги розбѣгти, и дшмѣ въ ѿнѣмъ попалити; выгналъ зъ вонікомъ по ѿнии, Гегмана ѿгѡш Иавзардана, чрезъ котоюгѡ, вѣдаугъ Златоустаго стѣшъ, Толкѣтии Кнацъ Квѣренсий; таига мѣнитъ Писаніе: Прѣнде Иавзарданъ ѿхнмахнъ рабъ Чаръ Иавгулоскаго въ ѿрѣмъ, и зижже Храмъ Гднь, и домъ Чаревъ, и вѣдомы ѿрѣмъ, и вѣдомы ѿрѣмъ вѣнѣкѣ сожжѣ, и стѣни ѿрѣмъ обкrestъ раскшпа.

Тѣже ѿвѣжмо, и кто зеврилъ ѿрѣмъ и кто мѹри и дшмѣ ѿнѣмъ, и пленѣровѣчи и кто зъ снамъ Самеоншъ, и и кто зъ Страшныхъ Голїадовѣчи и кто зъ ѿвѣжныхъ Гересблѣшвъ? иѣтъ. а икѣожъ Иавзарданъ, то єстъ, Квѣаръ. чрезъ що давалъ знати, иже иѣчоюшъ неможе быти снадѣнѣшогѡ бѣзъ, котоюгѡ фѣбронъ быіль Иавходоншоръ Чаръ, до зеврѣнѣ дши нашии, и допѣтошина домшвъ єнъ, добродѣтели, икона оугодеи плѣти; таига мѣнитъ Григорій Стѣй: Чирѣ чрезъ мѹри ѿрѣмъ иѣчоюшъ Писаніе вѣражасѧ, Еслѣ недобродѣтели дшебныи? але що чрезъ Кнацъ Квѣренсогѡ

Галактион
и аввакум
Софро царъ
Приказчик
Ангелъ
Свѣтии
Джимса
и архиданъ
Царъ разоръ
Квѣренсогѡ
и вѣрѣлъ
и вѣдомы
то ѿнѣи

значітіл, єслі не чрібо, которомъ бардо піллю ѿ
Кхаробъ ѿгдіє сибаєтъ? Міжъ теды Кнаць Кхар-
объ, то єштъ Кхумнєтъ цареїї розбланілъ; але мі-
заналі, же ды постомъ н воздерланіемъ чріба не-
оумерщвламъ, добродѣтельнъ праїтнъ. Інанішомъ
мѣсцъ тоїже бутиль; ды шежиретъ, н панетъ
владѣтель, чго лиде зпраценъ белкому набылъ, тое
праїтъ, але чрібо постомъ, н воздерланіемъ не
сибаєтъ стїнено, ѿразъ вінъ добродѣтельнъ опадаї.
А не пылко члбечъ чрезъ ѿгдіє плоти добродѣтельнъ
праїтъ, але тежъ н вікѣти діавласкіе розниухъ
грѣховъ впадаєтъ. н для того мобнъ Падевъ Стїнъ:
Дхомъ ходите, н похочти плотикъ несовершайте.

М.
що такою покачуетъ причен. Смоکвичка пнитан-
чалася Смоکвами алеши Фиіобами ѿбошами пнтица,
оїндрѣла влбечъ Дробдъ, который тамъ подійсой
лосіє сухіє н горкіє ѿбрыбастъ йгоки; н риска до него:
длячого ты въ бездорожной тої пустынн мучнеш-
тыми сухими н горкими йгодами н ѿдуїся ты за-
мною, въ краї жинибншыи, где бодемъ єстн смоکви
то єштъ Фііи ѿбоши Солокіе, н бардо смачнше. дай
на мобнти Дробдъ, н за Смоکвичкою пустынъ до
край ѿбфнтош въ Смоکви; где вже неє біль н за-
смаковаль, відмчи же Солокіу ѿбошій полно; але
ды ѿбачи приптихъ Солокіогтѣ птакъ то єштъ кѣ
васло, то вікѣти замкненое, ѿразъ понесши кріль
къ горѣ, риска: же наїн теге влако преліна Смоکв-
ичко. зоставай твіть з івони смертоніеніи
роїкошами, а ти йкомія живіль йгодами горкими
н неемачными; такъ н далѣнъ ѿнами живнтилъ бѣдъ;
воли алкаги, а ніждан вілакъ великомъ здоробъ не-
еє печенієтвѣ, при роїкошахъ ѿгдію плоти вілажчи,
зоставай; нехан єтобою наїтъ роїкошній голокогтѣ
переставайтъ тронъ, кого горкую смрить лібентъ, а мнів
лѣпшое єштъ полье н неемачное пожнбене; а ніждан
роїкошное н емачное, а небезпечное. *Віажможъ*
дхобне твои Припти, чго єштъ твою наїш: єштъ то

блесне Смоікошіка, бо зъвше рѣдася пнитати роікош-
намн сладостми потрѣбъ н напоевъ. бѣглестъ ѿна
їкъ непрѣтела, поіармъ, н напою подлого н не-
тмачногш, дша засъ по подобію Дроуда на схонъ, н
горіой пнщи, оумерщбленіа переставати можетъ.
Что же чинитъ тѣло? мануи себѣ дшь затобарна
блесгайни Сегш міра, хотетъ н мѣти затобарна,
н при івой роікошахъ слажнхъ, чистъ ей рѣнітъ: дшь,
постъ, манітви, оумерщбленіе, по твоему н горіоа
пнши. ндн замнои, та же на роікошн єштн слад-
шети приведе. съ тѣже мнішго єстъ людіи, которыи
на тое тѣло призволѧютъ, а для оугодія труду чини
наймачнѣшіе потрѣбы н напою себѣ нзбираютъ!
їкъ зѣ маль которыи бы шбачнвши єгш зарядъ, н
постерігши тѣкъ мнішго тѣла вѣтн діаболике грѣ-
ховные в провадиша людѣ, рекли: женаю Тебѣ сладонал
перелей тѣла, болю та мого хлѣба н воды оуживайти
а бѣгуніи іспніа івой бѣти, а иижеи прибои роіко-
шахъ в пати в сѣти діаболике рѣзныхъ грѣховъ.

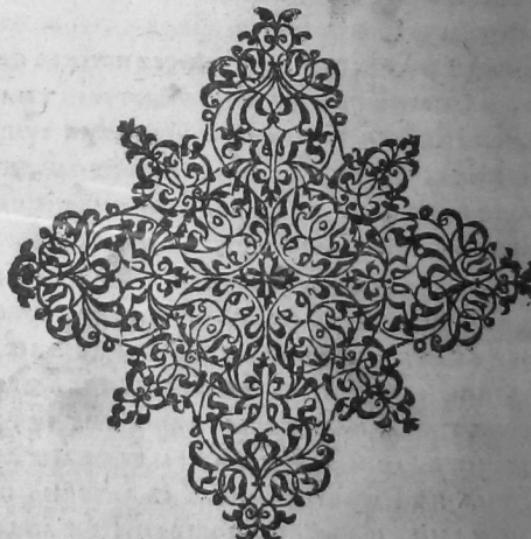
Что же ткнется родъ, рѣзныхъ караніи по позлаемъ
загрѣхн, н тои щѣлка нзгомнти постъ, але тѣже
небез манітви. тѣкъ мнішго албовѣ пренамн людѣ,
в розмайтаихъ оутрапіеняхъ н небезпечненствахъ зо-
страваляш, тѣкъ мнішго нхъ щѣлка н непрѣтеленъ билогоні-
иахъ; вѣи неніачн щѣлка тѣи щдалли оутрапіеня
н небезпечніа, тѣлкш мѣтвон н постомъ, вѣдлючи
ке тѣкъ а ии вони бѣз ѿржія, а ии ѿржіе бѣ вониа,
по тѣ значногш доказати можетъ: такъ а ии мѣтва
н постъ, а ии по тѣ манітви сѣль мѣти можетъ.

Залогъ
наг: 5.
Мѣ:

Але съ ліотѣ! тѣкъ до посту таіс н до мѣтви бѣзъ
еутрапіи ѿржіиа н ленивымн. досмитъ сѧ спради,
а вѣ в щоденныи оутрапіенъ н небезпечніа зостаемъ,
гдѣ Чркшвъ Сѣлак на съ на познаніе тѣхъ оутрапіеній
н небезпечнствъ, до посту мѣтви вѣдливъ, мовачи:
Бератѣти къ Гдѣ Крк вѣшемъ съ алчесю, н съ пла-
емъ, н съ жаленъ, н гѣкте: посади Гдѣ людіи івой
недлажъ чисти івой на оукорицн; то мы тѣкъ сѧ

СЛОВО НА НАЧАЛІ ПО СОШЕСІ: ДѢЛІ.

Зоєтләемъ неподвижны, неуважающи того, же іеї рѣдъ
неніходитъ токмо мѣшкую и поето. Пріишъ егли
зычимъ иеговъ тогѡ, абы ѿ наставліи въ рѣдъ никѹшиинъ
до грѣховъ, икъ рѣдъ караній загрѣхъ разлитиахъ,
прѣзъ быянъ исгнаніе; преглавлімъ до Года матви ишн
чи пыле и искуверные; заходовимъ поеты ѿ Царкви спбон
оуетановленые, и икш члвѣкъ тои вспомниаемыи
въ Егли ииѣшнемъ хотяунъ абы ѿ сина егѡ на нѣмъ
ицѧ бѣсѣнѹщаго иисгнанъ былъ екіе, оупадаєтъ
наколѣна пре Христомъ и мобніца: Гднъ, помѣлъ
сина моегѡ; та и ми хотяунъ быти ѿ никѹшиинъ
бѣсѣнѹкъ и ѿ караній рѣзныхъ болными,
оупадаімъ наколѣна на матвѣ з поето
зложеной, амобніи: Гднъ, помѣлъ мы,
иикш влкъ спраждемъ. А онъ иикш
Ф҃їшедрштамъ, и Бѣз вспкія
оупѣхъ рече: дамъ вѣмъ
матвь, и помѣлъ вѣръ,
аминъ.

что упомянутое в книге есть то же самое, что и в Евангелии.

ІПД.

НЕ А ПОСОШ
А МА ЭЛОЗ.

СЛОВО// НА НЕДЕЛЮ ІІ.

ПО СОШЕСТВІЙ СТАГФА ДХА.

АБЕ АВКАБЫЙ, БЕ ДОЛГЪ ОНЪ ШПУТИХЪ ТІЕВЪ,
ТОНЕЖЕ МОЛИ МЛ ЄІНІ; НЕПОДОЕАШЕЛІ Н ТІЕВЪ
ТОМНАШБАТН КЛЕБРѢТА ЕВОЕГШ, ЙКШЖЕ НЛДЪ

ТА ПОМИЛОВАХЪ?

Ішша єсть Хбогдора б альбіа, ѿ спгш Евгліста Матфія в Глвтві пі.
НАПІЧАННЯ .

21

САНІ ГДЕ ТАКСЪ ПІСЧІЧНЕ НЕПОЛНАЮТЬСЯ
ОВИ СЛОВА; БЛЖІННІ МЛВАМ ІКШ ТЫН
ПОМИЛОВАНИ БДАТЬСЯ. Н, НЕГОТВОРШЕМУ
МЛТНІ, НЕСТЬ МЛТНІ; ІКШ В ЕУГЛІН НІЧ-
НЕМЪ, СЛВХАЧУ ПРАВОСЛАВНІЙ. ЗАІЧЛЗ
ЧАРЬ ЄДИНЪ, З РОБНЫХЪ ПАІСТВА ЕВОЕГШ
РНХОДШВЗ, СЛВГЪ ЕВОИХЪ, КОГОТВІН МЛЕТНОІТИ ЄГШ
ЕВОЕМЪ МЧЛІ ДОЗОРІ. СЛВХАТИ АЛЧБИ; ІКШ МНІФШ

МЛ: є.
ІЛКОБ.

ЧАРЬ ЄДИНЪ, З РОБНЫХЪ ПАІСТВА ЕВОЕГШ
РНХОДШВЗ, СЛВГЪ ЕВОИХЪ, КОГОТВІН МЛЕТНОІТИ ЄГШ
ЕВОЕМЪ МЧЛІ ДОЗОРІ. СЛВХАТИ АЛЧБИ; ІКШ МНІФШ

до ика́ре єгѡ прими́шна, икъ мнѡши на дво єгѡ ви́ложна, икъ мнѡши на посполитое добрѡ, ѿбені́хла; али приведѣ до негѡ єдиногѡ слѹгѣ, кото́рый ємѣ вѣдлагъ реестровъ ененъ зоста́ль десѧтисячей талантишъ, икѡ пнїшетъ Маде́н Ст҃пн: начиншоже ємѣ стажати, понведаша ємѣ єдинагѡ должника тмою талантъ. Правда, либо же на негѡ той Чарѣ быль и оурадзилъ, гдѣ [ви́дажи же нема́етъ чи] должногѡ ємѣ заплатити,] кажетъ нестыкочигѡ наебку в домъ івоимъ мѣль в цѣли; але на́вѣтъ самогѡ єго, женѣ и дѣти продати, а должное заплатити. Икъ той же Маде́н Ст҃пн пнїшетъ: Нема́вшже ємѣ воз дѣти, повелѣ и Гдѣ єгѡ продати, и женѣ єгѡ и чада, и всѧ єлика и мѣжаше, и ѿдѣти. але скоро же онъ рабъ оупокорилъ пре Гподиномъ икоину, и ѿпашн до ногъ єгѡ, риклъ: Гн, потерпн на миѣ, и вѣтъ вода. аже зарадъ таикъ великое мѣдїе и негѡ ѿдержалъ, икъ ємѣ и оурадзилъ івоинъ, кото́рый до негѡ мѣль ѿпуштилъ, и симъ венъ даровали, вѣдлагъ Слѡвъ єгѹскїй: Мѣрдовавже Гдѣ ѿ рабѣ томъ, прошти єго и долга ѿпости ємѣ. Что же чинитъ слѹгѣ онъ? скорош вѣшолъ з дома Гподина івоигѡ, а на трафиалъ на єдину Сподговарнша івоигѡ, кото́рый ємѣ Ст҃пн пнїладен таикъ быль в ененъ, запомни́кши мѣрдїю Гподина івоигѡ на егѡмъ ѿсацаногѡ, таикъ ѿгрѣтнамъ и ѿснмъ товарншови івоемъ спаинтъ, аже тирикш єгѡ мордуетъ, мовачи: Сдѣлъ ми и мѣже ми єнъ долженъ. прошти єгѡ егѹдини товарншъ Сплатемъ, до ногъ ѿпадаетъ, али ємѣ мало подѣлъ: Потерпн на миѣ, и вѣтъ водаши. не хощетъ и малъ подѣти, и обшемъ чечиничи на нигѡ и Гподину івоемъ ікарн, сѧ искъ на нимъ ѿдѣ ви́конавлѣтъ, довољенъ єгѡ таикъ, аже бы га вѣ ви́мъ ємѣ оу́нѣти. Чть видажи дроги Сподговарнши икъ, ѿнесли тое до Чарѣ и Гподину івоигѡ, аже Чарѣ Заволакши до егѡи оногѡ неудѣнника нема́рдногѡ з подиви́немъ и обнитъ: Рабе люкави, вѣ долга онъ ѿпостихъ тирикъ, понеже молнилъ ма енъ.

неподобаше ли и тиевъ помлодати къ леврѣта съ бѣгомъ.
ико же и азъ та помлода.

Же венъ люде въ цркви стѣонъ рабамъ съть кѣнми,
але не венъ ємъ съть цѣнами, бѣрнами и землянными.
Что же дхобне значитъ чрезъ раба должного десната
плаканіе Годину събомъ. и школъ таікъ великии долги
плакеніи быти можетъ, и то мъ сіе слободъ будетъ.

Икъ на дворѣ Чаренъ земниихъ, мнаго є слогъ
чтвъ и мъ сложатъ, чтвъ зъ пожитковъ ихъ
Чареныхъ житъ; але же бы и мъ вѣрне и землян-
бе сложили, таікъ немнаго, слухачъ Правосъ:

И мѣло мѣло на дворѣ ебо Фарасъ Чаръ бгунецкій Богданъ.
Слагъ чи мѣло приставнікъ и до зорци и апако єдніи
Соенфъ, на вѣхъ ємъ шкала газалъ вѣрнѣши и землянши,
иоли на седму лѣтъ гладъ, чрезъ съюи промыслъ
оучишиль великии запасъ боеярании звожа. чи мѣло
прѣзъ мѣло слагъ на погонъ съюимъ; и єдніи
Мардохеи на ииниихъ вѣрнѣши и землянвшимъ
ємъ покадалъ; ешь гдѣ двѣ погоеи ходили Чарѣ
злении; єдніи Мардохеи чрезъ бедиръ штерегахъ
Чарѣ, икъ мобицъ Писаміе: Шикорблена быша двѣ Едини
беніи, икъ прѣпочтіи бысть Мардохеи, икакъ
иубіти прѣзъ земли Чарѣ, и възбѣстіша гово Мардо-
хею, икака бедиръ, онаже побѣда Чарѣ иже на-
звѣтии. таікъ на дворѣ Чарѣ Чремъ и Гда Гдемъ,
и въ цркви стѣонъ, мнаго єстъ слогъ что ємъ сложъ,
что єгъ ласъ, въ Тайнахъ стыхъ, икъ дорожныхъ
доходовъ оживаю; але чтоби ємъ вѣрне и землянбе
сложили, таікъ въздо мѣло. ижъ шинихъ истины,
икъ мнаго итъ землии, мѣложе и землии.

Если оубажимъ преложишии, таікъ дхобного
икъ и мирикогъ станицъ, а запишемъ, что съть на
корѣ хрѣбѣ? пивне коядніи донегъ зъ фалмѣстону
иитъ: азъ рабъ твои. Ветамъ мирикомъ, нехай Улѣма
ито бѣдѣ Монахон, нехай Кїземъ, нехай Власченіи
великими честеми обграженъ. въ станицѣ дхобномъ,
нехай итъ бѣдетъ прѣзъ землии наѣвшимъ, лиевъ

Иишиимъ иишиимъ же кольвекъ сиеннишначалиникомъ, кождий зтыкъ таикъ высокихъ ииниевъ на дворе цркви иеногаш, цркви и гдѣ гдемъ хь, что ештъ, если не слагонъ таикъ моя Стый апостолъ павелъ: быводи на гъ слаждителю быти новомъ завету. Чимъ быль Соломонъ на свѣтѣ если не Монахонъ а въглаждѣ бѣа Створитела своею зналъся быти слагонъ, моя мнъ: не ширинъ мене шотровъ твоихъ, икш азъ быши габъ твой, и смина рабъ твоіа. Исейифъ на дворе Фарасона, Мардохея на дворе артасиоза, Мойки на линдомъ жидовскѣ были Кижими и властелины ми досыть великиими а въглаждѣ бѣа чѣо были слагамъ, таикъ ижъ кождий зи иихъ до него зи чаретъ въщимъ прѣкомъ дѣдомъ решнъ моягъ: Принцъ на земи израилъ и надѣла твоѧ. въстаниѣ ахобно ааронъ, банацъ, симшинъ сиѣ юнинъ, и иишиинъ были наименшими ахиримъ, а въглаждѣ бѣа чѣо были, если не слагамъ моя вѣтъ алевитъ таикъ: мы слаждимъ Гѣви, сиѣ еш ештъ бѣа ишъ. Акоторинъ бы то были бѣрнами и зиулибими слагами бѣиинми? Иле до вѣстѣ мѣркогаш, тайн что, вѣри и вѣстѣ бѣиен боронатъ, вѣски фундампта, справедливости постепенности, людѣй субшгихъ крѣдити ведопущанти. въстаниѣ за ахобно, слага вѣрнаги зиулибии бѣиинъ то ештъ которми повѣрение иегвѣ ѿвца пасе, посѣщенци не иажди но болено, и по бѣиинже не прѣѣмимъ прибытии, но ииердинш, ии икш шеладающи приуту, ии ѿбразѣ былѣ стадъ, которми согрѣшающи ииправлѣи и шелчалѣ, да и прочиен истрѣи ииб; которми бѣоржѣ бѣоголови, гори ии терпн, худи иутѣшалѣ, гдѣж прибѣшаетъ Странѣ хѣимъ, радищел; которми вълкѣвости, ии щодробленности наслѣдстви хѣ спистелъ, памятанчи на слова апостоли: бѣти, бывайти подражателе бѣи, икоже чада возлюбленнамъ, и ходите въ любви, икш же ии хѣ возлюбнѣ на гъ, и предѣла ештъ иегвѣ заны, приношеніе и жертвъ бѣи, въ вѣни бѣогодчанія. Мѣстъ и то таикъ з преложеніихъ, икш ии мѣншими

ПОВЕРНІМ СЕ ІСІЕ ТАЛАНТІ Ш БГА ПРЕМРОСТЬ, А НЕДЛЖНІ
БЫТЬ ЕЙ КУНАЧЕНІИ НЕЗМІСТИНУХ ЛЮДЕЙ, КУПРОПОВІ-
ДАНІ СЛОБА БІЖГО, КУ НАКАДАНИЮ БРАТІЙ, КУ ПОПЧІШІІ
СМОТРИХД СЛУГА ЕСТА БІЖІН, АЛЕ ЕМД НЕВЕРНІЙ НІ-
ЧИЧЛІВІЙ. МАЕТ ІСІУ ЗДОРОВЕ НІАЛУ, А НЕДЖНІВАЕТЪ
ОНІХ КУ НАЕМІТІ СЕ ІСІЕ СПНІІ, АЛЕ ШЕОРОЧАІТЪ КУ
ДЛЖНІІ РІКОШЕЙ, КУ ПРОНОВАНІ, КУ ВАПОНІННІ ГРЕХІІ;
ПРАВДАТЬ СЛУГОМ ЕСТА БІЖІМУ, ВЗГЛАДОМЪ ТОГУ
ІЖА НА ДВОРІ ЕГУ КІСКО, В ЦРКВІ СТОЙ ЗНАНДВЕТСЯ,
Н ХРІГІАННІО НАЦІВАЕТСЯ, АЛЕ БГУ НЕВЕРНІМ НІ НЕЗМІ-
ЧЛІВІМЪ; БО ТАЛАНТІ КОТОРВІН БЕРЕТЬ Ш ГДІНА СВОЕ
ПОГОБЛІМЕТ, А ПОЖНКУ З НІХУ ЖАДНОГШ ГДІНУ СВОЕМУ
НЕЧІНІТЬ, КОТОРВІН Е СПІСІНІЕ ДШИ. МОБНІТЪ КОВІМЪ
ПІДГРУ СТАЙ Ш СЛУГА ВЕРНІ ГДЕВН СВОІМУ ХРІТУ БГУ:
ЕГОЖ НЕВІДЬВШЕ ЛІБНІТЕ, Н ЕГУЖЕ НІЗРАЩЕ НІЕ, ВЕРУ-
ЩЕ ЖЕ, [ТУ ЕСТА ВЕРНІ НІЗЧЛІВЕ ЕМД СЛУЖАЧН,] ВО-
АДВЕТСЯ РАДОСТЬ НЕ НІЗГЛАГОЛАННОН Н ПРОГЛАВЛІОН,
ТДНМ АЦІЕ КОНЧНІ ВЕРЫ ВАШЕА, СПІСІНІЕ ДША.

НЕСЛАВ ВЕРНІМ В ЄУЛІН НІЧШНІМ ВЕПОНЕННІІ СЛУГА,
С ОТОРВІ НЕ ПАМАЛТАНЧИ НАЛАІСУ ГДІНА СВОЕГУ, ЖЕ
ЕЕШ В ДВОРІ СВОЕМЪ СУЧНІІ ФРДННІКОМъ, ЖЕ ЕМД ТА
И НОГШ ПОВЕРНІВ ДОРГ СВОНХУ, ТАКЪ НЕВЕРНЕ НІ ЦИЧУ-
ІМЕ ШЕХОДНІВ СА З ГДІНОМУ СВОНМУ; ІЖА ЧТУШ БЫ
КАГОРОЖАЧИ НАЛАІСУ ГДІНУ СВОЕМУ, МЕЛІВ ЕМД З ТАКЪ
И НОГНХУ ПРИХОДОВ ЗНАЧНУЮ ЕМД ДО ИКАРУ ДАПН; ТУШ
ЕЦІ ДІЛТЪ ТМІСАЧЕЙ ТАЛАНТІВ ЗАДОЛЖНІЛА ОНОМУ,
ІСІУ ПІШІ МАДНІ СТГНІ: НАЧІНШД ЖЕ ЕМД СТГЛІНІА,
РНДЕДОША ЕМД ЕДННAGW ДОЛЖНІКА ТМОН ТАЛАНТІ.
ТУШ БАІА ЧРЕЗЪ ТОГУ СЛУГЗ, КОТОРВІН ЗОСТАЛЪ ВНІ
ДІННУ СВОЕМУ ДЕІЛТЪ ТМІСАЧУ ТАЛАНТОВ, ЗНАЧНЛО
ОЖДИЙ ЧЛВКГ, КОТОРЫЙ ВЕЛІКНІМЪ МІСІМЪ СМЕРГЕНН
ГЕХОМА ІСІЕ ШЕОБАЗУЕТ; НА ПРІКЛАДВ: ВЛАДЕТЬ КТУШ
НЕЧІНІГОПД ТЕЛЕІННЮ, В ЗАБОНЕГДО, ВЕРЫ ШІГСПНІ,
АДРЕТЬ ЧТУШ ІУКОГШ; НЕХАЙ ВЕДЛЕТЬ ЖЕ В ТАІСУ ВЕЛІ-
ВІИ ЗАДОЛЖАЕТСЯ ЕМД, ІЖА ЖАДНІМЪ СПОГОБОМЪ ВА
Н ЗІСЕ НІКОЛІ ВІЕПЛАГНЧИ БГУ НЕМОЖІ; ЕШ ПЕРІОН
ОТОРДЮ ЧРЕЗЪ ТАІЕ ГРЕХН СУРЖАЕТЪ, Н ТАІ ОУЙМЧНІ

ЕИ ЧЕГИ ЗАДОЛЖАЕШЬ, ЕИ МАЕШАПУ НЕКОНЧИНОГШ;
 ЗАИ Н ПЛАТГД ЗА ГАСОВАЙ ДОЛГ ДОСИ ЧИНАЧЕН, ТАКОМ
 ЕИ ПОТРЕБА, КОГОРД БЫ В СЕБЕ ЗАМЫКАЛА БАГД ЧЕНИ
 НЕКОНЧИНОН. Н ДЛЯ ТОГДА ЁЖА САМЦ ХС СПИТЕЛЬ
 ЗЕРУПИА З НЕА НА ЗЕМЛЮ АБА ЗА ГРЕБХН ИШН БРУ ФУ
 СВОЕМУ ИКШ ПЕРЮНА НЕКОНЧИНОН ГШДНОИТИ ЗАПЛАТН.
 УКАД. БЕЛГВ СЛІВВА УЛОМНИКА: ВІСОЖЖЕНИЙ ѿ ГРБЕБХН НЕ
 ВДМКАЛВ ЕСН, ПОГДА РБХН - СЕ НДБ.

СЛВГА В БУЛІН ИБІШНЕ ВІПОМНЕНАН, ИЖ НЕМОЖЕ ТА
 ВЕЛІКОН СУМІ ВІКОРД ГДИИХ ІКОЕМУ ШДАТН, ЧТОЧНННЕ
 РУВАЖМО. ОУПАДАЕФ ГДИИХ ІКОЕМУ ДОНОГЗ, ПРОІН АБИ
 ЕМД МАЛО ПОТЕРПЕЛZ, ШЕБЦВУЧ ВІЕ ШДАТН. МОВНТ
 АЛБОВЕМ ДОНЕГШ ТАКС: ГДИ, ПОТЕРПН НА МНІК Н ВІА
 ТА БОЗДАМЗ. ѿ РАБЕ АУКАВАИ! ІКШЬ МНОГШ ЛЕТЬ
 НА УРДАХВ ГДИНА СВОЕГШ ЗОСТАВАЛZ. ІКШЬ МНОГШ
 З РОСНІХ ЕГШ МАЕГНОСТЕЙ ЕРАЛZ ДОХОДОВ! ЗАПОБОН
 ВІЕ БІЛАН ПОКЛОНЫ, БИНЫ, ПЕРЕІВДЫ; ПІТШ ХОПЧАЛ
 ВІКНХ КРНВДА Н ДОЛЕЛНВОІГДІВОНХ ДОІВОЕ ДЕДЧНО
 ВЛАДЕЛННА ДОСТВАННТН, НЕ ДОПУСННЛЕС, А ЇЖ СЕБЕ
 ДОБРЕ ПРИПДАТНАВ, А МОВНШ: ГДИ, НЕМАН СЕБІ ПЕПІ
 ЧИМУ ШДАТН, ПОЖДИ МНІК Н ВІЕ ТН ШДАМЗ. ЧРІЗШВ
 СЛВХАУЧ ПРАВОСЛАВНІЙ НАЧУАЕТВ НАІЗ, ЖЕ ЛАТВОІМ
 ЕАРДО ЧАВІКZ ЖІЮТН НА СЕМУ ПРЕЛЕСТНОМ СВЕТІБ БРУ ЗА-
 ДОЛЖНІТИ МОЖЕТЬ, АЛЕ НЕГАКZ ЛАТВО МОЖЕТЬ ДОЛ
 ЕМД ШДАТН. ЛАТВО ГРБХН ПОПОЛННІТИ МОЖЕТЬ, АЛЕ
 ТРДНО ЗАНЕГШ ДОМІТЬ ОУЧННІТИ. ЛАТВО ЕАРДШ
 МОЖЕТЬ ОУПАСНІ, АЛЕ НЕГАКZ ЛАТВЕШ ПОВЕГАТН.
 ЗАДОЛЖНАС БЫЛА МАРІЯ ЕГУПЕТІСАЛ ТМОЮ ТЛАД
 БРУ, ГДИ ЕГШ ЧРЕДВ МНІШШ ЛЕТЬ ГРБХОМУ НЕЧНСТНМ
 СУРДАЛА; АЧИ ИКОРОЖ ТОЙ ДОЛГZ ЕМД ЗАПЛАТНЛА; ЧИ
 ИКОРОШ ПРИШЛА ДО ЗУГОНОН ЛАКИ ГДИНЕ ЗАЧЕТАРДЕМ
 Н СІМУ ЛЕТЬ. ЗАДОЛЖНАС БЫЛА ПЕТРZ СПІНІ ТМОЮ
 ТЛАДАНТ БРУ, ИКОЛИ ХА СПІНТЕЛJ ИБОЕГШ, ЧАСУ СТРГЕЙ
 ШВЕРГЛJ БЫЛА. АЧИ ИКОРОЖ ДОСІТЬ ОУЧННІЛZ; ЧИ ИКОРО
 ТОЙ ГРБХОВНІЙ ТЛАДАНТZ ЕМД ЗАПЛАТНЛА; НЕ ИКОРОЩ-
 ЕОХО ПОТЕРПЕЛZ ЕМД ГДИ ДАВШИ ВРЕМЯ НА ВІПЛАЧЕНЕ-
 ДА БЫ НДШІШН ВОНД ПЛАКАЛJ ГОРКШ; ЕДНАКZ ТОЙ ТА

ВЕЛИКИЙ ДОЛГЪ ОУГЛАВИЧНЕ ПЛАЧУЧИ, АЖЪ ЧРЕЗЪ ЕМЕРТЬ
 МЧИНЧЕНІЮ ВЫПЛАТНЬ; КОТОРЫМЪ ВЫПЛАТА НЕ ЗЕГШ
 ТЫЛКЕШ САМОГШ ДѢЛЪ, АЛЕ З СОБЕРШЕНІСТВА ЗАЛЕВГЪ КА
 СПТЕЛА, ІКШ ПЕРЕОНІ МЛЕСТАТЧ НЕКОНЧЕНОГШ, ПРЕД
 БГОМЪ ОЦЕМЪ ВАЖНОН ЗОГТАЛА. СО РАБЕ ЛУКАВЫИ!
 ЕСЛИ НЕМАЕШЪ НИ ЧОГШ В ДОМЪ СВОЕМЪ, ЕСЛИ ВСЕ ОУПРА-
 ТНЛЬ, ШКОЛЬ ЖЕ ВА СПОДѢВАЕШЪ, ТАКЪ ВЕЛИКИЙ ДОЛГЪ
 ЗАПЛАТНТИ ЧРЕВИ ГДННІ СВОЕМЪ, ЖЕ МОВИШъ: ГИ, ПО
 ТЕРПН НА МИКІ И ВСІ ТИ ВОДАМЪ? ЗНАЕШЪ ЖЕ ТЕПЕРЬ
 АИДЕ НЕПАСІН АБЫ В ПОТРІБЕ ІКСОН ЧЛВѢКА РАТОВАТИ
 МІЛН; ЧЛВѢКА ОУБОГІЙ ГДЫ ПРОСИ ПРИАТЕЛА, АБЫ ЕМЪ
 НАХЛБІЕ ПОД҃ЧАЛНМЪ СПЮЕСОМЪ ДАЛА ІКСЮ КОПІ
 ГРОШЕЙ, ТО НЕПОД҃ЧАЕШЪ, Н ОВШЕМЪ З ФВКОМЪ ЕГШ ѿ
 СЕБІ ШПРАВДЕТЬ; А ТЕСІ ЖЕБІ ТАКІЕ МНШГШ ІСГШ СУМІ,
 ТАШДАНЕ ГДННІ СВОЕМЪ ДОЛГЪ ПОЗМЧИ, НЕ СПОДѢВАЕМЪ.
 ПОЗМЧАЛЬ ЭДНОГШ РАДЪ ЧЛВѢКА ЕУЛІКІЙ ОУПРІАТЕЛА
 СВОІГШ, ДЛЯ ПРИХОДУ ГОСІА ТРОХЪ БОХОНІСВГА ХЛБЕА,
 МОВАЧИ: ДРУЖЕ, ДЛЖЬ МИ В ЗАИМІ ТРИ ХЛБЕЫ, ПОНІЖЕ Л8:6.
 ДРУГЪ ПРІНДЕ СПОТН КЪ МНІЕ, И НЕИМАМЪ ЧЕСУ ПРЕЛО-
 ЖНТИ ЕМЪ. ЧИ ПОЗМЧАЖЕ ЕМЪ ЗАРАДЪ? БЫНАМННІ;
 АЛЕ АЖЪ ЕМІСЯ ДОБРЕ НАПРІЕРНЛЬ, ТОЖЪ ЗАЛЕВІУ, А И
 ТО З ПРИМОВІСОМЪ, ІКШ ПНШЕРГ ЛУКА СПЛНІЙ: Но ЗАЕЧ-
 ОЧҮІТВШ ЕГШ, ВОГТАВЪ, ДАСТЬ ЕМЪ ЕЛІКА ТРЕВІЕШЪ.
 ВЕЛИКІЙ ЧЛВѢКА ЗАЛЕВШ ОУПРОСІНЪ ОУПРІАТЕЛА СВОІГШ
 ТОЕ, ИЖА ЕМЪ ТРОХЪ БОХОНІСВХ ХЛБЕА ЗАЛЕВО ПОЗМЧИ;
 ИКОЖЪ ТА МАЕШЪ ОУЧОЖОГШ ОУПРОСІНІЙ ТОЕ, АБЫ ТЕСІ
 ТАКІЕ ВЕЛИКОМЪ ЗАРАТОВА СВОМОНЕ НАКОГОГА СПОДѢВАЕШ-
 КЕ БЕСПІЧНЕ МОВИШЪ: ГДНН, ПОТЕРПН НА МНІЕ, И ВСІ ТИ
 ЮЗДАМЪ ПОДОБНШ ШПОВѢДАЕШЪ, ЖЕ НА ПРИАТЕЛЕЙ Іш: 41.
 КОТОРНХЪ МАН ДОБРЫХЪ, Н БАРДШ БОГАТЫХЪ ДО КОТО-
 РИХЪ ПРИШЕШН РЕКД, ЗІСВОМЪ: ПОМЛДИТЕ МЛ, ПОМЛД Л8:5.
 ТЕ МЛ СО ДРУГІ! А ОНН НЕПОЛНІТЬ СЛОВА ГДНН: БЛГШ
 ГВОРІТЕ Н ВДЛІМЪ ДЛБАЙТЕ, (НЕГОЕМШ ДРУГОМЪ Ш
 ОТОРВИХЪ ЧАЕСТЕ ВОСПРІЛН), Но Н ВРАГІВМЪ ННЧЕСWЖЕ
 АГІЩЕ, Н БДДЕТВ МБДА ВАША МНШГА, Н БДДЕТЕ СНШВЕ
 КІШНАГШ. ТАКНХЪ СНАТЬ ПРИАТЕЛЕЙ ИСОШ ВЕПОНІКЛЪ
 ИЕЗ ТОИ, АЖЕ ЕМЪ ЧЛРВ ЗАРАДЪ МАРДЕ ИВОЕ ПОКАДЧЕТЪ.

и́ долгъ вѣ́ для зáчиныхъ є́гѡ прїятелей шпѹшаетъ
бѣ́дѹти півнімъ тогѡ, же хотѧн є́мъ тои Рѣбъ лѹка-
выи, та́къ велико дольгъ нѣ́коти, не вѣ́плати з івонихъ
добра, є́дна прїятелей є́гѡ та́къ зáчины и́ боягати
хотѧн по чарти щдаючи, могѹтъ є́мъ дойти оѹчнинити.

СлѹхачуПравославнии, та́кихъ Словъ и́ споюеъ по
лѹкаўни Рѣбъ оѹжн до Годиини івоігѡ, хотѧн мѣтн
долгъ ла́тво шпѹшени; та́кихъ словъ и́ споюеъ, ко-
жай грѣшии чѣвкъ може оѹжнити до Гда Бга івоіго,
который за пополнение грѣхн и́упомнинаетъ ѿ нерш
та́кѡ за долгъ и́важн дойти оѹчнинея. немогѹти албо-
вѣ́мъ чѣвкъ грѣшии з івонихъ доста́тиковъ, то є,
з циоитъ івонихъ, и́з добрахъ оѹчнинковъ є́мъ запла-
тити; не хай є́мъ пресладаєтъ, зáчинои и́ боягати,
Маки івоіи Цркви Ст҃он, не хай є́мъ пресладаєтъ зá-
чиғи неспыдающаго иарнцати на ів братіамъ, Хртъ
Ст҃онъ, не хай є́мъ пресладаєтъ подвиги Ст҃онихъ всіхъ,
и́ мовитъ: Бже мѣрднай! постреғишъ ѿ мене грѣника,
вшегчнника, забоици, драпежци, обжирци, пани-
цы, приворицы, абымъ тиже долгъ тмои талатъ
заплатилъ; а и́ згода немаи чимъ. є́лимъ что мѣ-
малш ѿбозгва, циоитъ та́кихъ и́ добрыхъ оѹчнинковъ,
и́ тои вѣ́ чрезъ недѣлѧш мои и́ розрѣтностъ оѹтѣти.
Отоожъ покорне тиже прошъ Гда и́ Створите мое,
пострѣни на миже и́ вѣ́ли ти вобдамъ. зажи та́кобош
испогобъ, ѿдамъ до Маки мои а и́ облененіи твоіи
Цркви Ст҃он, в которой оѹфай, же ми оѹснити з ікарѣ
івоігѡ чимъ бы могда та́къ величую є́мъ званиемъ
тиже Гдінъ моемъ, вѣ́платити. Наперѣ оѹснити миже
заслугъ ко ханогѡ Сий твоігѡ, з которой, и́шь на-
дорожшіи кленіи, Ст҃онъ и́ Кровъ є́гѡ Пренайдо-
рожшю, на дойти оѹчнинея з агрѣхн мони ѿзмъ. ѿзмъ
за путь дорогихъ нешшацоваи Каменіи, Путь Ган
є́гѡ, ѿзмъ Кртъ, ѿзмъ Гвозди, ѿзмъ Троєстъ, ѿзмъ
Гвозди же поснду же не ѿзмъ тиже ѿзмъ
та́къ дорогихъ рѣчей, которые івоіи цѣнои и́ вагон
вѣ́ долгъ мони перевишишанитъ. Приниже тиже є́гѡ

Стоглавость, за мой нечестивость, его посрамление, за
 мой чужородь, егоже недобрость, за мой злодейство, за мои
 гневы, егоже кротость, за мой гордость, егоже смиреніе,
 за мой лживътвъ, егоже правды, за мое обладкіе
 и пакіш, егоже благъ и жаждъ. а также если въ нёмъ
 не могъ твоимъ величествомъ доказать долгъ, то въ иерархъ
 апостолъ Матвей мой Чркви, възвѣши Крестные заслуги
 Святой твоимъ, обличающа Христъ, щадѧщъ тибѣ. надѣю
 възыянія ми, єще въ богоугодіи твоемъ не ярбъ, заславъ
 Пречистѣніи Дѣнцы Маріи Матвей Святой твоимъ, также
 и иныхъ стихъ; и въдѣлъ тибѣ афедокати Абстѣвъ
 въ Мѣркметвомъ Пречистомъ Матвей егоже Маріи, озлауги
 Агглии, въѣръ Прѣкшъ, надѣнъ Палѣархъ, либо Апѣль,
 Статунасть Мѣмнисъ, праць Исповѣдника, озгро-
 кибота Пурпеника, Чистота Дѣла, Погожность
 пріевъ, заславъ всіхъ стихъ, и озныни грѣхн
 сонъ тибѣ въдѣлъ выплати. въдлемъ Гдѣ Творче
 ба и земли, же земли Чркви, Матвѣя наша, насть
 иешныхъ не ратобала тиѣмъ искрѣбомъ івонімъ, а не
 гничала. наимъ что разъ оноғш на выплатъ таїкъ
 ликоғш долъ грѣховногъ; заліте, анибѣи Петръ Ішакъ
 вършнія тибѣ въ Апѣльши, съ Паскыре Чркви, ани Галакъ.
 Авелъ Гонитель Чркви, авелъ си озтелемъ вѣкъ івѣтъ, А: въ
 и Маріоправца пренѣтвай, авелъ си до першени лаикъ
 іцивіконъ, ани Маріара въ Чркви въмшоъ си оправда, А: въ
 и Марій ивиогрѣшній, и зберінній авелъ бы за Апѣла
 бѣлністъ, ани Захій получна бы Спіїе дому івріемъ, А: въ
 и рабоиній, озлішъ бы: днѣ изъ мнонъ въдешнъ въранъ,
 и въ Маріи Магалінѣ річено бы: ѿпушава прѣінъ єлъ
 ивѣнъ, ишевъ дозиенъ мншго, ани Хананіка бы озслы-
 шъ: съ жею! вѣлѣ въѣръ, въдни тибѣ иже хощешъ,
 то тѣды искрѣ Чркви наї, маючи надѣнъ кѣднъ въ нѣ,
 ижеи възпітие тибѣ Премѣрднай Чркви Неба и земли, ѿ
 дѣжнечасъ, на досыѣ вѣннѣи загрѣхъ івонъ, въ иїшній
 гон пренѣтъ, мѣвакъ: Гдѣ, пасерпѣ на ми, а вѣдѣнъ вѣдѣ.
 Слѣдъ апѣль Православнай, вѣднитѣ самнъ, икъ мәемш
 и вѣлагъ и Марднагъ вѣнамъ Гдѣ Оца нашешъ

Неблагодарен, кото́рый та́къ велісіе въ Церкви своїй Стойи
скáрбы, для потре́бъ нашеи державы, же до страш-
наго Суда кóждомъ грѣшикъ на выплати́не грѣховъ
не оуменшатся. Икона́лько вѣмъ не исперплемо се́тъ
жюдло Младѣлъ Егѡ Бѣзгогѡ, такъ не исперплемо се́тъ
такъ Ска́рбы Егѡ, заслуги Сиа Егѡ и Митрии Хбонъ,
Агглшвъ и вѣхъ Стойи. З того́ то Ска́рбъ Церкви
Стойи, выплати́вши грѣшикъ Егѡ Оца, тмо́нъ
такъ грѣховныи, на то єщё оукопанъ въ Гла Оца,
кто зинихъ межи Хоры Серафимъ, Лерубимъ, Протолиа,
кто межи Хоры Господствий, Науаля, Сиа; кто
межи Хоры Владыки, Аргаггловъ, Аггловъ. што жъ
абы́смо того́ Бѣзгогѡ Ска́рбъ надоби́ти оучини́не за
грѣхъ нашеи Гда Егѡ, до смерти го́не могли оуживатъ;
ненаслѣдъимо Егѡ ликаваго рая, въ Егѡи ии ѿши
вспоми́ногѡ, виевдакуности, ии немладѣи, кото́рый
сто пѣнацей, не хотѣла товарышови́ть се́му, до
шданя на малыи чай, поте́рпѣти, але наслѣдъимо
въ младиј самаго Ега Оца ишегѡ Неблагодарен, ткъ мояи
Л8:5. сѧмъ ХС Спинтель : Кудище млади, ико же и Оца
ваша Небыи младъ Егога. Шпушаєтъ шиа на мъ тмо́нъ
Талантъ грѣховниихъ гда Егѡ з покорюи штое проши,
и ѿбѣцъемъ поправу живота нашеи, моячун: Гда,
поте́рпѣти на наше, и віа ти воздамъ. Шпушаиши жа
имъ Сто пѣнацей блажни наши доложиа ии, то є
оуряди и прибуди, шиа на задание, кото́рое въ глади
оура и криви, Кжинъ, Свѣтлалыи, ико бы Сто пѣнацей
въ глади тмо́нъ Талантъ: еш єгли мы малон ии не
шпушти Суми, то є: єгли ии малыхъ грѣховъ, оура
и криви на задание не прости́мо, то ии Оца ишъ Небыи
велісіон ии Сумы то є, велісіи ишъ грѣхъ не прости
ии: веда Слахъ Хбий; Такъ и јо моя Небыи согвори
иа. А єгли мы ликавими и ѿкаки иа до шпушения грѣхъ
иихъ, ти ии на мъ до шпушениа грѣхъ ишъ ликавими
иаки Ега Оца, кото́ромъ икоша младиому, въ млади
Сено єго и Духъ Стойи, да веда шиа чть и Слава и
поклони на вѣхъ Стойи, Амънь.

РПД.

СЛОВО БЫ НАДЕЛЮ ІІ.

ПОСОШЕСТВІЙ СТГФ ДХЯ.

Блюдоенію Чртвіє Неное члвкъ Царі, иже
вокоте и гзатнія словеси съ рабы івонімъ,

Пишасть Стбъ євангельє Матдій в Глаголі и.

Кади ХС Сптель, нащалъ фчнкъ свонъ
аси пристрофованю члвка согрѣшамъ, о
уживали и младїя, мѹжун: Аще согрѣ-
шилъ в тебѣ братъ ѿнъ, запрѣти ємъ,
и ѿнъ аще покаятиша таинствомъ, садхачъ
Православніи. Тынъ слова и наставъ Хвъ
припомнѣши себѣ Петру стайнъ, єдногѡ рѣзъ при-
чиная до него, и запыгалъ єгѡ: Кои крѣти аще
огрѣшилъ и мѧ братъ мой, и шпѹшъ ємъ до Сенъ
ратъ ли? тѣди рече до негѡ ХС: Негл҃ю тесъ до симъ
ратъ, но до симъ десѧтъ крѣти семерніцю. ико бы
иешни: искъ мнѡго рѣзъ тебѣ на днь оурѣзни братъ
вои, и жалѹни за тое пріидетъ до тебѣ и речетъ:
анас; таїкѡ рѣзъ шпѹшти ємъ. же бы тѣди не глико
тнкъвъ, але и наꙗ вісихъ наѹни в еліжнїи нашнмъ
шпѹшати грѣхн и оурѣзи, и на ѿнъмъ оуживати
младїя; длатогѡ в ѿнъи ипїешни иштавитъ на мъ
ре ѿнъ єдино Царя младїя, чинако ражною з глаголи
своими, мѹжун: Блюдоенію Чртвіє Неное члвкъ

ЛX: 5.

М4: 6.

ѢГ

Царі

Чаю, иже въх отъ Господа и Словеси изъ речи Ефими.
Искъ многѡ рѣчи въ лін и нѣшнемъ въ звѣдованіи какъ
потребенъ оуважати повѣніемъ, што не слово едѣ.

Nа передъ оуважати повѣніи немъ, же Царъ твой
который въ лін и нѣшнемъ, рахъни съзыватъ
слугъ своихъ, єго въ Спинтель, которому
насъ не пылающъ часъ смѣти, але и часъ страшна

Sвада свое, прѣвѣтъ покраїнѣ аггламъ, а всѣхъ стыдъ,
бываетъ икона слугъ своихъ, зъ спавъ на шкуре рахъни
Слугати, Слугачъ Православнай, правъ мовѣ Павелъ
Стыдъ: Кожъ насъ ѿнѣ даетъ слово Гдѣви. и пытана
и ѿнѣ не гдѣ бѣдемъ, на чомъ докра егъ, зеуетъ и
въ дворѣ егъ, то єсть въ Чрквѣ Стой, ѿборотлѣ и
на икона, чи на свою потребы ємнія въ зевѣ да хъмъ
наша наше гдѣ знайдетъ, иже бошъ пошлю на егъ по-
требъ, не жели на нашъ власнѹ, то єсть, иже болѣ
онъихъ и съ чѣти и славѣ егъ Бѣко ѿборотлѣ и
не жели и съ чѣти и Слабѣ своеи, съ дыи оуслышнимъ обѣи
Егъ Александри до себѣ слова въаги раби и вѣрнай, и
малѣ бытие вѣрнай, на многими вѣсъ постѣданъ,
внѣдѣти въ радиотъ Гдѣ свое, въ томъ тылеш ро-
ніца, же Хс Спинтель, не пылкъ зъ слугамъ, але и съ
Чаржми, Кнацамъ, и прорѣнми вѣамъ, не пылкъ зъ на-
вѣбогашнимъ, але и зъ наѣбогашнимъ, икона часъ смѣти на
исоености, такъ часъ страшногъ свое Свадъ икне
прѣвѣтъ аггламъ и всѣмъ стыдъ, бываетъ рахъно къ

Rи: 41. **M**аке. **C**ирилъ: чинитъ, икона мовнѣ Павелъ Стыдъ: быи предстѣнѣ
Свадищъ Гдѣ, пнідно го єитъ: Живѣ азъ глаголъ Гдѣ -
ико мнѣ поклоннїя вѣжко волѣни, и всѣкъ юзкѣвъ
неповѣстъ яко Бѣови. а Царъ въ лін и нѣшнемъ въ пом-
неніи зъ єднѣими тѣко слугамъ рахъно къ чинитъ.
Цѣю и Гдѣ, чѣшь ато за прыннна, же рахъно къ чинитъ
зъ слугамъ, а тайн, которому ізгъ на болши годно-
стѣда и оурѣда, чини то вони гдѣ рахъно къ? зъ Чрк-
и Гдѣ бы самъ возрѣлъ бѣракъ въ кожогъ зъ иихъ правы!
Запрады многѡ бы знаншой таикоби, межи христіаны,
которому далико бошъ не жели дівѣ гніачей Талланито,

Iсаїе. **C**ирилъ: Свадищъ Хдѣ, пнідно го єитъ: Живѣ азъ глаголъ Гдѣ -
ико мнѣ поклоннїя вѣжко волѣни, и всѣкъ юзкѣвъ
неповѣстъ яко Бѣови. а Царъ въ лін и нѣшнемъ въ пом-
неніи зъ єднѣими тѣко слугамъ рахъно къ чинитъ.
Цѣю и Гдѣ, чѣшь ато за прыннна, же рахъно къ чинитъ
зъ слугамъ, а тайн, которому ізгъ на болши годно-
стѣда и оурѣда, чини то вони гдѣ рахъно къ? зъ Чрк-
и Гдѣ бы самъ возрѣлъ бѣракъ въ кожогъ зъ иихъ правы!
Запрады многѡ бы знаншой таикоби, межи христіаны,
которому далико бошъ не жели дівѣ гніачей Талланито,

МОГАИБЫ ТЕБЯ ПОКАЗАТЬ НЕ БЫЛЫ ВИДНЫМИ; ЧЕМ ВЪЖЕ
ШИХЪ ВІТЪ ШПОЩАЕШЪ, А ЗЕЛГАМИ ФЫКШ ЕДИНЫМИ
ЗАВОДЪ МАИШЪ МІКШ ВІДНІМЪ: ТОЙ БУЛІСЕЙ ЦАРЬ НА-
ІАКЕДВІТ БОВІМЪ ЗВАЧАЛъ, МОНДРУХЪ, ИНДІСІН, А ПАНІШ
ІГО СВЕРГА, КОТОРЫИ ВЕЛІСІНХЪ ФРДНІКШ ЗУХВАЛІВА,
АРАПЕЖІГВА, НЕПРАВЕДЛІВОСТІ, ШКРУГІНІСТВА НАДЪ
ПОДАНИМИ ШИХЪ ПОЧИНЕНІЕ, А РОДМАНТВЕ ВІСТІКН
ЗНОГДІТЪ, А ПРЕДІРНАЮТЬ, А ЗМАЛІВІН ФРДНІКСАМІН А
САВГАМИ РАХВНОКСТІ ЧИНАТЬ. КОМОДА ПРИРОВНАТЬНИА
МОГДІТЪ ДО САДЛА ЦАРЯ ЖИДШВІСКОГО, КОТОРЫИ ВІЙ
СВІШТЫ НІЖНОВІГНІЕ ІМАЛХІТВОВЪ КАСАЛЬ ПОДА-
ВАТЬ, А ЦАРЯ ІХЪ САМАЕШ ЕДІКРАЛІА ШПУСТІНІ.
ТАКЖЕ АДОЦРЯ ДВІЛ, КОТОРЫИ ІМАЛХІТВОВЪ, РОЗ-
ЕШНІНІСОВЪ ВЕЛІСІХЪ ШХОРОНІЛЪ, А ЗА МАЛІВІН РОЗ-
ЕШНІНІСАМІН, КОТОРЫИ МІСТО СІКІСАН ЗАПАДНІИ БІЛД-
ГОНІТЬ, МОВЛІН: ЖЕНД ВЪ СЛІК ВОЙ А, А ПОСТІГНУТЬ.

ІДЛЯ ТОГОШ ІНАХАРІМІШ ТАТАРІ ФІЛОСОФЪ, З СВІД-
ЖАРТУ ЧИНАЛУН, ЗВЫКЛЫ БІЛІВ МОВЛІНІ: ЙЖА ПРАВА Н
ДІСРЕДЫ НУВЪ, НІТГАМЪ ПАУЧІННІМЪ ІСТЬ ПОДОБНЫЕ,
КОТОРІЕ ШЕАМЪ, А ШВАДО ЧНЕЗ ІСКЕ ПРОХОДНІТИ ПОДСВО-
ЛАДНІТЪ, А ЕДНІХЪ МІШШІКС ЛОВЛІТЪ ЧИ МАЛОЖ
ТЕПЕРЕШНІХЪ ЧАСІВЪ ТАКІХЪ СІДІН ЄІТЪ, КОТОРЫИ
САРДО БІЛКРОУНІХЪ А ВЕЛІСІНІИ ГРІХАМИ ШЕВОЛСАНАХЪ
ЛІДЕЙ БІЛНІМІН ЧИНАТЬ, А МАЛІХЪ ЗЛОЧІНЦІВЪ НА
ІМЕРТЬ ВІСАСХІТЬ? ЧИ МАЛО ТАКІЙ ІСТЬ ГРДІН, КІДЕН
А НІШНІХЪ ПРЕЛОЖЕНАХЪ, КОТОРЫИ ЗАБОНДО А ЗЛОДІЕМ
БОЛШИМЪ ПЕРЕБАЧАЮТЬ, А В ПАНЕСТВАУХЪ ІВОНІХЪ НУХ
СКАНОТЬ, А МАЛІХЪ СРОБО ЕКАРАНІТЪ, А НА ІМЕРТЬ ШЕ-
ХДАЮТЬ? ТАКІМЪ БІЛЫ А ТОЙ ЦАРЬ, КОТОРЫИ ЗА-
ГАВШИ РАХВНІГО ЧИНАТЬ З ФРДНІКСАМІН ПАНЕСТВА ЕВОЕ
ІАСДВІГ ТВІЛКО ДОМОВІХЪ НАСТУПЕТЬ, НУХЪ ЕДНІХЪ
ІАШВІСВОНІХЪ РАХВНІКС ЕЛХАЕТЬ; ВІДЛУГВ СЛОВ БУЛІСЕЙ:
Іже вісюхопріє СІЛДАТНІА ШЕЛОВЕСІН із рабів СВОІМІН.

ПОВТОРЕЗ, ОУКАЖАТЬ ПОВІННІНІМШ ВЕЛІСІВЮ ЕПІРВА
ІОСТРОПНОСТЬ ЕЛХІН ТОГО БУЛІСЕГШ, КОТОРЫИ ЦАРЮ Н
ІОПОДНІВ СВОІМЪ ЗАДОЖНІЛА БІЛЫ ТМООН ГАЛАНТ,
ГОН ІЛЕОБ'ЄМЪ МІКШ ОУСЛЫШАЛА ДІСРЕДТВ ШВАЙ, АЕБІ

пудри
інса зе
пана
Сіло
Світла
гвижки
ура мида
Согрешило
Му чито
посланих
Свободи
їшес Мерк
А ШАЕІ
Супедакон

царю давад
Согрешило
перше бережи
Воль раздой
вінків

Міскувато
и хв прощає
аудідимі
раздойниза
Домівся

Час на ток
такихъ
теперь
Судар.
Что котора
люди
проступают
сынови кашт
Презали
то сми
и М б
прощаюто
адедничъ
разбийнико
дашев же
чеселіи фрт
Суду недакон

Кільце ток
Сілаконі
Что відше
Сем'ю пан
Смія
Злослов
із раздойни
нова то
Ось і ще
Прощаюто
Прун-дают

Слово ѿ наині.

Егѡ самоѓш з женою, и дѣтми, и говѣмъ наемѣтко
егѡ запродано, и дольгъ Годиѹ егѡ ѿдѣно; зѣрзъ
оупадаєтъ на колѣна івонь, и доишъ Година івонь
кланѧєтъ, мобачи: Потерпн наинѣ и вѣти воцдѣ.
А Чарв видаунъ егѡ таќъ великѹи покоръ, покажеши
мл҃дїе наинимъ, вѣи ѿѣзы ємѣ пересчашетъ, и дольгъ
бѣи ѿпушаєтъ; икъ пиншитъ Стани ѿулнитъ Младенъ:
Мл҃довѣвже Гдѣ ѿрасѣ томъ, прости ємѣ, и дольгъ
бѣи ѿпушетъ. Слѹи ѿного таќъ ростропнай поиступъ-
покъ, наѹчаєтъ наизъ тогѡ, же коли приступиши
до Йиовѣди Стонъ, на тои чайъ же си мо вѣи грѣхъ
наши, дѣбномъ ишемъ ѿевлѣли ѿци, лѣбисмо вѣи
долги, котоѓи дѣшъ ишъ, и сѹмнѣне ѿсталожиши;
шдавали ѿире, вѣи жадногъ лицемѣрїа, и замолчали
наше ѿираваиочи. икъ ѿлоботъ Бѣ. Гдѣ слгтии
твои и а ѿпушає грѣхъ, ѿпушає грѣхъ, та, икъ жадногъ
иешопушено мѣшатися. при егѡ слгтии не бо ста-
вуетъ таќъ и ми прѣ дѣбнай наши ѿци, Сеи сами
шискајаочи, побинненмо вѣи ємѣ ѿкрыати грѣхъ,
и ѿпушение ѿиыхъ Бгла проинти, мобачи з Прѣкомъ:
вѣи бессакшна мол ѿтиети. Побинненмо хо-
тачи грѣхъ ѿи ѿпушение доконадое ѿдержати, хо-
тѣти вѣи бѣи вогдати, а мобити: Потерпн наидѣ
и вѣти воцдама, грѣло, дѣшъ, вѣи сѣлы и гуляемы,
на посыпаке ѿпуграченое твои лаїси и лиеби, та же
шфѣровати бѣдемъ, та лико потерпн на наизъ. икъ мо-
бен членки наши ѿборочали на ѿѣзы мелестату тво-
игѡ ѿзакогш, таќъ вѣи ѿи бѣдемши ѿфѣровати на
слаждѣ твои, досыть чинлунъ йпакн Словамъ таимъ:
Икоже приступиши ѿдеса вѣша рабы нечестоти, и
бессакшни вѣи бѣдакшни, таќъ и нѣ приступиши
ѹдеса вѣша, рабы прѣдѣ вѣ Стани.

Потерпте, єци ѿважати маємъ и великое глаглетво
того же ѿулкогш лукавогш раба, бо тѣо бы з пога-
заногш ємѣ мл҃дїе ѿ Година івонь, мѣла вѣтий
самъ мѣднимъ, то саѓскїи з нїгѡ глаголи ѿкѹтн,
гдѣ вишиши з двору Година івонь, за гто пѣналїи

приступиши докислїи пет
Кадиле прозибавши Греши сваи
и вѣти прозибавши чайпрѣдѣлѣи сѹде-
ниши ѿи свадишишаси вѣи з ѿулкогш
сѹдешиши з мудру ѿи вѣи погашаніи рѣшиши

и вѣкъ дѣлъніхъ клябрѣтъ івоѣго тиранскаго мордѣтъ, не пріимѣнчи жаногш ѿпокоренія, вѣдьгъ ешъ бѣлики: Падъ ѿїшъ клябрѣтъ єгѡ на носѣ єгѡ, мѣаше єгѡ, але: постѣри на мнѣ, и вѣкъ ти воздамъ. Онъ же не отѣши, но вѣдъ веди єгѡ въ темнице, дондеже вѣдѣсть дѣлъніе. Свѣликое езбоміе! вѣликое неистовѣніе раба людѣбъ! Годинъ ємъ на покорнѹю прѣдѣлъ єгѡ вѣкъ дѣлъ тмою талантъвъ ѿпуштила, аѡнъ засѣто пѣнацей братъ и тобарыша івоѣгш мордѣтъ, аѣнта, до темници вѣжаетъ, аже бы вѣ ѿдѣлъ, читѣніе. Опадаєтъ ємъ до ногъ, тобарыш єгѡ неслыха, прѣжутъ, але ємъ мѣаш постѣрѣль, и нынѣ о Годинѣ коѣгш заслуженое ѿзметъ, нынѣ читѣ з дѣлъ івоѣгш прѣдѣсть, и ѿдѣлъ ємъ; а онъ бы на мѣнѣи къ мѣдію епорѣшалътъ. Оу Поганъ, гдѣ же китѣ комѣ з мѣнѣ о ногъ ѿпокорнѹю и носѣ єгѡ поцѣлуетъ, хоѣбы езнаа тѣсъ бы вѣнѣ, мѣдіе наидетъ. А тѣтъ оу Сполобарыш Тобарыш, слуга ѿсполиѹни, и до ногъ ѿпалаю, а онъ цѣловиши, мѣдїю и лакавиши не находитъ! Ариетѣпъ Фѣліоզофъ, гдѣ до дїсоннѣя тирана ричнѹю вносила заседнѣмъ члѣкомъ, але ємъ лакиъ конѣ ѿкасанѣлъ, вѣдѣчи же чрезъ слаки и мѣдїи свои слоа, и нечтогш ѿ Царѣ не прѣвѣнѣ, оупадаєтъ ємъ до ногъ, на мѣнѣи котоրой не мѣаетъ въ головѣ ѿшибъ, але ногаѣхъ. Икъ постѣпнѣлъ Ариетѣпъ ппъз дїсоннѣемъ тираномъ, тѣкъ ий Сполобога и тобарыш поетъ ппъ тобарышемъ икоинъ, икъ Слобы не могъ ѿ нешии и мѣдїю ѿ проприи, до ногъ ємъ ѿпадаєтъ, збомѣнчи икъ прѣнѣмѣи тѣкъ даєтъ звѣтажиши, ємъ тѣкъ малогш дѣлъ ѿчуетъ до тѣкогш члѣвъ постѣрѣти. Але икъ грѣ мѣлъ бардѡ ѿкрутилъ, и не

мѣрдое, вісъ га ѿ ѿкрутишево ніемардіе профіль
тобарышеви ікоімъ ѿберніль. Пойзриша на лице, ѿ
крутишево. пойзриша на руцѣ, ѿкрутиши. пойзриша
на колѣна ні ноги, ѿкрутиши. бо лице не вилемъ
на ноги погладиетъ, руки ами бѣтъ, дѣвнітъ, ні вл-
сіне тѣгнетъ, колѣна ні ногами ѿпихаетъ. съ рѣбе-
лукавий ні не вмолнишай! чѣ не глішалъ, прѣва приро-
женош: вілъ єліка Ѿще хощете да творятъ вѣмъ члци,
тако ні вілъ творите ніже коли за тѣа талантишевъ
былъ припроваженай пре Чарль ні Годіна твоіш, хо-
тѣлъ лбі на твою, на жену, тоіи, на дѣтми тво-
ими, ні на вену, челюкю твою лакаость ні мѣрдіе
ікої Чарль ѿкасаля, хотѣлъ лбі тесіе, тако великош
долгъ потерпѣлъ. на покорѣ твої ні прѣсѣ, вілъ тое
тесіе ѿчниніль Чарль ні Годіна твої, гдѣ не губіш
тесіе самогш, жены твоїи, члци, челюкю, ні висш німѣнія
твоіш, незапредаючи, вілъ дѣжное тесіе ѿчнинѣ. чимъ
тако таіови лакаости, таіоваго мѣрдія незижнаш
на Клеркѣтѣ ікої? а за ето пѣнажен, таік єгѡ ѿрою ні
тираніко мѣтіи, же бѣдѣ прѣва, бѣдѣ ѿду, бѣдѣ дѣрету,
до вѣшина, сѧмъ єгѡ зенивш сажаещъ ѿ глаупитво!
ю ѿкрутишево не вмысленное! ѿ не вдачношти великош
карана гона! єсли не склонна до показана мѣрдія
тобарышеви ікоімъ, показана нимъ тесіе мѣрдіемъ ѿ
твоіш Годіна, єсли не склонна да же тобарышевъ
твої є таіомъ ѿкрутишево, же єшта ератомъ твоімъ;
то принамнѣн тесія, было порошнти до показана
нанимъ мѣрдія, же є Найвишшого Сыномъ, ѿкрутишево
Чаломнї: азъ рѣхъ Квіци єшти, ні сїшве виши вінъ бы.

Незижнаш онамъ, ні кроши Прѣкъ лакомамъ Гезебель
Чарнца, ѿ ѿкрутишево, ні копытами ѿкрутишево
справедливымъ Судомъ Кжинамъ спирту, до снѣла
лакаости ні мѣрдія, на твою Чаркогш, ѿ смѣ-
траунъ Чарль ѿна єнъ тробѣрѣлъ: Погребните ні, яко дѣш
Чарль єшти. прѣдатъ же была таіа великош преслѣ-
довнічекон Стыхъ славъ Кжину Прѣкшевъ, же таіа
мнішго ѿкрутишево погребнла; не гдна єшти погреб

и́хъ когѡ; але же и́де здомъ Чарикогѡ, же єстъ дщеренъ
Арикою, гона сподѣтоваиа, го́дна мѣрдѣ! залчимъ
ханъ [правъ], бóшъ Фи на тра́впомъ єн непа́стѣ, ограбѣте ѿ.
прѣчтѣ тóй Стобливиій Чръ, и́чо́гѡ
и́шогѡ на не ѿчилъ, та́къ тогѡ, а́бимо не пы́ко
твомъ, але и́ не прѣтеле́мъ на́шимъ, добре чини́ли,
шнимъ чакъ тисонъ слои́ пригодаи и́ не пласти, ла́къ
мѣрдѣ, и́вшелакъю доброчи́нность ши́вѣуали, єсли
не для тогѡ, же изъ та́къи та́къи о́бломныи, тис
имъ, єсли не для тогѡ же изъ Бра́тгами на́шими;
го прина́мнѣнъ для тогѡ, же изъ Чръ Наи́вашлагѡ
ка и́ Стборицелъ и́шегѡ си́нами. Пи́шетъ Плати́-
ши и́жъ коли́ Слои́ впаде́тъ въ долъ зкоторогога
и́хъ поратовати неможетъ, и́ишии Сла́ни и́ на-
твонокъ єгѡ прие́гаетъ, и́еди и́зни́хъ въ долъ
ла́бъ ви́ндамъ, драге́ камѣни и́ пѣсокъ, а́ши
и́тое ви́твѣтъ що са́зъ то ви́шшии; и́ та́къ ємъ
олгѡ ки́дамъ, и́жъ долъ наполи́нъ, зко-
брогѡ ѿже Слои́ ла́твѣ ви́ходитъ. Подобною
и́з пи́ши Ие́лана́віи, же и́зандаетъ Ри́бка та́къ, Кин: є-
отпора́лъ тис постере́жетъ, и́жъ тогожа рожа́ю ри́бки
о́ймалъ Ри́бакъ на ѿдикъ, прѣдко бáрдо бѣжитъ, ши́вѣрж
прегри́заетъ ши́вѣрж ѿдикъ Ри́бакови; и́ та́къ бліжне
и́шегѡ ри́твѣтъ; а́ єсли постере́жетъ и́жъ Ри́бакъ бѣ-
зъ до ло́дки свои́ ѿдю ри́бку, бѣгаетъ ѿко́ло
и́сни, и́ди ѿно́й пои́манио и́иачеи ратовати Ри́бки
можетъ, ви́ндамъ хво́стомъ и́вони́мъ до ло́дки,
оторогога Ри́бка пои́мала ємлетъ, и́ та́къ вони
уетайтъ. єжели же та́къ и́зброзьмнии жи́вотные,
и́жни́мъ и́вони́мъ въ постре́бахъ поса́дуютъ мѣрдѣ,
ши́вѣрж тис могтъ ри́твѣтъ; та́коже бáрдѣнъ мы-
зомъ ѿбѣа шедре́нанъ бліжнии на́шимъ нема́емъ
мѣрдѣ поса́довати! тис и́хъ впо́стре́бѣ нема́е ратовати!
А́твѣтъ єстъ днѣно, же Чаръ въ ѿлїи и́иа́шнемъ
пои́мений за крѣдъ и́вони, и́чо́гѡ ешашъ тонъ
и́зъ а́кіавомъ не хо́тѣлъ чини́ти, и́и мѣтнти єгѡ
и́бити, и́и вадыти, та́коже єгѡ само́го, же и́

Кин: є-
Гл: є-

дѣти, и вѣ єліко имѧше продати, и долгъ сеши
ш дѣти, и гдѣся пренімъ супокоріа, и тоє ємъ ш-
пуетнѧ. але за оураꙑхъ и крівдъ слуги ібоїш, кото-
ромъ не хотѣла покадати мѣдїа, смотрѣте иким
бериетъ ероѣо, тигъ єгѡ икааетъ, икъ єгѡ мѹчили
кааетъ! прогибъ ам Где єгѡ, предаде єгѡ мѹчили,
домъ деже бы во сдали вѣ должное. Чреѣ ѿко покадалъ
тое, икъ лиеш греѣи, котоюи пополниемъ противъ
Бгъ, далеиш таѣши ѿть, не жели греѣи котоюи по-
полнемъ противъ елижни иши; єднаикъ Где Бгъ
бѣрдѣи бериетъ за крівдъ и оураꙑхъ елижниш иаш,
не жели за крівдъ и оураꙑхъ ібои блеини. Чтуѣ таїи-
ми покадуетъ з Пніма стогѡ прикладамъ.

Богъ
противъ
зелено
іадамъ

Такиши ѿко вайкроица противъ икона Бгъ, ядамъ, при-
касанѣ єгѡ бѣкое, з лігкон и малон причини претъ-
півши; за чтуѣ лиеш єгѡ икараль Бгъ єднаикъ на и-
самогѡ з атой греѣи, проіаклаетва небложилъ, але на
землю, риши: проіаклата земля вѣ вѣхъ дѣлехъ твои.
Вайкроица зѣ Каніа противъ братъ ібоимъ, з лиши
єгѡ; чи не оураꙑла же ся Бгъ бѣрдѣи на негѡ, не жели
на ядамаѣ бѣрдѣи, гдѣ за тои є дамъ и не сбожни
сѹчиної, на самогѡ єгѡ проіаклаетво вайди, риши:

Адамъ

Ниѣ проіаклать ти на землю, иже разверде сѹчило ібои,
прѣдти крои братъ ібоїш, ш рѣкъ твои. З греѣи
люди йдеменскіи, Сынове Йсаіовы прѣзъ елаво-
хвалетво, и иишии спросили греѣи, Бгъ чеисти бѣкои
сѹчило иши; єднаикъ Бгъ не хотѣла икъ таїка икарии
за оураꙑхъ ібои, икъ за оураꙑхъ братъ єгѡ йакшва, мѹ-
читъ албовѣмъ до ииѣ чрезъ Прѣка ядамъ: ѕніметіа
чайка ш горы Йсаіовы, сѹчиенїа ради и б҃едуїстїа, єжі
на братъ ібоїш йакшва иви итуїдѣи, и швержішни
въ вѣкъ. Фарашъ Чрѣ єгѹпетскїи, чи не таїко з гре-
шнѧи противъ Бгъ; гдѣ єгѡ икъ Бгъ не хотѣла ви-
зинавати, долго ємъ тои ібоїи оураꙑи терпѣла Бгъ;
але икъ почали ширѣтии виѣти противъ ядови
жидовиомъ, скарала єгѡ Бгъ потопиши въ морѣ,
не таїкъ загреѣи противъ Масетатъ єгѡ бѣкоимъ

попоменемъ, икона за окръгънство противъ блаженствъ.

Тоё теды оубажиши, Слѹхътъ Правоглашай. не по-
ступиши то ако ѿ иерархъ и не лѣтиши землини
и киеврѣгами и шиминъ, икона рагъ лукавый поступиши
иерархъ землии и киеврѣгомъ своимъ. даваймо имъ часъ на
судѣне съ твоимъ членъ, если вѣть должна, а зблѣща
хди га предъ нами оупокориши, мовачи: Потерпи
на ми, и вся ти всдамъ. если тебе киеврѣга
могъ предъ твоимъ иудеемъ, и киеврѣга, если имъ
тебѣ ти и дверон слѣбы оу людіи зациыхъ
чрезъ землю ростъ, алеши блестъ, оумѣлъ;
потерпи на ми, и всдамъ ти всдамъ.

Дсѣбрымъ ѿ тебѣ слѣбомъ предъ
всеми тое вѣна горожати бѣдъ.

Такъ мѣсяцъ и ликаве
зкиеврѣгами и блаженни-
ми и шиминъ поступи-
ючи, и смириши Мѣ-
сяцногъ Оца на-
шего Иисуса хри-
сторое Христо прн-
шеби мѣтъ
иерархъ, и
чреши иеное
иаслѣдий
амъ.

Нѣ-бі-по-с-а-м-а-г-о-з-а-о-о...

22

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ 81.

ПОСОШЕСТВІЙ СТАГФАДХА.

Что мъ глиши Бѣга? и нѣоже бѣгъ токмо
Едінъ Бѣгъ.

Словѣ свѣтъ Хбѣ до Юноши. Еѵнкогш, написаныи ѿ спѣшъ Еѵлангса. Мадамъ
вѣ Глабѣ дѣ.

Гнемотрхнческ рюз наимъ днѣніямъ спрабѣ
Хблімъ Юноша вѣ Еѵліи и нѣжнѣ вѣпо-
неній, Слѹхачу Пробослѣвныи; ико по
велікои єгѡ доброти Бѣгъ, же малі
дѣтъ донесъ прнпѹшлецъ; и нѣзъ бѣго-
словенетво івое Бѣгъ подлецъ. Же нѣзъ за прнсладъ ви-
вишена чѣвка справедливогш в цртвїи івое мъ Нѣномъ,
бѣннкшмъ івонімъ поіасъ єгѡ; боды єгѡ пштальні:
кто оѹбо болій єстъ в цртвїи Нѣномъ? ѿнъ прн-

Это рассказание о том, как однажды Годовеко

Сказка по Соштвін С: Ах. Сказка

Рід.

Бáвши до Себе Отроча, постави є погрдѣкъ, и рече:
Амнъ гань бамъ, аще не шерати теслъ и бу дете тиши
дѣти, не вини дете въ цртві Неное. иже бо ся смирї
иакш Отроча Си, то єсть болій въ цртві Неномъ.
Зновъ премотрѹнчія великої єшь ласкабоети, же
люден грѣшныхъ до себѣ прѣмѣтъ, на тѣлѣ и душѣ
ихъ нецеблетъ, речи самони неполніи ти єулікіи івони
словѣ: Прійде Си та вѣтъ вождати и спѣти по-
гнешее. Же великое долгъ людемъ должнымъ шпашае,
місса пишетъ и въ должномъ тмъ Таланітъ: Мардовѣ
Гдѣ ѿрасѣ шомъ, прести єго, и висъ дольга шпашти
емъ. Же иначош ишогш ивнитъ, таіко иакш
та вѣтъ грѣшныи могла цртвія Неногш деступнити,
мовитъ ѹбовѣма: аще рѣка твоа, или нога твоа
обладнаетъ та; шеци и, и верхъ шеци. добрѣнише
ти єетъ винитъ въ жиботѣ хромъ, или бѣдни,
еже ли дѣлъ рѣцѣ и дѣлъ ишукъ и мвщъ, боверженъ бытъ
въ огнь вѣтнай. томъ вилемъ Юноша и ишнай
иакш премотрѹнчія, иакш рѣкъ до Храта, [ширимъ
сречемъ ивѣ зи члчи цртвія Неногш деступнити:]
иакли Багинъ, что баго сотворю, да иамъ жиботѣ
иакнай на таіко бе єшь пытнай, ие шповѣдлетъ
иѣ Хс таіе а таіе твоячи добрѣдѣтели, деступніи
твія Ненагш; але: Чтомъ гаіши бага и иактоже
лагъ, то імо єднъ Бгъ. Длжогш бы то Хртогъ
иоши єулікомъ таікъ шповѣдѣлъ; и, же Бгъ покор-
иаиси свони Кзгіи даё, штомъ Си слово вѣдетъ.
X С Спінтель сѧмъ въ єуліи стомъ нациваетъ
Добримъ Рѣкши до жи добъ: Азъ єимъ Пасциръ
Добринъ, Слѣдчъ Православнай: Атутъ гдѣ єго
Юноша єулікіи на балъ Добримъ, рѣкши: Іи тлю
гіи, что багш сотворю, чимамъ жиботѣ вѣтнай?
и въ иакш иерад прїймѹнчія таіко на багиско, шповѣ-
дѣтъ ємъ: Чтомъ гаіши бага и иактоже багъ томо
дннъ Бгъ. Хе Спінтель! виѣ Сборина вѣнайтъ жесь
и 150 Добримъ. єсли запытнай иа земли, и науен
реки таіко жись Каг. єсли запытнай ѿна, въ садахъ

Юноша заснути и въ-
дитъ федоръ ериши и зи федоръ

умноги и зи федоръ и зи федоръ

и вода; и начеи не рекоша, таико жесть Багъ. Сели за-
пятъемъ санца, лыни, и звѣзды, еслы запытъемъ
птицъ, зверей, гадъ, скотовъ, мысъ; и начеи не реко,
Чарма таико жесть Багъ. Икш мовнъ Фаломиникъ: Багъ Гдь
важенъ и щедротъ егъ иакеихъ дѣлехъ егъ. Что
тѣди запричина, же гдь пѣ Юноша Суликий наизвѣль
Багъмъ, мовнъ донесъ: Чтомъ греши Багъ никто же
багъ тоико єдинъ Багъ? Чи тѡ длатогъ та мовнъ,
лѣмъ чрезъ тѣе привѣль егъ до оувѣреня иже єстъ
правдѣвимъ Бгомъ? Скрыте чрезъ Слово Багъ, таикъ
тогъ доводачи: Юноша, еслы ма наизвѣлиша Багъмъ,
тожъ мѣнишъ призначати же єстъемъ и правдѣвимъ
Бгомъ; бо никто же Багъ, тоико єдинъ Багъ. Такъ
нагие Суликий Слово мовнъ Курлы Стмий: Поневѣжъ
правда, и ненарѣщена ма наисла подаетъ Силя Сообщество-
веннаго бытии Оци, икож не єстъ Багъ, гдѣ єстъ Багъ?
Аннъ бѣвъмъ може дрею злѣ плоды добрыя творити,
Аннъ ѿ сладка грош несточини га горка рѣка нестѣкать.
Тоижъ и Стмий Григорий Нисианскій: Гдѣ [правѣ] у-
мовнъ Хс, никто же Багъ тоимо єдинъ Багъ? поклѣтии
можетъ, же тое слово, єдинъ, силя ѿци не ѿдѣлаетъ.
Сели тѣди єдинъ, правдѣвимъ Багъ, атака єдинъ ѿци
и Силя ѿбѣгаетъ; запрады Гдь рѣши до Юноши,
же єдинъ єсть Багъ, и сего тежъ поизначенемъ єдинъ
содержимаго, Багъмъ быти ѿбѣвила.

Чланъ длатогъ Хѣ мовнъ: Иако же багъ тоимо
єдинъ Багъ? лѣмъ прѣстое довѣрногъ Юноша наизвѣли,
иже Оци твои єстъ пиршнмъ и початкоби дромъ,
шкошорогъ и та симъ взѣши прѣвѣски наизвѣлии
Бзикъ и отно, наизвѣли Добрѣ. Такъ нагие Слова
Стмий Василій пишѣ. Гдѣ тое река Хс, никто же Багъ
тоико єдинъ Багъ; нагомъ мѣсце бынамнѣи Силя
Силя невѣдучаетъ ѿ числа вѣлкаго добрѣ, але поневѣжъ
єстъ Оци пиршнмъ и початкоби дромъ, вѣрхъ
же понемъ и Силя называтъ добримъ.

Чланъ и гои Юноша икш члкъ таико тѣи Хѣ тое на-
внекъ доброго припіовалъ, розумѣнъ тѣи быти

ГЛАВО ЧЛВКОМЪ АНЕ БГОМЪ? ДЛАТОГОШ НАДУАНОУН ЕГШ
СЕ МЕЖИ ЛЮМИ ЖАДНОГШ НЕЗНАЙДЕШЪ ЖЕБІ ВЪ ВСЕМЪ
СОКОНАЛЕ БЫЛЪ ДОБРАМЪ, МОВИШЪ ДО НІГОШ: НИКТОЖЕ
АГЪ ТОКМО ЕДИНЪ БГ҃. ТАКЪ ШЛНЦА ХБЛ МОВИПЪ
ДАНАЙ СТЫН: ЖЕ ПРАВЪЧ ЧЛВКО ТЫЛКО МЕНЕ БЫТИ
СУЗУМЕША АНЕ БГОМЪ, НЕ НАДІВАЊЖЕМА НЕСЛАГИМЪ,
ТОНЕВАЖЪ НИКТОЖЕ БЛГ҃, ТОКМО ЕДИНЪ БГ҃. АНІ БО-
ЕМЪ НАТВРДЪ АЛІКОЙ ПРЕЗНЕЕ ДОБРОСТЬ НАЛЕЖИТЪ, АЛЕ
ДНОМЪ ЧЛВКО КГ҃.

ДА МОЖЕТІЛ ЁЩЕ Н ПАІГЪ РОЗУМІГТИ, НЖА ХРТОІЗ
ПІНТЕЛЬ ДЛАТОГОШ НА ОВОЕ ПИПАНЕ ЮНОШИ: БУТЛЮ
ЛГІЙ, ЧГШ БЛГШ ГОТВОРЮ, ДА ЙМА ЖКВОПЪ ВЧЧНАІШ Ш
ОВЧДІЛВ: ЧГШ МЛГЛЕНІ БЛГА? НИКТОЖЕ БЛГЪ ТОМО
АН БГ҃. АСВІ НА НАДУН З ПОБАЛІ АЛІКОН КОТОРУН НА
АЛІКНУХЪ ДОБРОДІТЕЛЕЙ НАШН ПРИПІСЮТЪ, НЕ БОНО-
ІЧНІА, АЛЕ БАРСЕНІ З ТО ЕМНРАТНІА, Н ОНВЮ ПОХВАЛ
АМЪ ПРИПІСАНВЮ, НЕ СЕВІ АЛЕ ЕДІНОМУ ПРИЧНГАТН
ГУ, МАЧН НАПАМЛНІ АЛІСКЕ СЛАВВА: ЧТОЖЕ ЙМАШН
ЯКЕ НЕСІ ПРІМЛВЕ АЛІЕ ЖЕ Н ПРІМЛВ ЕІН, ЧТОІМ ХВА-
НШН, ТІСШ НЕ ПРІМЕАИ? ПОСКОРА АЛБОВІ ЕСТЬ ТО ЦЕГРД,
СО ПІДНІЙ ПВНКПТВ, ВІКХЪ АЛІКЪ Н ДАРШВ БЖІНХЪ.

НАДУАНОУН МДРЦЕВЕ; ЖЕ НЕО МАТИРІАЛНОЕ ЁСТЬ ЕДИНЪ
АЛІКІЙ Н ОБФІГАЙ ЦИРКВЛЪ АЛБО КРВГЪ, КОТОРЫНІА
ІСТАВНЧНЕ ШЕБОРОЧАЮНІ ШКОЛО ЗЕЛН, СПУЩАЕТЪ НА ОНВЮ
ІСТАВНЧНЕ ЕВОН НІФЛНЕЦІИ АЛБО ДЕНІСТВІА, КОТОРЫМН
ІРАВВЕТЬ ПРЕДІВНЧНЕ СІСТІКІ, СПРАВВЕТЬ ЗЛАТО, СРЕБРО,
СЛЬДЬ, ОЛОВЪ, Н ЙНШІЕ ДОРОГІЕ КРВШЦЫ, КОТОРЫЕ ЕВОН
ЗДОБОНО Н СІЛОН, РОДНАМЪ ПОТРЕБАМЪ АЛДІСНІМЪ ОУ
ІСГВНІГЪ. ЗДАІ ГІ ЗАІЕ ПАІНЖ МДРЦІВЕ ПАІГЛНТВ, ЧГО
И БЫЛА ЗА ПРИЧНІА, ЖЕ НЕО ШЕБОРОЧАЮНІА ОКОЛО ЗЕЛН,
АКЪ НЕСТАВНЧНЕ ЕВОН В ОНВЮ СПУЩАЕТЪ ДЕНІСТВІА?
ІНЧНІУ ТАКВЮ ДАЮТГА, ЧЕНТРУМЪ, МОВАЧИ: ДЛАТОГО
АВЪ НЕО ГАІСЪ ИСТАВНЧНЕ ЕВОН ДЕНІСТВІА СПУЩАЕТЪ
ЗЕМЛН, НЖА ЗЕМЛЯ ЁСТЬ ІЛКОСЫ ЧЕНТРУМ НЕАВІЕГО.
ТО ПАІКН ШЕБАІНАЮТГ ПОДОБІСТВОМ: НІХАНІ ПРАВІВ
ЗДЕТЬ ЕДИНІ ВЕЛІКІЙ ЦИРКВ, АЛБО КРВГ, НЕХАЇЖЕ МАЕТЬ
ДЕРЕДЖ СІБІ ЕДИНЪ МАЛІЙ ПВНКПТІІ ПІДЫ ВСІ АЛІКНІН

КОД.

Слово на Илью Б.

ш окръглости, где поидутъ, где же стягати бодутъ?
Заправда до оногш малогш пънтикъ въ немъ съ вън
зиндѣтъ. Чогъ таѧ є прынца, иже онъ пънтикъ
єитъ цінтръмъ вънъ окръглости. Тъгъ же оубажмо,
что єитъ бѣзъ, если не Небо? таѧ єшъ наскълъ єдинъ

Мѣс. 5. Юноша въ Кингахъ Малкавейскнхъ якши: ѿ Небѣ сѧ
прынцажахъ, и єшъ сѧнъ закона презиралъ сѧ. Что
єитъ пынностъ въ чѣвѣкѣ нащъдана? что здѣсѧ и
шлухе гное оурожіе? что премъростъ? что богоатіе,
что здоровѣе? сѧла? что щасте? если не дѣнѣ
ствія нѣтъ? ѿкъ же ѿнъ крѣть чѣвѣкѣ, если
не з Неба? то єитъ, если не ѿ Краѧ? таѧ мобнъ стынъ

Іаковъ. Апълъ йакшвъ: Всѧко даине баго, и всѧкъ даръ со-
вершива єитъ, и ходѧй ѿ тебе ѿца свѣтла. Бѣзъ
бесмогущїй єитъ вѣсне ѹкш цирисъ, которыи сѧ
сплавити ѿкодо чѣвѣка ѿ патроисти своемъ ѿборуаєтъ,
спушануи въ негшъ івонихъ лайкъ и даровъ бжінхъ дѣнѣ-

Іаковъ 6. спѣхъ: ѿцъ монъ рече дѣлаетъ и азъ дѣляю. А вѣкого
чѣвѣка тое не бѣ, Гдѣ бѣзъ, івонъ лѣнъ лайкъ и даръ спу-
шаєтъ? если не въ покорногш, ѹкш въ івое належито сѧ
цѣнтръмъ, або прирожденое мѣце? таѧ мобнъ чудомъника. Кто ѹкш бѣзъ на высоокихъ жибнѣй и
на емнѣнныя прициралъ на Небѣ и на земли.

Покорный ѹксовѣмъ єитъ чѣвѣкъ, которыи сѧ здѣ-
рвихъ івонихъ ѿ чинковъ не видиши и пѣтъ; который гдѣ єшъ
иnde либо з богоатія, либо съ пынносты, либо з
премъросты, либо з посвѣтности и мѣрдѣя, либо з сѧла и
щасла хвалитъ, онъ тѡ з людикон похвали не при-
пушашъ до грца своєгш ѿмиражетъ сѧ, и вѣтъ до
єдинагш ѿношта бѣзъ, мобачи: Что мѧ грешн
бага? то є, что мѧ грешн богоатіа, родовнта, пѣкна,
промра, мѣрда, сѧла, баженнае и никѣоже ѿш въ чѣвѣ-
цехъ пресеbe богоатіа, родовнта, крѣпенъ, премъ-
ростъ, багочестивъ мѣрдъ, сѧла, и баже, помо єдинъ бѣзъ.

Іаковъ 7. С赖以生存ъ мѣрдѣя лайки дарми дѣние югорки были-
чаетъ Павѣ стынъ мобачи: Коемъжъ дѣти мѣрдѣе
дѣя на поль, обомъ бѣзъ дѣлъ слово премъросты,

ИНОМУ СЛОВШ РАДУМА. ШТОМЪЖЕ ДѢБъ, И ПРОЧАЛ:
 ШПОСТЕНЬШИ ИНШЕ ЛАСІСИ ДАРМО ДАИСИ Ш ПАВЛА СІГШ
 СІПНЕАНІС, ТРН ТАІСШ ТВП СУБАЖМШ, ИЖЪ НЕЙШНМЪ
 ОНІС ГДА БГЗ ДЛІ, ТАІСШ ПОКОРНЫМЪ. ТАІСШ З ПІМА
 СІГО ПОКАЗУЕТИА. ІЛЕ ДО ДАРД ПРЕМРОДІ: ЗАЧАІС ФАРА-
 СОННА ЧАРД ВСУПЕТІСОГО, ЧН БЫЛ КПШ ВА ВІМ ЦАРЕСТВІН
 ЕГШ ТАКЪ ПРЕМРЫМЪ, АЛБШ ВАМОВНМЪ ТАІСШ МОУСІН?
 ЗАПРАДИ ЖАДЕНІ НЕБІЛЖ. МОБА ЕГШ БЫЛА ТАКЪ НЕУ-
 ТІЧНАЛ, ІКСІ БЫ БОГА ІКСО, БО ІАМЪ РІСЛА БГЗ ДО НЕГШ:
 СЕДАХА ТА БОГА ФАРАСОНУ. ЧН НЕБІЛО ТАКЪ РІСЛА ДО ИХО:5.
 ЗЕМЛІ Н ПЕПЕЛД, СЛОХАТИ ЕГШ МІСІЛН ІКСО БОГА ІКСШ.
 РІСЛА ДО САРАЧН, И ТАЛ ЧПШ РІСЛА САЛА ЧИНИПН МІСІ-
 ЛА. РІСЛА ДО ЖАБЪ, И ПОНІС НА ЕГШ РІСЛА САЛНЕ ОУСПНЛН.
 РІСЛА ДО БОБДАХА, И ПОНІС НЕПРОТИВЛАЗ. РІСЛА ДО
 БЕНА, ДО ГРАДУ, ДО КАМЕНЯ, ВІЕ ТОЕ СЛОХАТИ ЕГШ МІ-
 СІЛШ. ЧТОЖ ЕМД ОУГДА БГА СПРІВЛА О ТАКЪ ВЕЛІКУН
 АСІС ДОМОВІНЛ, ИЖЪ ЕГШ СЛОХАТИ МІСІЛН Н НЕШ-
 ШЕВЛЕННІЕ РІЧН? ПОКОРА, ЖЕ БАРДО ПОКОРНЕ Ш СЕБІЕ РО-
 КМІЛЗ, И ПВІМ ВАМОВШ БГА СЕБІЕ ДАНОМ, НЕ СЕБІЕ АЛЕ
 ЕД ПРИНЕСОЛА, МОБАУН: МАНІГІСЛ ГДН, НІКЕМЪ РІЧН?
ИХО:6.
 ГАКЪ МОВИТЬ ЕДМ З БЧТЕЛЕН ЧІКШВНІ Ш ЛІЦА БЖІЛ:
 ТОНІВЛЯ ПІ МАНІГРІТШІН З МІЖІН З ФАРАСОНМЪ ПО-
 ГЛІКАТИСЯ ЗА НЕДОСТІОННОГШ СЕБІ ЕПІПН РІСЛА СУМІШВ,
 СЕБІ ТАКЪ ОУПОКОРАЕШВ; ОВОЖА І ВОЗНЕСД ТА НІ СО-
 ГОРЮ ТА БОГА ФАРАСОНУ, АБІ ВЛАСТІЮ БЖІЛН РІСЛА СО-
 ЛАВ ВОДАМЪ, АБІ ТВОРНЛ ЖАБЫ, АБІСІС РІСЛА СОЛАВ
 ЕМАЛ Н ПЕПЕЛД, И ТВОРНЛ В ДОМД ЧАРІКОМЪ Н В ВІСК
 ГШ, ИСІНПЫ И ГНОЙННА. СТРІПЫ ВЕЛІКИ НА ЧЛВКІЦІХА
 НАШОТІХА, АБІ РІСЛА СОЛАВ ОГНІ, АБІ З ГРАДОМЪ
 КІШАННІЙ ПАДАЛВ НА ГРІШНИКШВ. ОВО ІКС ХВАЛІС-
 ЕО ДОБРОДІГРЕМ ЧАРІЦЕО, ЕІСТ В ПОКОРА, КОТОРАЛ
 НЕО ВОСХОДИТИ ЗВІСЛА.

ЕІЛН СУБАЖНМЪ СЛОВО РАДУМА, АЛБО ЛАСІСД ОУМІСІГ-
 ТЕТИ, И ПВІКОМЪ ДАЕТЬ БГЗ ЕІЛН НЕ ПОКОРНЫМЪ: Ш-
 КІЛН ТОЕ ІАМЪ ХС РІСШН ДО ОЦА СІВОІШ: И ПОВІДАЮ-
 НЕА СФЧЕ НЕА Н ЗЕМЛІ, ІКШ ОУГАНН ЕІН НІА Ш ПРЕМРЫ
 1458МНХЪ, И ШІРНЛ ЕІН ТА МАНІЦЕМЪ, ПО ЕІСТВ.

Слово на Илии Б.

андемъ покорнымъ. же Г҃въ покорнымъ даётъ лакъ
оумѣтногти, показуетъ то таинъ прикладъ.

Вднъ Пустынникъ читанчи піемш Стѣф., а не мо-
гучи единогш таимъ мѣца зросумѣти, постналь че-
ни Семидесатъ, таикъ еврово, иже таикъ единогти
дна на пражденъ идѣ, прослухи Сплючем Г҃да Г҃ба, амъ
емъ таикъ прѣдное мѣце, дѣлъ зросумѣти. а иже
таикъ дѣлгш постлунъ, немогъ тоги постомъ спра-
вити, речетъ сѧмъ въ еже: ото таикъ дѣлгш пощъ,
тѣло моє романите тѣлъ, а единъ до тоги часу икто
з Г҃а Г҃ба зпросити немогъ. что оучини? поидѣ до ар-
гогш пустынника Старшо, оупокорија прѣни, вѣзнан-
жемъ не єстъ оученый члвѣкъ; немогъ сѧмъ предъ себѣ
торш въ Пніемъ Стѣомъ зросумѣти мѣци, прошъ на
оучи мене икса тое зросумѣти. залѣво таикъ покор-
ные слова вѣрсахъ, алита станица подле кѣши
Агглѣ Бжїи, и речетъ емъ: Семидесатъ Нѧ постналь,
абай могъ тое мѣце пніама Стѣш зросумѣти, а
не оупросиесь; теперъ иже до посту придалъ смиреніе
рѣки въ Ср҃цъ івоемъ, поидѣ до ишшогш Старшогш,
пустынника, и рекъ: не єстъ вѣдомый тоги мѣце
Пніама Стѣш, прошъ научи мене. прѣточ справилъ
себѣ въ Г҃бѣ тое, абы мене Агглѣ івоиш до тебѣ послалъ;
же сѧмъ тибѣ научилъ чогш постредешъ; и таикъ вѣдѣ
научилъ, и шное мѣце Пніама Стѣш досуги ти
емъ шемени. што жъ зтогш Прѣладъ показуетъ,
же и слова Рѣчма, то єстъ лакъ оумѣтногти,
иѣкомъ таикъ Г҃въ неудѣлжетъ, ткш члвѣкъ покор-
номъ, вѣдлагъ вѣшише реченаихъ слова Хрѣбтихъ:
Исповѣдантия. Оче Неси и земли, ткш оутаина еи
сѧмъ премѣрихъ и радуми и шкрамъ еи та млицимъ.

Белі оубажимъ даръ Прѣтигвіа, и той которымъ
даётъ Г҃въ, азъ али непокорнымъ Стѣйн Ішакъ Прѣти-
аго емъ въ Прѣкомъ але и боялшнъ на Прѣка, икъ
егш сѧмъ ХС похвалъ прѣнаршомъ Жидовскимъ.
Лк. 5. мѣланъ: что и змѣйште въ пустыню вѣдѣти, Прѣка
ли и гаю вѣмъ, и лишише Прѣка таикъ великои аленъ

Греческій, та в юдії доспѣшилъ, азали нечредъ Покоръ, а въ рѣслѣ: Нѣсма Прѣсъ. А не ты ли со ласкою ѿзвѣшилъ Премѣровъ, да рѣчи ѿзвѣшилъ, и да рѣчи Прѣмеси вѣли и да скинъ Божіи першони котурбъ чрезъ грѣхъ оутрати вѣкъ, чрезъ Покоръ доспѣшилъ. Что таки изъ Писемъ твоихъ ѿблажнити слъ моежъ, прикладомъ:

Пиша Бѣзѣнныи Євланъ Аѳакъ, же Святой марноуѣвнинъ, искъ побернѣль до юца своего, ѿблажнвши єгѡ ѿтѣцъ іїхъ лого, и збѣдѣни ѿлогѡ, ѿдерптогѡ, и ѿчного ѿпрѣдѣлѣніи пасѣтирикѹи, и немѧющогѡ, боязни; зabolѣетъ о славѣ івони: Изднесиѣте ѿдѣждъ первѹи, и ѿблещиѣте гѡ, и да ятие перестень на рѣкѹ єгѡ, и Сапѡгн на ѿдѣжѣ єгѡ. Отѣцъ твой когѡ значиша єсли не Кѣлъ, и котуророгѡ зѣвше болѣемъ: О че ишъ иже єшъ на Нѣтѣ ѿнманоуѣвнини когѡ значи, єсли не члѣпѣка грѣшнаго рожъ въ томъ єстъ, же Кѣлъ такъ ласкавъ, такъ иле прѣмѣстъ тогѡ Сына, то єстъ грѣшнаго члѣпѣка ѿпотурѣнія той Сынъ марноуѣвнинъ веєгѡ ѿѣра ѿцивикогѡ? чи не вѣнчнія велікѹи не слѣдиша тѣкъ лахѣтнѹ єгѡ дому? чи не задѣлѣ велікѹи фрасѣкѹ цѣлое ѿвѣмѹ, чрезъ розпѣтное івоне житїе? чи не збранилъ Азъ Ср҃цъ ѿцивикогѡ, гдѣ поглышалъ ѿнемъ же івони єгѡ мѣрне розпорошаєтъ, на пїжтнки, на линци, на мѹзыки, на вшетчннци? А гдѣ до негѡ въернѣль ѿдѣртъи, и ѿчного ємѣ злѹи не чинѧ, какъ же та ѿдѣмъ первѹи єгѡ ѿдѣждъ, въ котурорѣ ѿнѣ въ домѣ ѿцивикѹи ходиша, принесено. и єгѡ иони при ѿдѣжѣ то, рѣслѣ ѿлевѣмъ: Изднесиѣте ѿдѣждъ первѹи, и ѿблещиѣте єгѡ. Тамъ шата вѣдлѹ Іерохима тогѡ, и лугѹстнна, значи гдѣ дѣвнала ласка и либо, торбѹ еніа ѿ ѿцивикѹи той марноуѣвнинъ Святой оутрати. Гѣтъ же оубажмо, что спрѣвило же ѿцивикѹи смирили венчнїи ѿблажнвши до искѣ и дающи Сына свое дѣртогѡ, то єстъ грѣшнаго ѿблажнщаго, какъ єгѡ першони шатон при ѿдѣжѣ ти, то єстъ першю ємѣ івони ласка и либо въ Божіи ѿблажнчлѧетъ, призѣаетъ єгѡ зиобвдо до дѣднѣства Сибовикого Покора.

Зри
малосе
рѣ

ЛѢ: єї.

Зри

Где майслути ѿбратити до ща ікоіго , та ісі
ієпі до негш зложиле привнітіе . Още , вогрѣши и
Небо и претобои , и оуже несмъ дестои нарешніе съ
твои , сопбори ма икш єднаго ѿ наемніка твої .
И для тогш мовити Златобогій Стѣ: Не розумѣ-
мо яби нась Смиреніе понижити мѣло , але вѣдани
иже нась вигда подвигшаетъ , ведлгъ Слвбъ Хбнх:
Лв: ии . Смиреніе ие вогненія .

Если же таікъ Г҃въ віце ієпі поважаетъ Покорного
члвчка , иже ємъ лаки івони бѣсіе даетъ ; икожъ аж
члвчка мѣсірни маетъ на симъ свѣтѣ и винишніи
віносіти ! икъ ѿ ієпі маетъ многш розумѣти ! коли
ли ХС Спітель вѣдучи Г҃омъ , вѣдучи Створицелемъ
всегш Свѣта , таіса прѣ Юношю и буліи иївшніи
вспомненіи мъ іупокоряется и понижаетъ , же гдя
єшь наставля еагнма ющелемъ . Ехочай була и прѣда ,
шповѣдѣль ; Что ма глашни бага ииктоже багъ , то-
кмъ єднъ Г҃въ .

Хочеш же ти тѣди члвчте грѣшии , аемъ ти єи Г҃въ ла-
камъ івони бжении на симъ івѣтѣ ѿедаріи , аемъ
в Чртвѣн івони Небомъ и винишніи ти єи вінелъ ; гдѣ та-
кти ѿ насѣмъ ѿладномъ івѣтѣ любъ з премѣдроети ,
любъ з доброети , любъ з мѣрдію , любъ з чи-
стости , любъ з славы и чести , любъ з доконаніоети
циштъ віносіи , а наставляется ти премѣримъ , добри ,
мѣрдни , в циштахъ доконаніи ; ти наставучи
ХА Спіела , таісовои любкои похвалии непривѣтіи
до серца івони , але ви ѿнъ до самогш ѿнослучи Г҃въ ,
мови таікъ : члвчте , чти ма глашни быти премѣдра ,
бага , мѣрда , чисти , слави и чести , в добродѣтелихъ
совершеннія . Гамъ ти єи , икш ииктоже премѣдра ,
багъ , мѣрда , совершенніи , чисти , слави , гомо єднъ
Г҃въ . йже несмъ дестои нарешніе премѣдра , баги ,
мѣрдни , совершенніи . таісю если по ієпі пока-
жешъ покорю ; півнал рѣчу , же таі Г҃въ тутъ на землі
шевіти ѿедаритъ ласкамъ івони бжении , а и Небѣ
слави вѣчною . Альни .

РУН.

Посла Прѣстѧ Антино.

З

СЛОВО БЫ НЕДЕЛЮ БІ. 22 ПОСОЩЕСТВІИ СТГСО АХА.

О ЗЛІБІНІШИ ІІКРІАГШ ІВОЕГШ ІІКШ ІАМЪ ИБЕ.

СИБА ГІГТЬ ХБЫ ДО ЮНОШИ, Ш СПОГШ ЕУЛІСТА. МАТДІА. Б ГЛІВІВ ДІ.
НАПІСАННІЕ.

Гдайся пыт'я ХА Спітела Юноша в юлін
ніївши мъ віпомінній, чрізъ ткіє бы
цишті мъгль ѿдіржати жибъ в'чній,
Слухачу Православній. Такъ ємъ ХС
натое ділъ щповѣдь: йще хощешн виї-
тн въ жибъ, соблюди заповѣдн. щожъ
то бы мъ за заповѣдн, чрізъ котораихъ соблюденніе
бкъ дівтупвєтъ жибоптав'чногш? показаць ємъ та
ХС рікши: Не ѿбніши, непрелюбы ѿтборнши, не оу
адешн, не лжеів'днителствешн, чтн щцаки мтєръ.
Чи дошти же на томъ же недобъ. бо єсли ктo не буде
єти любві къ блнжнemu івоему, хочай ви пме
ш реченніе соблюдець заповѣдн, не ѿдіржж жибопт-
ав'чногш, и для тогъ ХС по вілнченню омыхъ запо-
вїдн при ділъ: Воздубніши ІІкріагш івоегш ІІкш іа-
гш. Вчомъ залежні донконаноєть любві до блн-
гш, штомъ сіе Словш бвдеш.

Слі ктo хощетъ донконалю любувъ къ блнж-
нemu івоему показаць, напер, повиненъ єгш
любнти таєвъ, таєвъ любнти скіннцъ ѿса івоє,
Слухачу Православній. Нічогош таєвъ в'ажного

298 році засновано 18 грудня 1996 року
головний редактор - Михаїл Григорович
штаб - Юлія Григорівна Ткачук

Тв: є.

нemáешъ члвкісъ межи ве́мн члоніками тѣла ібо́гш
їкш тѣніцъ ѿга; що ви́радналь Товла Стій кото́рой
до Сні ібо́гш по здоровланіи гш єгш обіми словеси
Гадостъ таєтъ ви́гда віде́ти, рікаль: Касш мнік рад
віде́ти, иже въ тмѣ інж, и ві́та не́є небіжъ та
межи ве́мн добрімн ю Кга на сёмъ ві́тѣ даними,
и чу́гш та́къ ві́жити нема́ешъ члвкісъ, икъ бліжнаго
ібо́гш; бо жаднихъ добръ на сёмъ ві́тѣ неприка́зув
їкш члвкъ та́къ любити, икъ любитъ самогш не́є, а
бліжнагш неніачеи та́къ любити прика́зув
гдѣ мобитъ до Юноши ві́тѣшнемъ єглін: Водли
біши нікрнагш ібо́гш ікш сámъ ісе.

Еслі велце іебѣ ві́житъ члвкъ вы́гое оўро́жіе,
їкш ві́житъ Павелъ Стій рікаль: Ізъ ю рода Гнігба,
колѣна Беніамінова, іврінъ ю євреи. и наїншом
тѣцъ: Понеже мніш хвалілъ по пло́ти, и ізъ по
хвалилъ. Еслі велце ктю ві́житъ слáвъ, оўважаніи
Словѣ Соломе́новы: Алуче є́стъ и́мѧ добръ, иже
бога́етъ мніш; и знову́ йптолікіе: Добръ мні
паче о́мрѣти, нежели похвалъ мою́кто да ніпрадні.
Еслі мѣдро́стъ, оўважаніи тое, же онъ алучи є́стъ
тамже ді: кáменія мнішоцьни, ве́жкоже драгое недобо́нико є́лъ
є́стъ. Еслі бога́етъ, оўважаніи, же боратъ при-
лагаетъ дрѣги мнішни. же ві́тѣніи премудрихъ бога́т-
ствіе и́хъ. але бліжнагш ібо́гш на тое все барзії
ві́жити повіній. бо ані за вы́гое оўро́жіе, ані за
слáвъ, ані за мѣдро. ані за бога́тъ, неприка́заль Гдѣ
никомудши іво́ні положатъ, а за бліжнѧ прика́зъ, гдѣ
рікаль: Бóше іе́лъ івріи нітоже и́мѧ, дактъ дшъ іво́ні по-
ложи за дрѣги іко́н. іса́я Стій моби: Ікш онъ
по на дшъ іво́ні положи, и́мѧ должни є́смі по братії
дши положати. неприка́зъ за вы́гое оўро́жіе гдѣ
рікаль: Еслі иже ше́гави домъ, или братію или Сієтру,
или ѡца, или Матеръ, и прочимъ; Сторіцен преніметъ,
и животъ ві́тніи наслѣдні. неприка́зъ за слáвъ
іво́ні власнію, гдѣ рікаль до Жидо́въ: Касш ви́можеше
віро́вати, слáвъ дрѣги ю дрѣги прїемлюще, и слáвъ

Іва́нъ єп. івріи
Матеръ
Братіи
Сестри
иди Уло́въ
Ильине
рада

Іже ѿ єдніагш Бгра не йшетє? не прикада залюбитьъ,
лай рісль: Й сповѣдамъ тиса Оте Гдн. Нече н земля
кеш оутай єїн сіл ѿ премріх н разумиах, н ѿ крмі
ен та маньцемъ. не прикада залюбитьъ, гдм до
їїфшинги Юноши пытамоого єгѡ: фчтелеи багін, что
вго сопворю да и ма жибо вѣчній ріка: ѹще хощеши
окиршена быти, нди н продажд, и мѣніл вол н дада
и цимъ, н лмѣти и маши Сокровище на Небесах.

МЛ: 5.

Там же

4.

Придан

32.

Любовь

Ко Там же 11

Каинъ

з олор

и подпіл

Умаси

рода

чесноти

Правлатъ премріи тво ѿ єгѡ, же єдно з дробімъ
акъ ікроітамъ натвори збліскомъ єста івладаное,
къ что єдно чинитъ, тоєж чинитъ н дробое; плачено
но єко, н дробое єнімъ таіже; смотрітъ єдно
о гори, левш наїнцъ, н дробое єнімъ таіже; таівъ
богъ къ бліжніму івоімъ побіней мѣти коядній
тілнікій члвеку. єслі бліжній єгѡ зостаетъ
ікомъ оутрапіни, побінейи ємъ ісоголѣзновати
їе, ткш єко ісоголѣзновати єгѡ. єслі бліжній єгѡ
отрітъ віело, то є, єслі вшасті зоста, побіней
їи віело смотріти, то є. З шастя єго тѣшилія.
іенімъ білз єкомъ Павелъ стаіи, гдм рісль: Кто
немагає н юз не ізнемагаю і таісми быти хощетъ
насв къ бліжнімъ наїнимъ, гдм забвчаетъ наїмъ:
ловітія із ріднішнімъ н плякатъ із плачущнімъ.

Ко 5.

3.

6.

Іе маємъ бліжніагш івоіго любіти таікъ, ткш
кімъ збініцъ єка івоіш; наїчаетъ на того самъ
ъ, гдм донесональю івоіи Бжжю къніамъ любовъ вира-
женіи рісль: Касайдіса вѣ ткш ісаїїм въ збініцъ
івоіш. ткш правѣ члвкъ нерадъ терпѣти наї-
шого доткненія цле оударіна збініци єка івоі
їи небудъ терпѣти наїмешен оурады н іривдь
іранихъ монхъ. таікъ єдніз з фчтелеи Цркви
ілаадаетъ вспоменіе Ксістія Слава: На враженіе
[авѣ] любви івоіи Бгра къ нізбранимъ івонімъ,
іглини честя тѣла члвческалагш збініцъ поманіз,
імо таіне зросумѣли, іж таікъ малоп оурадо
іжніости нізбранихъ івоніхъ ображаетъ, ткш
гроєть відчія члвкогш малї ображаетъ оуда-

Захис

7.

8.

Слакія:

Кнн: 6.

ш Прл:

Ежом.

рениемъ. таікъ н мі єгли хочемъ покладати ѹогъ, же
лікимъ бліжніаго ікш тѣніцъ ока івоягъ; повин-
нено н наїмашен оура́дъ н крівді єгъ не занедав-
ати, але велкимъ спосокомъ ѿнне ѿнего спарати
шдалітн. н дла того мокн єдн з єчтелеи Чрксовн.
Ікш єчецъ наїмешній бардо шкоднти ѿкъ, н ѿнній
ко́днй члвкъ вібми ісламн н дніати оунашеитъ; таікъ
который правднве лікн бліжніаго ікш тѣніцъ ока
івоягъ, повиненъ н наїмешню оура́дъ алео крівдъ.
ш небе, але ѿнего іногъ ємз заданы, ш далітн.
до таіон лікн бліжніаго Самъ ХС научаси н аїс
Іофії. гдн мобн: Заповѣдь нобу днівамъ, да лікнте дрогъ
дрогъ икоже воєлніхъ ви. да н ви лікнте інебе.

Таіл можетъ комд за речъ днівн здати, же ніс
давнш таіл заповѣдь ѿ лікн бліжніаго ѿ самагш
Кга єстъ поданая, а ХС Спатель наукаетъ н нобону
чи небнл ѿже таіл заповѣдь в істаро запоні! емлл.
Лікн: гдн ресказъ Кга до ліду Іаковгш: Алеи іскриаго ікои
ді. икш самъ інебе. дла того нобон ѿ ХА єстъ наука
Кто з єчтелеи Чркшвніхъ розумієтъ нжъ длато:
же ко́жднй хріянскій члвекъ чредъ лікленіе суплека-
єтса венчагш члвка, а фелікшетса в нобагш. ктш,
нжъ нобагш забѣта єста влакнамъ н ѿблакамъ, н ѿ
ХА Словамн н присладамн ѿблакнв залецнамъ. Кто
нобон заповѣдю розумієтъ лікнв для нобогш спо-
себу лікленія. Шо ж більш емлз за нобній спосокъ лік-
ленія? Овній! Икоже воєлніи ви да н ви лікнте інебе.
икш ви ресказъ: икіомъ ї єзднн Кромъ дла вашен лівн
зракъ раба на інебе принадлъ, аеімъ ви научила, сплз
н ѿблажнѧ; таікъ н ви акаїте в злімъ єдинъ дро-
гогш ратогати могли, повиннините ѿнніати, н
нако́ждни прієрніе н традные речи дла лікн бліжні-
евоягш інебе подавати. Імъ інебе самогш в булярнітн
даль вамъ в поїармъ, а ви бліжніхъ вашнхъ кор-
мите. Імъ дшв ікои забаръ положилъ, н ви нау-
чили мене повиннините дши вашн залогати ікои по-
лагати. Імъ пеівте воєлніхъ вагъ безъ жадногш за-

Глагъ вѣшихъ оупережеиа, гдѣте были непрѣделы
мноин. Бозлнелемъ бѣзъ не моеи ш прибатиогш по-
житкъ, але ѿшогш зевеня вѣшегш ѿдіанчи, а бо-
лнелемъ бѣзъ ажъ добилѧна Кробе. Такъ н вѣзебѣ
свѣтии маесте, непожиткъ икоиогш івоиогш вѣшногш
уредъ твои лишвъ, але зевеня блїжнѧгш івоиогш ѿді-
анчи, а либѣти ажъ до нзлѣанїа кробе івоиа. Такон
и либѣи, быль до блїжнѧгш івоиогш ствіи Ісаїи Бро-
мовъ, который рѣказъ: Бозлнеліннань, аще сїце во-
иленъ єїтъ на бѣзъ, н мы должни ємы драгъ драга
и либѣти. Такон либѣи къ сиѣи Ісаїафата Чрезвичай Чра.
Индійскогш потребовалъ Вараха. Слуга єїш наївѣ-
рѣній, гдѣ єїш тои [макун оуже вѣли шпѣстнѣши
лигвъ вѣнонѣ пустѣннѣ жиботи. Кѣзъ лижнїи,] с: Ішл
Дамаскъ
онегш Вараха: Гподнне монъ Чро, либѣи блїжнѧгш
Ісаїафа
кшемъ виезъ єсли добралъ рѣчъ єїтъ Чаретвокати, та Ца-
ретвонъ, а если перешкода з нешъ зевеню єїтъ, чемъ
тои. Тажаръ на менѣ вложити хочешъ? Зычншъ ибѣ
олнииъ быти ѿмарностенъ ишъ івѣтла, зычъ же н
иже, зычншъ ишъ зевеня, зычъ н миже.
Поборе, єсли хочемъ къ блїннemu івоему доскона-
льи лишвъ вирацнти, побннннено єїш либѣти тѣа
иши члоногъ єдинъ тѣла нашего либѣи драге члонки.
Красналь тои блїннныи августнъ, риши: Іакъ вѣ-
дѣ ишъ либѣти маесте, з здоровя икш нмоющи чло-
нвъ нашихъ телеснайхъ ішне мояемъ тои поснанти;
ианъ албовѣмъ тѣа на либѣти вогнѣщемъ, икъ ибѣ
занмъ либѣлатъ члонки тѣла нашегш, заправда
нагъ лишвъ сокранена быти мояетъ.

Тоже оубажнти налѣжитъ, икъ тѣа члонкъ тѣла
нашегш вѣлення до ишъ либѣовъ оубажмо вѣнноить
иашлухетнѣншъ инаизацнѣншай члонковъ тѣла
нашесш очісъ; тые чи погоржатъ наименшнмъ
ѣла члонкъ? бы наимнѣн. икъ тѣа очи н на-
ижнмъ члонкъ, икъ то ногомъ непогоржитъ
ибѣломъ Нѣтъ тѣа вѣжея дѣятъ, где вишнїи

Хъори йгглкін не погоржакътъ и наинижши ми. Сера-
фимшве, Кирбимшве, Прѣвам, Гѣдѣтвіа, и прѣтъ
хъори, и не погоржакътъ йрхагглами и йгглами, таісъ
кождай хрѣтѧнскій члвѣкъ, либъ бѣдѣтъ шлахет-
нѣшши, либъ синѣшши, либъ когашни, либъ морѣн-
ши; неповиненъ блїжнимъ іконы погоржати, и
шнегъ очи ивой ѿбрашати, хочай бы смили блїжній
егѡ и наинижшогъ стаісъ, и ѿвшемъ егѡ шановатъ
и любити маєтъ таісъ, икѡ любитъ себѣ самаго,
ведьгъ Слово Хвьихъ: Вославиши искренлагш івоігш
икѡ самъ себѣ. и Аплиснѣ: смиш ви Бгомъ души

Солѣ: Еште же любити драгъ драга.

Где бы таітъ икто запыталъ, что за прѣтъ иже бѣ
творчнъ йдама, не сотворилъ егѡ зробиши матеріи,
але з єднои земли, икѡ мѹни Прѣаніе стаісъ: Соѧ
Бгъ члвѣка, Переть въемъ ѿ земли Чрѣ и нищаго,
когаго и ѿ ѿбогаго, раба и Гпднна, пїенікого и не-
пїенікого, мѣдрагш и немѣдрагш, шлахетнаго
и нешлахетнаго, Бонна и ролника, преложенаго
и поданаго, Владеліна и калѣкъ, з єднои ѿчніи
матеріи, Земли. Можетъ гавши ѿпобѣти, же
длагогѡ: абы въмъ лиде, и зблѣща Хрѣтѧне, възмъ
себѣ любили, вышшого и шлахетнѣшшого стаісъ
лиде, и нѣшшого стаісъ либои непогоржали, ѿважающи
себѣ то, же єдина Бгъ з єднои и не зробиши матеріи
всѣхъ сотворилъ, икѡ мѹни Прѣкъ Малахімъ: Не бѣ ли
єдина Соѧда въсъ и Не Оцъ ли єдина възмъ въмъ:
что аще ѿпагнесте кождо брати івоігш

Але ѹменітъ икто: икожъ члвѣкъ можетъ прїятъ
дотогѡ, абы не погоржали меншини и подлѣшши
братьомъ іконы, але егѡ любилъ икѡ себѣ самого
шпобѣтии мояже, иже бѣдо лѣто дотога прїятъ
можетъ, гдай бѣдѣтъ ѿважати, же и наинижшаго
стаісъ лиде пре бгомъ, могдѣтъ быти и Чрѣмъ, и
Киїзѣмъ, и прѣтъ иконы Владелінамъ, и могдѣтъ быти
шокарншамъ йгглами въ Нѣѣ. что виражаютъ єдин
Зутль Чрѣбнай, таісъ мѹни: Длагогѡ нїжши

и мѧлютъ быти погоржены, иже кото́рыи и́яжши ми
быть пре члѣпен, часто быть пре бѣомъ ви́шши ми,
и штому́ по моби́ Павелъ Стѣвін: И́же мнімъ бе-
зітнѣйшихъ быти тѣло, симъ честь мишия ишъ
чналагаемъ. и́ако ми ачуше ѿдѣблемъ Ио́сѣкъ ане-
гелъ очи, ане́гелъ ѿстнѣкъ, ане́гелъ Но́съ, ане́гелъ
Инци; та́къ Где́ мо́жетъ на Неси, ачуше почитнѣ
и́яжшиогш Стѣанъ людіи, ане́гелъ ви́шшиогш, и́ако
сполни́ся: Бѣдъ послѣнїи перви, и́ перви послѣнїи.

КОДІ

МАДІ

Межи члѡнками тѣла наше гш, и́втому́ єсть
занкаль и́ебовъ, же єднѣ дрѹгомъ и́ебуо и́езанізри,
и́е з ср҃ца, єднѣ дрѹгомъ сорадуетъ, и́ако гош-
и́зниуетъ; и́очаи єднѣ члѡноокъ з дрѹгимъ тѣлою
правдомъ поби́нио есть, и́езанізри тѣа єднѣкъ
днѣ дрѹгомъ. и́ако и́очаи дрѹгий члѡноокъ и́ полѣн-
чи ѿправдуетъ поби́нио есть, и́езанізри тѣомъ, ко-
богови на́твра назацнѣйшию и́шлаженѣйшию и́з-
зала поби́нио есть. чи занізри тѣа око око, же ѿбѣ ма-
тъ єднѣ поби́нио ви́дѣнїи? чи занізри тѣа рѹка рѹце,
и́ обѣ мѧютъ єднѣ поби́нио есть о́ласанія? чи зані-
зри тѣа нога нога, же ѿбѣ мѧютъ єднѣ поби́нио есть
ожія? чи занізри тѣа о́ухъ о́ухъ, же ѿбѣ мѧютъ єднѣ
оби́нио есть слюханія? чи занізри тѣа ноздри ноздри, же
єтъ мѧютъ єднѣ поби́нио есть шбонанія? и́етъ. ани
тому́ єднѣ члѡноокъ дрѹгомъ занізри тѣа, же єднѣ
далѣйшию поби́нио ѿправдуетъ на дрѹгого. На прі-
ладъ, не занізри тѣа нога въ пра́хъ и́ болотъ ходачи,
и́е, кото́рогови николи не пада́лъ съ порохъ и́ болото;
даліеви на́кі єитъ піенізниѣйши. и́ ѿшемъ тогѡ
чи нога око, и́ако єще даліеви піенізниѣйши было.

Занізри тѣа нога ани ср҃цъ, же мудрѣйши єитъ, ани
зкгови, же лѣпше ѿпартенаки єитъ, и́ако ви́шши по-
кеніи, ани о́утомъ, же о́ныи з дланіи ви́нно а єн-
и. та́къ ажъ и́же на́ми поби́ниа быти и́ебовъ,
самъ и́и вуомъ єднѣ дрѹгомъ и́езанізри, и́ебовъ
и́е єитъ ѿро́женемъ шлаженѣйши на дрѹгого, и́еб-
и дрѹгѣйши, и́ебъ ѿглатши, и́ебъ піенізниѣйши, и́ебъ

СЛОВО НА НАШЕ по СОШЕ: С: АХЛ.

оу людий претемнешин, неповиннімш ємъ зайдиши,
зди не єштємш та ким; бо ви єднои повинности,
шправовати неможемъ. икш тежъ и тай которыи
весь зачинишими и ведлагъ шлахитногш івояш оу-
роженя, и ведлагъ разумъ, и ведлагъ согайства, и ве-
лагъ пісенности, и ведлагъ инишнхъ даршвъ; инишими
и полчишими в цркви сподъ члонками, погоржати
неповинни, але ихъ икш самахъ иск манити авенти.

Колл. Чогъ зычачи наимъ Павель Стайн моешти: баръ же Гдъ
да оумишишти, и да искиточествиа либо био драгъ
къ драгъ. икшданыи ковкимъ маємъ же которыи наимъ
зданиемъ байти полчишими, тайи пре кръсъ зачинишн
и чтишн; икш самъ хсповещдка: байдите, да не

презрите єдинагъ ѿ млади ихъ. гаке ѿвѣ: икш йгли
ихъ на Несуща вайновидѣ лице Оца моєш Ибенагш.

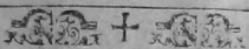
Межи члонками тѣла нашеш и въ томъ велика
покажешетиа лишевъ, же єдинъ драгогъ ведлагъ мож-
ности івояи ратуетъ. жадногъ либо био въ тѣль
нашемъ немашъ члонка, который бы повинности івоя
иегв єдиномъ приглащалъ, либо що маети иск ѿ би
и напори дногъ, тогъ драгомъ ведшиялъ. око
иегв єдиномъ не видитъ, рѣка сеи єднои нефенитъ,
нога иегв єднои неходитъ; але око чрезъ видини івоя
віхъ члонковъ бываетъ въдомъ, рѣка днай сеи
покаръ и напори инишими даетъ члонкому, нога зл
вѣмъ тѣла оуслугуетъ члонкому, и до замѣриогъ
іерей ихъ провадитъ, таъкъ и мы ведлагъ можности
нашени, если хотимъ докончаню єдинъ къ драгомъ по-
казати лишевъ, повиннинмш єдинъ драгого рато-
вати, и добръ ѿ бѣла днай въдемъ оузначати, икш самъ

їгъ приказъ мовлун: йз заповещдано тиесъ, ѿверди
рѣчу івоя братъ земъ мищемъ, и прощащемъ на землю.

Угш егли въдемъ чинити, покажетиа иа тое, же
либимъ ииерияю івояш икш самахъ сеи, и чрезъ ча-
кию къ вѣдемъ иксацаню лишевъ, наслѣдни въ живо-
вѣчній, ѿ христѣ ісусѣ Гдѣ ишѣ, которомъ изъ Оцимъ
сподъ Ахомъ, на ліжнѣ, и слѣка въ вѣки вѣкѡ, аминъ.

Кни: 6.
Мош:
Рим: 6.

Это Волгоград Презентует Село Болото Башкирия

СВ.

М.З.П.3:

СЛОВО НЕДЕЛЮ Г. 23

ПО СОШБСТВІЙ СТГФ ДХА.
Ів'їкъ нѣкій сѣ домшбнъ, иже наїдѣ
моградъ. Пишетъ стбнъ Євангеліе Матфей, в Глазбѣ 14.

БГа Творецъ Неба и земли, где напоѧкъ
свѣтла творила Неса и землю, Слъхъ-
чъ Православный. родные наши дѣ-
дутихъ и велможности скончъ къ скон-
чаніи огненній Створи. на Небѣ Агглы,
Санце, мѣцъ, и звѣзды. въ Мօю рѣчи
живые рѣмы, живые дороги каменя, и пары, на-
ми рѣзные звѣзды, живые дороги изрѣзы. на-
жигри, живые дивной пѣниности птицы. во всѣ
и въ пѣшилія искъ Монахъ, премогрѣнчія вѣн-
чанія въ Бѣкімъ пріимѣтомъ, икшго, мѡцы, мѣчи,

И б

ДОБРО-

и въ пѣшилія искъ Монахъ, премогрѣнчія вѣн-
чанія въ Бѣкімъ пріимѣтомъ, икшго, мѡцы, мѣчи,

Абвакумъ.

88

Богий

Слово на Илью, 1582

доброго ги, піенікоєти, велічествію. Правда, а не въ
всіхъ тыхъ Створениихъ, піенікала, вдумнала, нѣ
зъ міллая була Бгъ оутѣхъ; але йже єще не дошока-
ла, тогъ ради для бощенію сїи оутѣхи, малій іже
виставила свѣтъ, Члвѣка, кото́рого ша оучинилъ въ
тогъ Створенія зіногш Годно, н Монахомъ. йкш тоби
Бгъ: я. писаніе: Рече Бгъ, Створимъ члвѣка по образу и
шему н по подобію, да ѿладаєтъ рибами мореми,
н птицами небесими. вікотворо івой Бгакій ѿразъ
н подшеметво оутомотрѹчи, та ісса оутѣшаль, йкш
[по йглѣ] в жаныхъ йншій Створеній. н для тога то
При: я. рече Приточній: Вселяши га ѿ Снѣхъ члвѣсній. вѣш
то маломъ свѣтѣ [члвѣкѣ] для ѿблівія івой
Ул: я. ѿпокоенія, ведлъгъ Слѣвъ Члвоміника: Се поко мѣ
въвѣкъ вѣка, здѣ велія. тогожъ чай піеніканій
Себѣ наради въноградъ, йкш пішіе Стѣній Мадій:
Члвѣкъ бѣ домовитъ иже наради въноградъ.
Что бы то бѣ звноградъ, кото́римъ наради въноградъ Бгъ,
чрезъ члвѣка дшмовитъ віраженій? Ктѡ вѣмъ єшъ
дѣлательнъ на ѿратокъ же н дѣволъ проклѧтыи
івой на землі мѣ въноградъ ѿ сїе бѣдетъ слово.
Иноградъ в нѣшнемъ євліи, рѣдне єщеліе
цикобніи розумѣютъ, Слѹхачу Православній.
Кто зінхъ розумѣетъ сїти црквь, альш
семаго жидобику, ведлъгъ Слѣвъ Члвоміника:
Въноградъ н є єгипта пренегла єні, н нѣгналь єні
ії: я. юдіи. н ведлъ слобъ Пріка Йеаній: Въноградъ бѣ вѣ-
лкленомъ нахомъ, на мѣстѣ басѣ. Ктѡ зінвно-
градомъ нацвѣаетъ Слово Бжє в дні члвѣка за пѣ-
ликое, йкш Григорій Стѣній. Ктѡ члвѣка Справедливія.
але нѣкотвори нацвѣаніи мілімъ івѣтомъ Члв.,
розумѣютъ дшъ єшъ сїти Въноградомъ, маніи за
Фондаментъ Слѣвѣ Бгакій чрезъ Пріка Йеремію віре-
ченіе: Азъ наради та въноградъ нїзбранъ. єкъ
єдніи з єщелен црквніихъ та ісса мівніи: Добры
въноградъ єшъ душа Справедливога, кото́рого
лодѣ розумъ, грохдъ оучніокъ, кото́рого винн

Ул: я. Ії: я. Бол: я. вѣдлъ
Фондаментъ Слѣвѣ Бгакій чрезъ Пріка Йеремію віре-
ченіе: Азъ наради та въноградъ нїзбранъ. єкъ
єдніи з єщелен црквніихъ та ісса мівніи: Добры
въноградъ єшъ душа Справедливога, кото́рого винн

Чрезъзваленіе вънограда вѣдлъ
душа спроведливо члвовъ

Это проговаривалось виноградо Кто живетъ

по сошѣ с: АХІ .

Ср.

видѣтельство Собѣстн., котрого точнѣо выражено
власти. Здѣнѣ виноград мнѣжество лѣзъ виннныѣ,
оутѣшѧетъ Господаря Гды цѣѣтъ, а барѣй єщѣ Гды
можнѣ цѣѣтъ бронкаль виннныѣ шкѣдли; а дшѣ члѣсчю,
Где Бѣ Сатворительни гбоемъ шкѣдли вдѣчнамъ
Нѣвѣрныимъ быти виноградомъ, что мѣе здѣнїе
Пѣвне не мѣстъ винограда, не борѣетъ велнкіе, не чѣпн
и державы влагнныи; але циопы, тѣшь тво любовъ къ
Бѣ и блїжнему, смиреніе глаголюше, оумѣщленіе плю-
ти и аффектовъ: то о Гда Бѣ вѣши длики влагн
ицъ циопы, анижали наѣга, анижали рѣзъ винограда,
согѣбл, чѣп, и дѣжава. что Гаконемъ шбаснае наѣкою:

Пишутъ Бѣглобове и запѣнѹ рѣчу мѣю, же аггелое
противныи, котрояи поспадали въ небо, были звѣ-
щихъ девятнѣхъ хоровъ, и съ каждою хору пѣвали и хъ-
нули згречена есѧ до пѣсла. были и Серафимы въ и
Серубимы въ, Начальы, Власти, Князѣи, Монархи въ
и Стѣги Прѣосвѣтии зовѣты самогѡ Маршалка
иоципера писмѡ Стѣи Херувимомъ: Ты херувимъ бы иоципера
и спороченъ въ днѣхъ иконъ, шнегоже днѣ гограднѣ
гы, дондеже шерѣгъ шашки не правды твої въ тебѣ.
А велѣ Стѣи таїсь же наѣвъ ихъ, Начальы, Ефи-
иасти, Миродержители и тмѣ вѣка сего. але же
и кто ихъ назвалъ Серафимы, Прѣосвѣти, Госпо-
твѣлии; нешерѣгъ естъ въ писанїи Стѣомъ. чемъ жъ
то вшакъ тѣмъ ишѣтъ и съредѣ Серафимы въ, Прѣо-
совъ, и Господствѣи и даютъ твои прічины: жѣмъ
Серафимы знающа паланюогѡ люкобии и бѣ и блї-
жнѹ. Прѣосвѣти и стаїть мешкане и покой Бѣ въеде-
нїемъ. Где вѣзнача болно. Чѣшь вѣе мѣе пропилен-
гко згрѣхомъ, и стаїти въ нѣмъ посполѹ неможетъ.
о где есѧтъ грѣхъ, тѣмъ немаешъ правды вон любви,
и тѣ Где Бѣ мешкаетъ, немаешъ и болюгти Хѣсъ,
и бѣговикахъ не болѣ. Зачѣмъ тѣжъ тѣи наѣники

Зри

Три

Серифи
шаготи ширишии ширишии
шаготи ширишии ширишии

Слѣд. Амвросиевъ Покровъ Икона въ земли икона
Богородицкъ икона Богородицкъ икона

Слово на Наш Г.

Серафимовъ, Прептоловъ, Гдѣствій, злымъ дхомъ гла-
жити немогутъ. Имъ зась Херувимъ, кошюое значи
мѣростъ, имена Иака́ль, блестій, даётъ пнено Стогъ и
дхомъ злымъ; абысмо вѣдали, иже мало настомъ,
же ктв маєтъ величие наикъ, быеокий добцѣпъ, бы-
стрий росумъ мало настомъ же маєтъ блестій, мозъ,
же єстъ зволамъ в быеокіе и многие чисти, же має
наскенка Монарши, Княжес, и прочи х чисти, по-
ниважъ тое и зламъ дхомъ маєтъ: але тое о Гда Бга
єстъ блажно, гдм ктв єстъ Серафимомъ, Прептоловъ,
Гдѣствіе. Тв єстъ, ктв маєтъ Бга в Срѹ, ктв Стогъ
єгѡ либоўи запламъ, в дши сюи, икѡ виногра-
дѣк Бжомъ, единъ тъ романтихъ добродѣтелий ло́зъ.
Кто злые намѣтности и пожалівости тѣла сюего,
постомъ, вадержаніемъ, и инымъ тымъ подобнымъ
добродѣтелии оу мерцивлетъ: Помилун на слова
Аплисіе: Братіе мои вадлежаніи, тбіды быдайте,
непоступки, и збагочеуетъ ище в дѣлѣ Гдѣствіе
вѣдѣлъ, икѡ традъ вашъ нѣсть тошъ предъ Гдѣмъ.

актн

Тамъ

Сірінъ

Члвкъ

Икѡ той Виноградъ сюи, Ксв в томъ мало вѣтъ,
и члвѣкъ, наладиа; Зарадъ єгѡ розмайтимъ дарш
сюи хъ и ласкъ, ѿздобнала ло́зъ. Оздо-
бнала онъ вѣрою, Надеждою, либоўи, икѡ мобніца
Шавелъ Стогъ: Нѣ же пресыбаетъ Надежда, вѣра,
любы, трае сіе. ѿздобнала Премрѣтие, Радумъ
Смысломъ, Собѣтомъ, и ишими многими дарами
и добродѣтелии, вѣдлагъ Слова Писанія Стогъ:
Икѡ соудъ злата, и чрепта, и блїцемъ каменiemъ
многоцѣнныи оукрашены. Гдм тае дары и добродѣ-
телии цвѣтуть в дши члвоки, то єстъ, гдм поми-
жие и хвалъ єгѡ Бжой бергтъ; иутѣшаются з того
Бга, але да икѡ барзѣнъ, коли з цвѣтковъ таихъ дарш
сюи хъ Бжинъ межи добрымъ преславлѣемъ зостан-
чиахъ, самыи оногш цвѣтъ плодъ, то є, сквокъ
самыи хъ добродѣтели шкакніе. и для того мобніе
Фаломники: вѣзвеселитъ ж Гдѣ ѿздѣлухъ сюи хъ.
Цвѣтъ той Виноградъ Бжигий дша христіанеогш

ЛБКА, АЛЕ НЕКОЖДАМ ПЛОД ПРИНОСИТЪ. ЧИ МАЛО ТАКИ
ЕСТЬ МЕЖН ХРНЕПЕЛНАМИ, КОГДАИ НА МЫСЛИ СВШИ
ПОСТАНОВАТЬ ДЖЕРМЕ ОУЧНИКИ ПВОРНГИ; КТО ПОСТА-
НОВИТЬ НА МЫСЛИ СВОЕЙ СЫГРЫ МАГНУМЪ КУ ОУБОГИМЪ
МЕНДСИМЪ ЛЮДЕМЪ, КТО ПОСТАНОВИ СПРАВЕДЛІВЕ
СОДОГО СУДИТЬ, ЕСЯТОГО И ОУБОГАГО, ЖАНІИ НАСДѢ-
ЧЕРЧИ ПОДАЛІВВЪ. КТО ПОСТАНОВИ ЗАХОДАТИ ЧІТО,
ПОКОРЪ, ПОСЛУШАНЕСТВО, ОУБОГІСТВО, ВОДЕРЖАНІЕ, И ПРОЧІН
ШЕРОДЧЕСТВІ; АЛІТЬ ЗВЕЧАЖЕНИЙ ЛІСЪ ПОХОДИ ПЛО-
ДОВІОН. АЛІЗ ПОХОДИ ОЧЕСІ, АЛІЗ ГОРДОСТИ ЖИВОТА, Ш
ГО ДОРОГО И СТОБЛІВО ПРЕСЛАВЛІТА ШІТУПВЕ. ТАКІИ
ВИНОГРА ЦВЕТІТЬ ТАЛКО, АЛЕ ОВОЦЬ НЕ РОДНІТЬ, ІКВ
СВІНІТА ГРНГОРІЙ СПАДІЙ: ЦВЕТВІТЬ ВИНОГРАДЫ, ГДІ
НІКЛІ ВІКРНІХЪ, ДОБРЫЕ ОУЧНИКИ ЧИННІТИ ПОСТАНОВЛІ,
АЛЕ ОВОЦЬ НЕ РОДНІТЬ, ГДІ ЧТО ПОСТАНОВЛІ НА МЫСЛИ
ЧИННІТИ, НЕКОТОРІМІИ ГРѢХАМН ЗВЕЧАЖЕНИЕ ШІЛЛ-
АВАНОТ. И ДЛЯТОГО КРІБ ТРЦН ЕДНІНЫЙ КОТОРМІИ ТОЙ
ВИНОГРА НАСАДНІА, ЧТВРТ МОВНІТ ДО АГГЛОВЪ ІКШ ДО-
ЧЕРАЖН ТОГШ ЕВОЕГШ ВИНОГРАД: ОУРАНІВЪ ВЪ ВИНО-
ГРАДІЕ, ВІДКВІЧ АЩЕ ПРОЦВІТЬ ВИНОГРАДЪ И ВОДРСТЕ
ХРНЕПЕЛНІЕ? АЛЕ ЧИМАЛШЖЕ ЄСТЬ МЕЖН ХРНЕПЕЛНАМИ
ТАКИХЪ, ЧТО ІКШ ВИНОГРАДИ ЦВЕТВІТЬ? АЛЕ ЧТОЖЪ
ЮПОМЪ, ГДІ ЦВЕТВІТЬ ТОЙ ДО ОУРОЖІНЯ ШВОЦЬ НЕ ПРИ-
ОДНІТЬ? ІКС МОВНІТ СИРАХЪ: ВѢТВЫ НЕОПВОРАТВ
ІЛОДА. ЧИ МАЛО Є ТАКИХЪ, ЧТО ЧИНАТЬ ДОБРЕ, ЧТУШ
ІДЕМЪ ОУБОГИМЪ ІЛМІЖНІ ДЛІТЬ, ПОСТАЛІТЬ, ДШ
ІКВИ РАНО ХШДЛІТЬ, БРІСЛ МОЛАЛІТЬ, ГРѢХШВВ ІВОНХ
ІЧО СПОВІДАЛІТЬ, ПРИЧАЩАЮТЬСЯ; АЛЕ НАМІРЕНІЕ
ІХ В ПАХ ДОБРІХ ОУЧНИКАХЪ НЕПРВАЛОЕ, НЕСТАГЕНОЕ,
Э ПРВІКІ В ЧИНЕНО ПАХЪ ДКЛІШ ТМЕНІЛЮТЬ. ЧТУШ
ІРАЖАМЧИ СТВІН ГРНГОРІЙ КТОЛКОВАМН СЛАВВІСОВА
ІЧГО: АКТОРСЛЬ ЄШ НЕ ШЕЛНЕПВЕНЧЕСТВ, ДАШЕОИМА
ІДІТЬ ІКЖЕ ПАРОДОКЪ ПЕРВІФЕ ІГШДЫ; ТАКСА МОВН:
І Е ПРАВІК ДНВНО ЄГЛІ КОТОРЫЙ ЧАВІК ДОБРОЕ ЧИННІТИ
АЧНІТЬ, АЛЕ ТО БАРДО ДНВНО Є, ЄГЛІ НАМІРЕНІЕМЪ
РАВІМЪ ВЪ ДОБРОМЪ ТОМ ДКЛІШ ПРЕСІВАЕТ, И ШТОЛЬ
ІСТО СИВАЕСТВ, ЖЕ ЄГЛІ В ДКЛІХ ДОБРІХ ДОБРОЕ НА-

ІІІ

Пісн:
Пісн: 5.

Сириї

Іш: є.

Міф-

мърнѣе не будетъ за ховано, тѣдкіи въмое твоѣ дѣло, кото́роѣ за добре быти розумѣтъ, отрачено бытъ.

Что́же ти се́тъ дѣлать тогодѣ Биноградъ Бѣкоғъ, дши члвѣконъ, твімъ єитъ са́мъ члвѣкъ, кото́ромъ Гѣ єще при первомъ створеніи съѣта дѣлъ твоѣ, абы́ вѣтъ Биноградъ яж до смири твоенъ працо́валъ, вѣдахъ славѣ Улопинка мовачаго: Издѣйде члвѣкъ надѣло твоё и на дѣланіе твоё доконца. Еди́ з сты, хотѧнъ ибѣ въ томъ Бѣкомъ Биноградъ, чтъ рабъ до болшонъ працы побудитъ, кождогъ дни до сиѣ ѿвне мовлѧвъ словѣ: Мова, длачогъ твѣтъ тѣкъ бы рѣкалъ: паматанъ жесть непризвааніи на се́нъ съѣта на прохнованіе, але на працы, абысь шаляжалъ Биноградъ твой, дшъ [мѣлю] рѣзнымъ добродѣтѣмъ оукашай. При поминѣи ибѣ что бытъ запытана дѣнь Оцивъ стихъ, Пустеланикъвъ, Стѣтенъ, Затворникъвъ, Исповѣдникъвъ, Прѣпныхъ, Сѣтленъ єсли не ѿбліи: Мова, длачогъ твѣтъ кождни зи нѣхъ хотѧнъ ѿблійный денарий живота вѣчнаго ѿ бга въ дни страданія ѿ сѣда вѣтъ, школо наслаженія тогодѣ Биноградъ Бѣкоғъ, дши твоенъ працо́валъ, и шкѹю теш винимъ Матицамъ, розмайтимъ добродѣтѣмъ нарада́ль паматаныи наше влійя стїш славѣ: Працы рѣдать славѣ. Потиже наставята вѣнцивъ:

А длачогомъ дша члвѣкамъ настава́ла Биноградъ: даётъ пригнѹи Златоветлии сты та́къ. Икъ з Бинограда виходи про слѣнія, з про слѣніи цвѣты, з цвѣтъвъ игуди, з игудъ винъ вѣтненое бы́блетъ; та́къ з дши Прѣнаго члвѣка, роднитъ мисль добромъ тѣкъ про слѣніе: а тѣкъ з про слѣніи роднитъ цвѣты, та́къ з добрыхъ мисль, роднитъ дѣлни хотѣнія. Ео мѣни той же Златоветлии стыи: Добре хотѣнія та́къ оу бга вѣтъ слаки, тѣкъ пахнѹчи цвѣты. А тѣкъ з цвѣтъвъ роднитъ пла́ди, та́къ з добрыхъ хотѣній рѣдкимъ добре дѣланіемъ.

Твѣ оу же вѣдати намъ подобаетъ, же въ працо́вани школо тогодѣ Бѣкоғъ Биноградъ, не тои, кото́рои

Блжшій внёмъ працвѣтъ, болшю ѿ БГА въ днѣ
Едній ѿдёркитъ Заплаты, але той, котѡрый
шолшии пилноетъ, ѿхогон и горѧчоетъ дхъ, ѿколо
тѣ рбнта. таікъ мбнитъ Іеронимъ Стмі: Неважѣніо:
и шаць вѣры зъ часовъ, ани для того менѣ лѣпшій г. до
защищшій быти розумѣнъ, жимъ першыи въ бойкъ
сомъ почалъ боевати: Павелъ Апостолъ зъ гонитеља
зажннвшнія, хочай наипослѣднїй впорядку
на першыи въ заславахъ зосталъ, ѿш либо послаціи
ль, болшъ єднакъ на всѣхъ працоваль, велика
рѣность дхъ, долгожъ звѣтлажаетъ часомъ.

Нехай тѣдѣ и то почнетъ въ томъ виноградѣ Бѣко
и цокати годныи пішон, которон єстъ дѣтніство,
гдѣ и кто почнетъ працовати годныи третен, кото-
ромъ єстъ младость, нехай и кто почнетъ працовати
чнншітон, которон є мъжество, нехай девати
которон є старо, нехай єднацетен, которон єшъ
и неѣтъ; алео иже, Нехай и то працевѣ въ то Бѣкомъ
ноградѣ, днѣи ібои, ѿдама ажъ до Исаи, икш
днныи першон днѣ, ѿ Поя до Авраама, икш драгон
днныи, ѿ Авраама до Мойсея, икш годныи третен, ѿ
окий до Ха, икш годныи шітон, ѿ Ха ажъ до коца
ета, ико годныи єднацатон; не будеетъ ѿ толь-
ки въ Нѣкъ солшин Заплаты ѿ БГА, же наперѣ почнѣ
пробати, и почнавши ѿ першон годныи что сілѣтіе
и то живота члнса, ажъ до єднацатон, то є
згрнѣблнхъ либои ібоихъ працоваль, садачи въ нѣ-
ш винами мѣтици, розные цнншти; але той ко-
манди зъ болшю Срца любовіи, горѧчоетъ дхъ, и піл-
нти, хочай бы и третен и девати, алео єднацати
и годныи вѣкъ ібоишъ Зачалъ працовати. и для
того рѣзъ ХС до дѣлатель винограда тогоди: Тысо
хъ послѣднин первіи и первіи по мѣднин. Чть Мѣ: И
змѣте тахъ Словъ пакъ вибладай: Ани [пракѣ] Христо:
зикодитъ комѣ тое, же наисонцѣ Свѣта алео вѣ-
нкоишъ єшъ подбайнъ, алео пришолъ до виногра-
дѣнъ алео днѣ ібои и праблѣніи; и ѿшемъ на

господу
оприбѣ

и ишихъ которыи давнишъ претымъ во звании тѣ нѣ пришань, бѣдствія тойъ вывѣшеніи въ славѣ Ильиной, сїли зъ лѣсомъ болшинъ себѣ ѿ БГа дакои, болшинъ працемъ, горячои оти дѣла, любоіи нѣ пѣниости, сполне сѣдѣть Кинѣ, робити. нѣ для того мѣбнѣ Купріанъ Стѣй: Не
бѣнѣ. зъ лѣта івонихъ похождіи маєтъ себѣ шацовари, але зъ за-
влгъ. такими были Павелъ Стѣй, Мадін, Мсайинъ
который зъ разбоянника етакимъ зерцаломъ Інокшъ,
такими были Марія Египетская, и Пелагія, болѣтъ
зъ иихъ сколо того виноградъ Бѣкогъ, дашъ івони
зъ гавеня почала працовати родини шістонъ вѣкъ івони,
кто дѣваконъ, кто єдиницаконъ; аже въ тыхъ працахъ
горячои дѣла, пѣниости, и любови изъ БГа. Оныхъ
которыи первенъ, альбо прети години вѣкъ івони, за-
чали працовати зъ мішии дѣла івое горячои, пѣни-
ости и любови, перевышшали зъ дѣлъ того бѣлашии тѣ
нѣ заплату принали. тѣ мѣбнѣ Григорій С: Пополните
влачини Кинѣи ѿ БГа горячий и палючий по грѣху живо,
некели успечеетъ нѣ недѣлѧтъ, славѣнчамъ не вѣно.

Свѣжмъ єщѣ нѣ то, чи тѣмъко то єдинъ БГа для
оутѣхы івони ѿблѣбонъ, наядиа се въ виноградъ
на земли, дашъ улїкѹи непѣкшъ. але маєтъ нѣ дѣвакъ
проклятии, виноградъ івони, то єйтъ, збожняка івони,
а которыхъ приходнѣ, але въ прободиа тѣкъ же
дѣлатель івонихъ. что же бы то было за дѣлатель
того дѣвака и оутѣха винограда? альбо имѣртвленіи грѣ-
хами змѣзданіи. чи єйтъ християнскій теленинъ?
чи єйтъ лѣкомца, ѿжирца, пѣница, драпѣцца, и
прочіи грѣшиники? сїли не дѣлатель того дѣвака
винограда? тѣкъ сїка сѧ въ БГа: ѕ ѿ винограда бо
содомскѣ виногради, и лодѣи ихъ ѿ гомори, грозды
ихъ, грозды жельни, грозды горести ихъ. альбо ли того
винограда єйтъ похождіи зъ ѿсна грѣхѣ, винѣ, про-
клѣтамъ оутѣхахъ грѣшиникѣ въ лѣкомъ грѣхѣ. на прислѣ,
оутѣхасѧ роспѣстникѣ бѣ пополніи грѣхъ теленинъ,
что чинитъ винѣ то пѣтъ зъ тогъ дѣвака виног-
рада. оутѣхасѧ лѣкомца зъ мнѡжества грѣши.

Іко^м з мікіхъ іншіхъ доспатькевъ , чти^ш чинитъ ?
 ино то пієтъ з тогъ діаболікогъ винограда . то^е
 о вино піено с^тое на^зиваетъ виномъ бе^ззаконія
 нечестія , моблун : Тын піт^айса піщего нечестівомъ .
 виноже нечестівомъ є^гпінитъ . О^кт^вшаетъ ѿ^жнца ,
 винца , гд^и на м^ерѣ зліваетъ смачнихъ мікіхъ
 отравъ , и^золоки^х тровікевъ , ал^еолит^ежъ г^оркій .
 Е^гш^а дв^а ал^ео т^и з^ікорченици до д^ом^а провадж .
 т^иш чинитъ пійтъ то вино з винограда діаболіко .
 огожа по то напон досп^вшетъ : л^од^икон , и^зд^икон ,
 агамы , бедлугъ сл^ав^ір^ахъ Г^оре дш^ам^а виномного С^ір^іла Бород
 на^зивемъ . тогъ винна , винограда діаболікогъ , кото^р
 и^з на^зиваетъ виноградъ ш^о Содомъ , на м^ерѣ є^гжин-
 и^з Содомніти . х^очешъ в и^нхъ ѿ^жнти ѿ^жнріїш .
 Снетьш^е ото моби^и Писаніе : С^е б^ез^ак^иніе Содомъ Ізгн.
 стры^и тбоіл , гордость в ѿ^жніи хл^еба , и^в в н^и
 на^зи винна . Х^очешъ ѿ^жнти росп^вшетъ телеснію ^и
 то нижен^и т^аже мобнітъ : И^в пра^зноги вапні^а
 ата и^з дш^ери є^л . Х^очешъ ѿ^жнти лаком^иво^и ѡ^гш
 имже мобнітъ Писаніе : Р^уки^и ѿ^гбогомъ и^знищемъ не
 д^ал^х , и^з величахъсл . Х^очешъ ѿ^жнти и^нши^и грѣ-
 въ смерть^ілихъ пополніє^и : ото т^ам^еже придаєтъ :
 С^обориша б^ез^ак^инія предомно^и , и^з ш^о бергохъ и^з
 ви^шже видіє . Ч^отожъ таихъ росп^внікевъ телесніхъ
 ѿ^жнцівъ , п^анніцъ , лакомцівъ , драп^ежцивъ , не-
 відніхъ пот^алш ш^о б^гл^а С^трашливое каране^з , коли
 ото н^ихъ сл^абное , и^з и^нши^и околичные м^еста , б^га
 то^е все огнемъ спрощетъ з^і Н^еа спаліла , якъ
 Писаніе : Г^аль надождівъ Содомъ и^з Гоміръ Б^г: 51
 і^з горжіїн^и огнь ш^о Г^аль С^іН^ее , и^з преврати^и гради ,
 і^з пред^алъ , и^з в^і в зеленіе в^і оград^ехъ .

І^зрадатъ т^епіръ д^ібл^ат^ел^іе винограда діаболіко ,
 ко^шникеве і^згъ С^ві^та пійтъ ч^от^ик^ал^ік^а в^і є^гш
 виноград^е є^т в^і м^іногъ , и^з к^лар^ов^іногъ ; але с^ол^іт^е !
 С^трашномъ Х^еомъ с^вд^і , гд^и с^ній д^утъ в^і й^дз .
 и^зто^и чай^и з д^іс^ретъ б^ез^ак^иогъ б^ез^ад^утъ піти и^з саме^и
 л^іжн^и тогъ винна , и^зкъ мобнітъ . Ч^ол^омнік^и : Д^ро^ді^т У^г: 62

Слово на Иакове, по Соштаду.

такъ
Будетъ
Устроимъ
Судъ

Іаковъ

Также
къ.

Прѣдъ

Ещё не искидашася, не пий вин грѣшили землю. Тогда
не исполнити твой смерть синий грѣхъ, съ блажене, икона
доброго и клаюбного напиткиа именемъ; александр
въже за твои клятвное вино, то есть, за оупечки грѣ-
ховные телесные, дадът грѣшикамъ дрожжи пѣчи,
съ икона именемъ твой напитокъ буде горкій, икона непрѣмимый
и для тога икона бѣзъ: Гробъ и хъзъ гробъ жалчи, и город
горечти. Горкій буде для оупечавнаго гризя именемъ
для страха темноты, и для огня и робога палена.
Памъ мой Пророкъ Исаїа: Чарвъ ихъ не скончаетса, и огнь ихъ
не оуплече и буде въ походѣ всій плоти, и на инишомъ
мѣстѣ той же: Горка бысть словна пыщимъ.

Слово Православнай. Чинто не великое ище щастье
же бѣзъ Сткорытѣ виско свѣтла, дѣль иныхъ замоградъ
и берѣ, абыся постороню винѣ рѣчіи въ ней вчагова,
абы всеми роикшней своею Кѣскомъ станицы належи-
ты въ ней заживѣ, икона мои чрезъ Соломона: Роикоша
моѧ жити изъ синамы члвѣкими. Чи не великое ви-
нѣло наше? икона тога икона коханого замограда,
нарѣ же самыя оупчиниа дѣлательни, мѣжут дно-
жогиша въ наре: Чадо, иди днѣ дѣланія въ замоградѣ
моемъ. Такъ тѣды великомъ егъ Кѣкомъ лаиси въмъ
вдѣчными, а пѣно дѣланію въ томъ егъ замоградѣ,
же бы имо и егъ икона Гѣдна ибоегш, и себѣ самѣ плодѣ
дверодѣлѣи оупечшии магніи. Постерѣгаймо тога
пѣно, абы недѣланію наше и лѣникоствио не имѣло
приницію згдеси тога замограда бѣзогш, же бы для
спросиши грѣхъ въ ишнѣ дѣла наша въ замограда бѣзкого
и шбернѣлѣи въ замоградѣ вѣшвики. Садѣмъ вѣнѣ
икоша винные Матици, стобѣдни жалани, и мыслы,
абы егда приблажиша времѧ плодовъ, то ешь,
гдѣ зблажиши конецъ житїа ишегш, або страшнай
Кѣзъ Сѣдъ, а ишнѣ икона Гѣдни пошлиша къ намъ, икона
къ дѣлательни рабы ивоя, то есть агглы, на то чѣ магнію
емѣ дати зъ тога егъ замограда плашды рѣзныи циши
заглавъ, закоториши въ провадиши на до замограда
своего Нѣкого, да на Денаріи Живота вѣчна, Аминь.

СЛО

БЛОГОДАТНАЯ НЕДЕЛЮ ТРЕТЬЮ ИЮНЯ ЦАТЬ 13
ПО СОШЕСТВИИ СТГФ ДХА.

ЕДА ПРИЕЛИЖИЯ ВРГМЪ ПЛОДОВЪ, ПОСЛА РВЫ
СВОЯ КЪ ДЕЛАТЕЛЕМЪ ПРОИТИ ПЛОДЫ ЕГѡ.

Пишется Иоанн Стбим в Глосте 1610.

Благъ Павелъ Стбай до Коринтскъ: Ктѡ а Ко. ۴
нагаждаетъ виноградъ и ѿ плода егѡ
не иметьъ или кто пасетъ стадо и ѿ
млека стада не иметьъ: Слухъ увѣдомленіи
блаженныи. Чго птвъ Павелъ Стбай
[праве] за неподобною речью бытию
бѣ, же макштой которой пасе епъ дю, донесли
ци ии невуашь, плютъ, и не бѣзпечнѣстъ ѿ звѣримъ,
смѣхъ напиедъ на иишихъ млека зъ себѣ пасетъ оу
нбати: таѧ лѣбѣ и ктѡ нагадившъ виноградъ,
ацъ немалою сколо шгражиня егѡ, сколо копана
брѣзованія, и влѣана понавши, немѣхъ першіи,
негшъ мгодъ виннихъ въ ронауъ зажигти, и съ праці
ои, оутешити, ведауъ слѣдъ алмѣсга мобачо:
иды плащъ вонихъ си еси, елжинъ еси и добродетель
детъ. Знаемъ на томъ добрѣ чѣвѣкъ домовитъ
букли ии єшнемъ беспоменеви, гдѣ нагадившъ виноградъ
мишустромъ виннихъ матицъ, и кошти на
ое бажившъ, склого єгѡ шградилъ, то чиши въ не
копалъ, и соудаля сѣоли; и впорядиши, ѿдалъ
шъ дѣлательмъ, лѣбѣ въ нѣмъ дѣланъ, и пожитокъ
одариви оутинити могли. й гдѣ пришолъ чѣ зен-
на виноградъ, хотиши запрацъ и вложении